

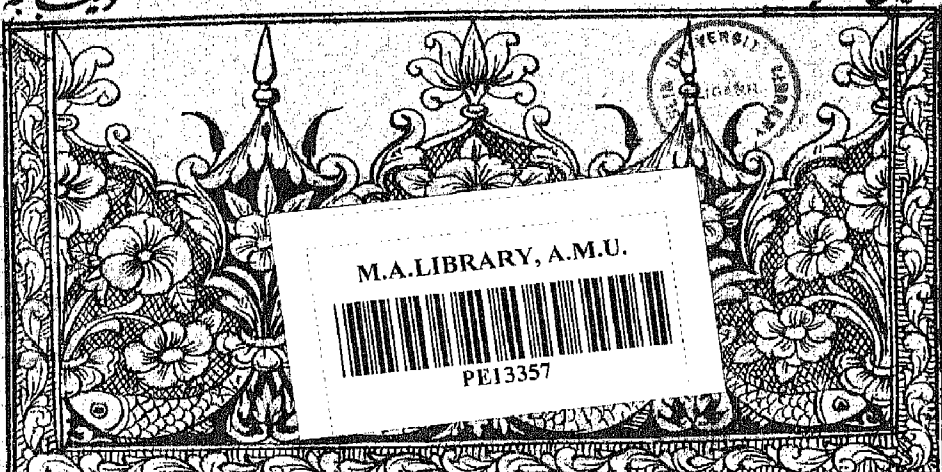
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

رباعی

اگر شمع آن کند بکاغذ تحریر
خورشید ضیا پذیردیم ماه منیر

ای آنکه محمد توحید یارانی پیر
از نور تراست هر دو عالم تر نور

سبک درختان سبز در نظر سوسن شیار به هر دو تنی دفتر نیست معرفت کردگار کردگار یک در برک با بر
اثری ملحد نهاده و حلیه که پنج و تخم نباتات را خلقتی جدا گانه داده اگر اثر موزا سال است
تا نیز داده اوست و اگر درخش قوت قابضه است هم و ولایت نهاده او هم عماره و جل الا و در هیچ نشسته
که این همه اختلاف کیفیات نباتات و تنوع و تضاد خاصیات برای یک نیست و اگر کم عدم بعضی شود آمده
از هر چیست بنا بر اثر مخلوقات یعنی حضرت انسان است که غرض لطیفش از بدایع و دالج ایز و سنجاست
علی الخصوص ذات بابرکات حضرت ختمی پناه جناب رسول اللہ مطہیب امراض عصیان حکیم علی اکبر
نسخه رئیس حکیم مطلق مالک دارالشفای شافی برحق ستمی کازل تا ابد بهر چه هست به یارانش نام او
نقش نیست به صلی اللہ علیہ آله و اصحابه و سلم اما بعد گرفتار طلل گناه بنده ناچیز غنی و بی سید صاحب
ضموی لکھنوی منتسب به بنشنا سان سخن است که هر چند کاتب بیسوط و تحقیق و تحقیق نباتات
و خاصیات ادویه مفرد و متحد و معروف و غیبی و باقول فایده رسائی موصوف احتیاجی بتالیف
نسخه دیگر نیست مگر آنکه بهری و تجربه کاری خواص شمای جدید و ادویه غریبه بحدی ضبط در آورده و یادگار

در روزگار ناپایدار گذارد و نهی درین زبان که هر یک بحال خود گرفتار و حیران کارست غیر ممکن بهمان پنج
در کتب مذکورست تحقیق حاصل نمیکند از آنجا که در هر حدیدند که دیگرست حکم که همان شاهدان نیز متکلف
صغار البیاسی که بوجه مانانگی در مشرق و محدوده داشته باشد بسیاریم و نسخ مختصری در سوره موجب که در حفر
هم نشین و لغوا و در سفر رفیق و مسافر این بادی نور و تلاش معاش باشد از کتب قدیمه مستطیع نمایم
تا بلاماثل مقصد حاصل شود و مشقت استخراج معانی و با کمال التوفیق اکنون باید دانست که بعضی
اسمای ادویه و اغذیه را بنامی که استعارت و مشهور در میان اطباء فی زمانهاست بهمان نام نوشته اند
باشد یا غری و فارسی و آرد و یک در دیار هند بهم میرسد خواه هندی خواه یونانی و استعمال اطباء اند بعد از آنکه
ماهیست و کیفیت آنرا حواله بکتب بسوطله این فن ساخته و هر دوائی که در آن اختلاف یا ناپایبند یا
تبرک آن پرداخته به اینسلاطین موسوم و بیسی بویک باب مقدمه و ضامه مرقوم گردانید غیر این است
که مؤلف خواص اوراق و اشعار و مجموع و اصول و ادیان غیره هر دو در ضمن آن نوشته گرد و بعضی محدوده
نیز که آن پرداخته بشیر طبعی برگ و بارش در دیار هند بهم میرسد و الا ترک آن نیز نموده مثلاً اجاص چون درخت
آن در هند و سنیاب بکشند و نهاده که او یعنی شمرش نموده باقی را ترک کرده و پس علی هذا قیاده و بیان
درجات ادویه و اینها سبباً متخلفی نمائند که در تقسیم درجات اقوال مختلفه اند آنچه مشهورست بقید تحریر می آید
که تا شریک غذا باشد کفایت است و تا شریک هوا بکفایت و تا شریک در مزاج معتدل و در چهار مرتبه است
که آنرا با مطلق ایشان درجه ناسند چه هرگاه دوائی بقدر اعتدال در بدن معتدل وارد شود پس
اگر بدن تغییر محسوس نشاثر او نیابد و از فکر استعمال و زیادتی مقدار اثر محسوس نشود معتدل است
و اگر تغییر محسوس دهد و از فکر زیادتی مقدار اثرش ظاهر شود نخستین درجه است و چون تغییر ظاهر و نه محسوس
در دم است و اگر نهایت تغییر و دیگر مرتبه فساد طبیعت نرسد درجه سوم است و هرگاه طبیعت را فاسد سازد
و به شریک پاک رساند چهارم درجه است و آنچه دیگر آنکه هر چه پلا از اطوار و فطرط و آرد بدن بشود و بعد از آنکه
از کیفیت بدنی تا شری در هوا می شاعل محدوده کرده مفقود الاثر شود معتدل محاسن است چه معتدل حقیقی که
بر این ثابت کرده اند تلخیص است و اگر اثرش مفقود نشده در روح عروق تا شری کند و تجاوز از آن نماید
درجه اول نامند و اگر در روح و اخلاط تا شری کند درجه ثانی گویند و اگر در روح و اخلاط و طبیعت تا شری کند
در عروق مشهور و فواید سوائی است تا شری نماید درجه ثالث خوانند و اگر تا شری در روح و اخلاط و طبیعت

الکامیه فارسی است و بعضی مری و بعضی ناسه مایه اورد و فوج خوانند و مذکور شود و بهتر آن
 آنست که آرد و فوج برسی را در تریاچ کیه کرده ان ساخته در تنور بنزد و او را با هم وزن آن
 فوج و مثل آن نمک و ربع او را زیاده و نیمت مبر و دین قدری تخم کرفس و دایمی و قشقل مانند
 آب خمیره بپزد و در آفتاب گذارند گرم و خشک و سهل و باضم و شری رافع تخمه و ضرر چرب و
 غذای غلیظ و مسخر مجده و جگر و مجففت و طویات محده و امعاء جهت دفع کرم محده و اضطراب و
 فضلات و شرب او چند روز یا قدری لاک جهت لاغری بدن و در مجربات و غشیه جهت دفع
 اسهال و قولنج و درد و رک و نطول او جهت قروح خبیثه و غرغره او جهت ورم لسان و تورم
 و جذب بلغم و ماغی و دفع نقصان ذالقه موثر و مضر سینه و سرفه و بواسیر و خارش بدن و مصلح
 و چرب و شیرینی است و قطره آن در چشم بلغم بریزد و آبله و بعد بریزد و خول آن و آنکه بایده الکامیه را
 حل نموده در آفتاب بگذارد و قوت مسهل آن ضعیف و قوت قلیح غالب و مضر اعصاب است و در حقیقت
 حایزه آخر خشت و اینست است در دوز گرم و در چهارم خشک و جالی و قطع و آب کرفس شامی
 مفتت حصاره و ضداد آن آب غوره جهت دفع شری و منع غلظت آن و بانمک و سرکه جهت خراش و آب
 کاه جهت اورام و بشور بلغمی و استسقای طی و در قی و سورا القنیه و در و آن جهت قطع خون جراحت
 تازه و جلوس بر روی آجر که جهت زحیر طوبی و بارده و ترکیب محسوسه و قلیح و در غن کل آن
 ریخته باشند و چون آجر باندیده را بسیار ریخته در آب یا در شراب اندازند که آنرا بچوشند و در ده و بخار
 دارند و قوی و در تحلیل مواد بارده و ماغی و زلات فرسته و در سرکه بهیدیل و مجربست و قدر بشور
 تا یکدوم و در غن او که آجر البدر یکشتال ریخته کرده در آتش سرخ نموده و در غن زیون انداخته و بعد
 کوبیده با قرح مکتوس قلیح کرده باشند بنایت گرم و سرلیع النفوذ و ملطفت و محلل و آشامیدن او را
 جهت تفتیت سنگ شایه مجرب دانسته اند و در لول و در سایر علل مثانه نافع و کشنده کرم محده و امعاء
 و جهت مخص بار و در یاج و نفخ باطنی و ظاهری و سموم بارده و گردیدن عرق و فاج و لوله و غشیه و قوی
 و مفاصل تحلیل خون بنجید و با شرب زوفا جهت ضیق النفس و دفع فضلات ریه غلیظه و اکشتال او جهت
 تحلیل آنرا زایل شده بهیدیل و لول آن جهت کشیدن و در این بسیار قطره کون و کون و کون و کون و کون و کون
 حیض و خراج غیر و زنده و غیره و در این بسیار قطره کون و کون و کون و کون و کون و کون

در کتب
 کتب

در کتب
 کتب

و ملائیش جهت زخم تشنگ بمعیدیل و قطره آن جهت ثقل سامه و تشوق آن جهت امراض باره
 بینی و دماغ وضا و آن با اشق جهت درم سپر زنجایت مفید و قدرتش از یک شقال تا و شقال و شقال
 و صلاحتش سرکه و مضر کرده و مصلح آن کثیرا آوریون بغاری کل آفتاب پرست و بندی آویخت
 و سوج مکی گویند بتری آن قوی تر از لبتان نیست در دهم گرم و خشک و محلل و جالی و با قوت تریا
 و در حین و فضلات و مسقط چنین مبی مفتوح قوی و مفتت حصاة و جهت جراحت ریه و تقویت
 معده و جگر و جمع فواید و اسیر و گزیدن بهرام و گزیدن آنها و تقیه دماغ و احشای و رفع قوی و
 سده دماغی و نقصان شحم و مستقار ویرقان ام الصبغیان و امراض باره و چهار درم از آب برگ
 بابکم مفتح قوی و یکدرم آن مقوی دل بار و المزاج و مورت غضب و درم و المزاج و دود و درم
 از برگ کوسیده و جهت اخراج چنین در رفع احتباس حیف وضا و آن جهت در دماغ و فصل و النسای
 و خنای و بر کمر جهت لفظ و حمل پنج آن مسقط چنین و معین آلبستنی عاقر و آب پنج او جهت درد
 دندان بار و نافع و مضر سپر زنجایت و مصلحش فایده غسل و مضر و درین و مصلحش سنگ خیز و قدرش آب
 گل و پنج و برگ او تا چهار شقال و از جرم آن تا یک شقال و بدیش مثل نصف آن و لیحه و راجع آن و
 و از خواص است که گلس بر گل او نمی نشیند و از دودش موش چلباسه میگزیزد و چون قدر سه
 ازان حاصله در دست چپ گرفته دست راست را بر کمر گذارد و لطفل هر عظیم میسوزد و اگر
 مدت تا بدستور نگه دارد باعث استقراط طفل میشود اذان الفار سندی موساکنی گویند و غیره و کثیرا
 و اقسام مریا شلستانیش در سوم سرد و تر و با قوت قابضه مع اندک قوت محلول وضا و دش بار و جهت
 ورم حاشیم و سایر اعضا و جمده و حمه و قطره آب آن جهت درد گوش و درم حاران و سوطش جهت
 صداع حار نافع است و مسکن التهاب و غشیان و مسقط گرم معده و بیری آن که گزیدن با یکدرم و از
 مراد نوع لبتان نیست و گلش لاچوردی و بعضی از درد و حرارت و برودت محتدل و در دهم خشک
 و جهت صرع و لقوه و او جلع باره و صداع نافع و مقوی معده و محلل و مفتوح و در بول وضا و
 آن جهت گزیدن افی و سقوط آن جهت لقوه و طلا و بخش جهت فوا حیرتیم بسیار مفید و غرضه آ
 با با و اصل جهت تقیه رطوبات دماغ نافع و مضر شانه و مصلحش زنجایش و قدرش شقال تا و شقال
 و گویند مصلح آن خم خرفه است و قسم دیگر که مناسبت آن بر کزاد و شبهه پلستان نیست در دهم گرم و خشک

زنجایش
 مکی

اذان الفار
 سندی

یک

و جبت سموم و او را هم بار و دفع آثار و جذب پیکان و خارا ز بدن نافع و عصاره ابر و کبر و
 و حراق باعث تحریک باه کثیر حتی باه پیران و الیسان بحال و آمد و ضما و طبخ خشک کن در این اثر
 اضعفت است و قسم دیگر که شاخش شیر و آب است در آخر سوم گرم و خشک و با قوت همیزه زنی و شستن
 و متقی قوی و سهل و الصاق بگش بر خضار باعث سرخی بشیره و شیر و قرح جلد و موالع الی طبخ
 گوید که طبخ شده و نیم شغال آن با انواع شراب و دفع جمیع گرم معده و کوبیده با سنگون نشود و خوردن با می شوی
 به کام هم شرب مطبوع شده است و موالع تذکره این خاصیت را در رفع استانی ذکر کرده است و طبخ
 پنج و خشت از شک است در اول گرم و در دوم خشک و با قوت بارنده و قابض و موالع تحمل خلط و طبخ او
 حکم بار و دفع و با قوت را و در جرم آن با شراب جبت در دیگر اگر زی تب باشد و آب سرد و با وجود این
 مفید و کد با شراب و سرکه که در آن جو شیده یا شند بهین خاصیت دارد و طبخ او در فرم گرم حکم گوسفندان بوی
 و خشنه طبخش منقح و چک و دفع اسهال و مضمه آن جبت قلع غشیه و در دندان و قوت لثه و کتایش
 مقوی با صبر و در جمیع افعال مثل مایه آن و فلو و سیاه انده آن در گلاب جبت تخفیف و طوبت و حفظ چشم
 و دفع بقایای رمد و من این خاصیت مفید و عصاره مطبوع منعقد آن در افعال مانند خضف و قدر شربت انحر و کم
 و شغال و از طبخ شربسی در هم و مضر صاحب سعال و مصلح غسل است از او و خشت بهندی آن بایز
 نوت تاند و اعراض الشکاشش در سوم گرم و در آخر اول خشک و مفتوح سرد و داغی و برگ آن کشته و قلع و
 در از کردن موثر و شربش از سوم و عصاره بگش با غسل جبت با قوت پنج نافع و مفتوح سرد و در جبت
 سموم بار و و عرق النساء و اعتبار با بل جوی و تحلیل خون بنجر در شانه مفید شربش تا سه در هم و عصاره شافا که
 آن با غسل و پنج مقادیر سموم و بر گش سم حیوانات و بشرب در از کردن موثر پنج و چون پوست
 با شانه و بلبله سیاه بپوشانند و پنج او را بنفشه جبت پنهانی از موده و یک در هم از تخم او کشته و عصاره
 مفتحت حصاة و موالع غشیان و ضا و برگ و شلخ آن محلل خازیر و نطول او سکین صدام بار و و قریب
 عصاره او بهار و پائیز است و در و فصل دیگر منج و عرق و ورق او منقح قروح متقی و سرد و چون عصاره
 و عرق او با قدری ام و سنگ سائیده بار و من کل سرخ چند روز بر روی یکدیگر بر سر مالند و هر روز یکبار
 بچید و بکنند و در سه روز یکبار و در یکبار روند و بعد از تمام بدستور مالند و سر را با آب جغت بپوشانند و مو را بپوشانند
 و قروح آنرا از ایل کند آس ایفای می شود و مانند درخت آن در نیدر کلکه و در این نظر در آمده و در اول

در غشیه
 در جبت
 در شک

در جبت
 در شک

سرور در دوش شک و قافیض بالذک حرارت و محیف قوی بخش با قوت ترایقیت اگر برگ برنج و تخم کل و چرم
 اور نسبت یکدیگر در مراتب برودت و ریوست تفاوتی است اما مجموع آن قاطع خون عرق و نفث الدم و نفوی
 دل و معدة و احشاء و باصره و دیربول و قافیض محلول منقح و جالبس اسهال جهت نزلات و نفیث حصاة و قلع
 خون جیش و ضعیف کردن بواسیر و رفع جمیع سہموم خصوصاً جهت رتیلہ و عقرب کہ با شتراب نبوشند و طلائی
 جهت ورم حار و قروح نافع و رب او کہ آب تخم آنرا بجوشانند تا غلیظ شود و جهت تسکین سحر و فخر و دفع
 بخارات بدیخ و سرفه و فحشاء اسهال مزمن و آشامیدن تخم و صمغ آن جهت نفث الدم و دفع مشاء
 و حرقت البول و اسهال مزمن و صعود بخارات و سرفه رطوبتی و قی و دشنگی و سرفه حار و وزب مفید و ضما و خفیه
 آن جهت سیاه کردن مو و با شتراب جهت قروح پاک و کعب با آرزو جهت ورم جاشیم و ضما و گشیش جهت غلہ
 و حمہ و شترابی و ورم خصیہ و فسر و سقطہ و بواسیر و اخس و باروغ و نیتون جهت سوزگی آتش با گل ارنی
 و سرکہ جهت حکہ و جلای ناخن و آثار و رعاف و در و سہ و با غصص و مدس و گل سرخ و اقاقیا جهت تقویت اعضا
 و انہین مجرب و بخور و جهت دفع و با و دفع ہوام و سقوط دانہ بواسیر و ضما و گشیش زیر ناف جهت اسهال مزمن
 و چون سطح ظل از آب برگ او کہ باروغ آنرا بجوشانند سہل قوی با غم و جلوبس و طبع آن جهت قروح و مقدمات
 و سیلان رحم و سستی اعضا و سستن مریاب آن جهت منع سختی و بسیار موثر و چون با آبلہ یکہ پیچند خنیاہ
 بر و غن کنجی بالسودینہ جوشانند تا روغن بماند جهت رویانیدن مو مجرب است و قطرب او جهت جگر
 گوش و خاکستر آن جهت رفع ناخنہ و سلاق و دفع قوی تران و توتیا و جهت کلفت نافع و در و رب برگ آن جهت
 رفع جراثیم و جلد و باروبی زیر لبیل و دوش مفید و در ساق درخت مور در کربہم میرسد شبیدہ بکشد
 و اگر اینک آس نماند و وی در جمیع افعال قوی تران برگ و غم و دست بعد از آنکہ او را کوبیدہ و سوزانہ
 با شتراب نارسیدہ و مخمت قمرها سازند و در سایہ خشک کنند و بوسیدن موثر دافع صعود بخارات بدیخ است
 و مسواک کردن بچوب آن هیچ جذام شربتیش تا سہ دریم و از صمغ آن تا سہ اوقیہ و بدش احتباس
 اقاقیا و در او را تم حصص و کوبید بدش مطلقا برگ ثوت است و ضمہ صاحب کام و مصلح و محر و مرین
 بخوابی و ملخص نفیثہ و روغن موثر کہ آب برگ تازہ آن با مطبوخ او را با شل آن روغن نیتون بجوشانند
 تا روغن بماند سر و خشک و قافیض و نفوی اعضا و دافع قبول مواد و جهت التیام و التخام و زخمها و قروح
 سر و بشور و شقاق و سحج و استخای مفصل و سوزگی آتش و تقویت و تسوید مو و دفع عرق و بخار و دریم

نافع و گویند چون از چوب نازده اش انگشتی ساخته صاحب درد کچ را آن در انگشت خنجر موافق کینه الحاحیه تسکین دهد آلوسی بخار العزنی اجاص خوانند در اول سرد و در دوم تر و ملین مزاج و مسهل صفراوی و مسکج است دل و قوی صفراوی و تشنگی و جهت پنهان حار و صلیح حار و خارش بدن نافع طبع غیر مل آن در اول آب که بوی صفت رسد با قدری شکر مسهل خوبی می آید است و موافق سینه و مثل سایر ترشیا مسهل است و نفوذ آن در طب معده و جهت قوی و غذایان حار و مفید و در مصلح غلبه مفرطه و مصلح کفنه و در مصلح مصلح و کند و غسل شتریش تا نیمه طل بایش ترشندی در آب سرد و در ملین طبع و مسکج تشنگی و در پنهان و التهاب مواد و سایر آثار مثل آب است آله العزنی آلهج و بهندی آله که گویند استعمال مفرطه و چون در شیر بچو شانه شیر آلهج نماند و گویند شتر است که تازه آنرا چند روز در شیر بچسباند بعد از آن خشک کنند و آنچه در شیر پرورده نشده باشد تلخ و بسیار عفن و دوم سرد و در سوم خشک و شیر پرورده در اول سرد و در دوم خشک قابض و نافع سختن مواد پرورده و طعم و حافظه اخلاط العنق فساد و اخلاط سودا بر وجه و غایره سودا و محرک باه و قاطع قوی و تشنگی و آید بر قوی خون بواسیر نزول الدم و محفوف و بوی بتا حار و مقوی دل معده و چشم و احتشاد اعصاب و شوی و مسهل سودا و طعم و رقیق بعد و با اگر دکنار و آب به قاطع اسهال و قوی و حرارت خون و آشناسیدن صفوف آن با قند بالسوی پرورده و بچیدیم آب گرم جهت مسج و چرب بواسیر و سایر وضعف معده و با صرد و تاریکی چشم و چرب و قطور آب بنفع آن که گویند غلیظ اندیده باشند جهت از آله بسیار عین کن سوده است خصوصاً هرگاه بعد از دو سه ساعت آله را افشرد تا آله را تازه کنند و شربت از آله و انستین در تقویت معده و جیدیل و روغن او یا برگ مورد و با پوست پیچ صنوبر یا بالسوی پیچ و آب مطبوخ را با مثل آن روغن کفج و زیتون جو شانه باشد جهت تقویت مسویا کردن در و یا نیدن آن در رفع اعیان و تقویت اعصاب و خروج مقعد و سرعت نفوذ اطفال مجرب دانسته اند و چون خدا را یا آنرا خضاب کنند میوراسیاه کند و قدر شتریش از سه دریم تا پنج دریم و در مطبوخ تازه دریم و مفرطه پرورده و در مصلح غسل و منبیل و مولد قنوج و مصلح سر و غریب و ام شیرین و بایش در اکثر افعال بواسیر و لیله کالی و آله پرورده ملین طبع و مقوی اعضای باطنی و با صرد و قاطع نزول الدم و جهت بواسیر و نوا صیر نافع و در مصلح حافظه سیاهی پوست آبک بعضی حیره و نوره و کلین بهندی چون گویند بهترین آن از سنگ رحام و سنگ زهره های صلب است آب ندیده آن در آخر اول گرم و در آخر و در خشک قابض است و در قوی القوه

五

مكتبة
موسم
موسم

عبد الرحمن بن محمد بن عبد الله بن علي

در دندان و درم لثه و پیشانی و آن نافع است از مال بهندی بوده مانند آذر دوم گرم خشک نافع
 و در بینی و قوی دل و احشاء و عین چشم و جمیع قوتها و باطن طبع و نافع انتشار جماد و آله و مزیجات نهاد
 آن جهت بهر داورام و اندال قروح و منع تعفن اعضا و یوسیدن آن جهت تقویت دماغ و مضغه آن جهت
 لثه و امراض دندان و طلا و آن جهت اصلاح ناخن و آشامیدن آن جهت قطع بخارات گرم و یوی دماغ
 رد بار دماغ و حقیق آتوا با شلش آن در گندم و مثل آن شکر خمیره در روغن برشته نیم گرم نمیکند در ساعت
 تسکین هیچ رمد و دمانا رفع آن نماید و در صبح و عصر و در وقت شرب و در وقت شرب و در وقت شرب و در وقت شرب
 و در یوی دمانا کبابه اراک بهندی بگوید و در شرب بر او گرم و در آخر و در وقت شرب و در وقت شرب و در وقت شرب
 و جهت رفع طوبیات از جود و یلیح غلیظه و ضماط طبع آن در روغن زیتون جهت تحمیل نرم و در روغن زیتون
 و طبع او جهت غسل البول و تنقیه شانه و تخم آن جهت تقویت معده و دفع اسهال الباقیت نافع و نهاد بر شرب محمل
 و نافع نزلات و ما شرب و نماله و سواک کردن بچوب آن چالی دندان و قوی لثه و اگر آن موجب پیشانی
 و در صبح و شرب کثیر او قدر شرب از طبعش تا نصف رطل و در شرب تا سه دریم و در شرب صندل است از قوی
 یکا و شرب و بفراسی سیاه نامت تخم سیاه و در روغن زیتون و در روغن زیتون و در روغن زیتون و در روغن زیتون
 او را در صلبه حاره و تسکین و در آن نافع در دی الغذا و الفخ و در وقت قوی و در وقت قوی و در وقت قوی و در وقت قوی
 اسپند محمول از بنی نیز قطونا مانند در سوم سرد و در دوم سرد و سیاه و آن بایست و در آخر از آن خوردن آن
 اولی است و سفید آن مسک تشنگی و حرارت و با قوت محله و ملین طبع و بود او آن قابض جهت تباه
 حاره و غلیان خون و خشونت سینه و خلق و زبان و علل صفراوی و ذات الجنه و امراض موی و اخلاط
 و سرفه و غصه و قرحه و معازیر و ضما و آن بار و غن گل و سرکه جهت در وقت قاصد و قرحه و در وقت قاصد و قرحه و در وقت قاصد
 ظاهری و درم و درم صلب و حیره و حمره و با آب و در آن جهت و در آن جهت و در آن جهت و در آن جهت
 و در طیب دماغ و اعضا و شق شدن مود و از کردن آن و ضما و کوبیده آن که با مثل آن روغن گل
 و پوست خشکاش نچته باشد جهت او را در حاره و تسکین در آن محرب و ضعف و غلبه و شرب و شرب
 غسل و سکنجبین علی و قدر شربش از دو دریم تا ده و در شرب و در شرب و در شرب و در شرب و در شرب
 حلق و امثال آن بدهد و درم کوبیده او کشته است و در بعضی خراج اسپند لاج بفراسی سفید آب
 نامند از قلعی و درم از سرب ترتیب میدهند و در دوم سرد و در سوم خشک و غسل آن شرب است تا طبع و محبت

ارمال
شیرین

شیرین

ارمال
شیرین

ارمال
شیرین

ارمال
شیرین

ذی البرغ شود مبرور و مسدود مغزی و قانع گوشت زیاد و مدخل قروح و جفت سنگی القش با سرکه در خون
 کل سرخ جفت در دوسر و با شیر و خزان جفت مایه و با شیر و خزان جفت زهره و شقاق و در چشم و خزان و با شیر و خزان
 چشم و خزان و با شیر و خزان و سفیده تخم جفت در دوا و آب حبس الشلب و در دوا جفت و با شیر و خزان
 و کله و در دوا و آب حبس جفت منع رویدن و جفت منع بدوی زیر بغل و کج ران و جفت منع
 جفت منع حمل و قطع سیلاب و خزان و آتشایدن آن مورت خناق و زیاده از یکدیگر هم او کشنده و کشنده آب و سرخ
 اسفیداج الجصاص صین بهارسی سفیداب یزدی و بهندی کلی گویند از سنگ سفید و معاجی کج و خال
 آن میسازند جلی و مغزی و دفع آثار جزئی و صفات کنند که بشره و قاطع نزوت الدم و جراحات تازه و عفون
 و طلای آن آب جفت با سرخ و دوا و ام حاده مجرب است و خوردن آن کشنده اسفنج به فارسی بر برده گویند
 در اول گرم و در دوم خشک و محففت و محمل و با قوت میافزید و چون تازه آنرا با سرکه فروزج با شراب تر کرده و جراحات
 تازه بگذارد التیام دهد و با لایحه است قاطع نزوت الدم و غسل مطبوخ و مطبوخ آب جفت التیام زخمها و جفت
 و خشک از محففت قروح و عقیقه و سوخته و جفت منع نزوت الدم قوی تر و جفت رمدیالین و جلیای با سر و فسیله
 آن بهتر و با پنبه و کنان معجون افواه عروق مضروب و جراحات یا سینه عرق مغسول او در او و عین عین باقم
 و چون قطعه او را بگذریم که توان فرود بر شعله است بلع نماید و یک ششتره بدست نگه دارند و بگویند که
 تا جذب رطوبات کرده به باله بعد از آن بکشند در خال زو و خار که در خلق مانده باشد به جیل است و سنگهای که
 در جوف آن به رسد و نفیست حصاة مجرب و محمول قطعه از آن باعث نشفت رطوبت فرج اسهال فارسی شیر
 و بهندی با گله مانند گوشت او و سرخیم و مورت شفا جفت و ضما و پید او بر که و کج ران را نشینیم و تقصیب و مقعد
 مغزی جماع و قطره آن با سرخ نیم انجونه در اعلیل جفت انحطاط معجیل و طلای آن جفت کلفه زهره و
 مغزی با سر و آتشایدن یکد انگاس آن که از زهر باشد باز زده نیم بهشت جفت کسی که از زنان البست باشند
 مجرب است و وقت استعمالش در لال ماه شرط است و جلوس جلدش رافع نفوس و بواسیر بستیست و
 با سر و گردن طفل از بلوغ جفت از لایحه و بخور می او جفت گریزایدن سباع و دفع تب و لوی زافع طلای
 پیه و زهره و او بر بدن باعث گریختن سباع از آن شخص و ضما و پید یا پیری و چشم او بر و مورت و ماست نظر
 و گذشتن قطعه از جلدش در میان جامه مانع گرم زدن و اگر گرم جامه او شود با شتاب باعث قتل آن
 و چون یکدیگر هم گین آنرا در شراب حل نموده بمقتادین شراب دهند سبب دفع فومش ایشان گردد و کتاب

این کتاب
 در جفت
 و جفت
 و جفت
 و جفت

این کتاب
 در جفت
 و جفت
 و جفت

این کتاب
 در جفت
 و جفت
 و جفت

که جوف آنرا پخته باشد در افعال ضعیف تر از گوشت آن قوی است که طریقی ساختنش در حقیقت
و دیگر کتب اسطوب در افعال قوی بآن و بخوردیک همراه گوشت او بجا نشاندند در افعال قوی بهمین است
افیمون آن کاس لون و امربل نوشته اند و ظاهر افیمون چیز دیگر است و در صورت اتحاد فرق لا
و نهندی بوده باشد در سوم گرم و در دو خشک محل و لطیف و سهل سودا و بلغم و جهت نفخ و امراض باغی
و گرم معده و طبلان و جنون و الخولیا نافع و با الحاضیت جهت امراض سوداوی و تنقیه سودا و عبیدیل
و چون یک هفته هر روز ده درهم آنرا با نیم طل شیر تازه خیسانیده یا پخته و متعلق سنگین نبوده جهت دفع
خفقان و تشنش با الخولیا و تشنج مجرب و چون ده درهم تخم آنرا بلغم لبسته در وشت طل شراب خیسانیدیم
روز دیگر افشرد و صاف آنرا بایک اوقیه شربت بنفشه و شربت گل و روغن بادام شیرین نبوشند و سه سال مره
در نهایت قوت کند بلا مضرت و در وشت فصاحت و طبعی آن با مویج همت با الخولیا نیک اندا و دست شراب
بهر سیده باشد نافع خصوصاً که با بنفشه و اصل اسوس با پنج بویه و گل گاوزبان باشد ولیکن بکوبه انگلیس
نماید واد و مفرج و رین و وشت غشی و مصلحش بنفشه و کثیر و موافق بر آن و مضر بر و مصلحش صمغ و کپک و قوی
شربتش تا سه شغل و در طبولت تازه و هم در بدش لا جورد و مجاریش با یک نیم وزن آن حاشا یا شل
آن حاشا و دو دانگ آن ترید تخم آنرا نرم نباید که بیدافشنستین الطبا و کون و دنارا انستین اند
صاویل و دوم گرم و در آن آن خشک و مفتوح و لطیف و ششوی و سهل صفرا و سایر اخلاط معده و نفی و عرق و سینه
و شش و معوی بدن و جگر و معده سرد و بد بول و حوض و عرق و شیر و کشته و انساکرم و ترای و دم
مشرب و به و لذت و محل ریا و جهت یرقان و عرق و سکنه و تنهای محفزه و مزه و مایه و طحال و با بول
جهت در معده و با افیمون جهت تنقیه سودا نافع چون چند روز از آب بلغم آن هر روز نسبت شغل
جهت رفع سقوط اشتها که از طوبت باشد مجرب و و دوم آن جهت گزند بدن و قرب عجیب النفع و با شراب
جهت سم شوکران و با سرکه جهت خطر نافع و جهت بواسیر شقاق مقعد و اخراج اخلاط حار که بر سینه
مشرب و به و معده بهر سینه باشد بسیار و ثور و قطور آن مانده تر و روغن بادام تلخ جهت امراض گوش که
قدیم مجرب و فرجه آن با عسل و حوض و حمول آن با مویج جهت حب الفرع و نماد آن با آب جهت
و بخار و طوبخ آن در شراب جهت درد گوش و طلالی و بلغم آن در سنج جهت در چشم و با عسل جهت
رفع اثر نفیشتی تحت پلک و در سرکه جهت مفاصل حار و سائیده آن با مویج در گل جهت درد و تپیکاه

بجود و زعفران که است محروم و با شیر و خمر آن در عفران جهت تقویت حار و سرد و قیله آن را بویان زعفران
 با استوی جهت خیر محروم و قطور شدن را در خمر یا دهم و در عفران جهت در گوش را با دهم و خمر جهت در حنجره
 نافع و در و جاحین و او و بر کرب که خاف قوت آن و مستطاب اشتها و قوت باه و شیطا و دست و مضمر فم و حلق و حنجره
 و فلفل و زعفران و دارچینی و قدر شتریش یک سدس تا چهار قیراط و زیاده از یکد آنک منع و در دهم آن گشت
 و در شتریش مثل آن بنیدالنج و یک وزن آن پنج لفاخ و در احتباس طبع با شیر و کافور و کبریا و خلخچه بنیدی
 یکد آنک گوشت نیست در دهم گرم و در اول خشک معوی معده و جگر و دماغ و ذل و مفتوح شده و دماغی زیاده
 زیر عرق و تسلیا و محلل را باج و شمشیری و با قوت قابضه و مفتوح سده و احتشاد و قوی دماغ و مسخن و معده و بقا و هم سیر
 سموم و آرد و غله و طلائی آن با روغن زیتون و صیال را رفع در گوشتین و عرق و صید و مورث
 خناق و مصلحش روغن زیتون و قدر شتریش تا دو مثقال استخوان البقری یا بونه گا و چشم نهامند کمال آن
 مستعمل است در سوم گرم و در دوم خشک و مسخن قوی و محلل و مفتوح سده و جگر و افواه و عروق و باطلعت
 و در عرق و بول و حوض و مسقط جنین و با قوت تریاقیت و مفتوح حصاة و محلل خون و شجره و دمانه و در دم و قوت
 و جهت در دمانه و صلابت سیر و استسقاء و قراقرص و با سکنجبین یا آنک مسهل سودا و بلغم و عروق آن
 جهت ربو و سرد و نفث الدم و جلوی طبع آن جهت صلابت رحم و ضا د آن جهت التواء عصب و با دهم
 روغن جهت در مصلب شرب نیم مثقال آن با سکنجبین جهت برانگیختن اشتها نافع و فزج و در حوض
 و مفتوح رحم و اکثا آن مصلح و مصلح شرب سکنجبین کرب معده و مصلحش انیسون و بنفشه و قدر شتریش تا دو
 مثقال و در شرب با روغن و قسم غیر آن در دوم گرم و در اول خشک و در افعال ضعیف تر از اول
 و با شرب جهت نکلی رنگ زحار و تحلیل در مصلب و احتمال خشک آن جهت تقویت طبقات چشم
 و ظمیت لیس و جلای آثار و قروح و دفع نزول آب نافع است و روغن انجوان که کل آن را در پها مثل
 آن روغن زیتون یا کجگر که در پهل و در آفتاب گدشته باشند جهت تفتیح جراحات و اعضا و عصبانی و
 عصب و درم اسافل بدن و قوت و صلابت رحم و در گوش و تفتیح مسلمات و ادرار و خون و عرق و شتر
 و آتشامیدن خجیریم آن در عرق و جهت دفع قولنج مفید اقا قیما عصاره خرزنجی از فیلمان است که
 از اقراط و فضل تا مقدار دوم سرد و در سوم خشک مغسول آن در دوم خشک و قابض و قاطع و زدن
 و نفث الدم و مفتوح و رابع و غیر مغسول آن بالذرع و جالینس لات و زهمال اکلا و ضا و از قوی و

در حنجره

در حنجره

در حنجره

و اعضاء بشریه انا عیال و سبب مراض و نفاوش جهت دم حار و باطنی و دم و مقدر و در این برکت
 در قد و سوزنکی آتش با کسرخ و مور و جهت قلع ادرار عرق و بالادک سوزن کله خ جهت قلع مهال
 اطفال محب و مور شده و سوزن و غن با دم و قد و شربش تا کیده دم و بدیش و شربش در من و مندل
 و جفص است اقلیمیا کف و در طلا و نقره و مس و غیره است که بعد از این بهر سه و گویند که کاف
 و غشیشای هم میانه بر یک و طبع مثل معدن آن و بر پوست زیاده بران بران غالب و جفص و تقوی
 با هر و منق حراجات و جهت بر دین گوشت زیاده و یا نیدن گوشت تازه و رفع اتقن از نهاده و یا ن
 عین و بهق و بر بر سبیل و ناخن و میده و غشاه و نزول آب و طلائی آن را دوع ادرام و جلی کف
 و آنا سیاه و رافع سبز و باز عفران و افیون رافع نفوس و مفاصل و غشای طلائی آن یک قیرا
 خفکان و تقویت دل و نافع مستعمل از ان محرق مشمول است و بدیش و مراد کس محرق مشمول
 اکلیل الملک بهندی اسپرک گویند که کسب القوی و حرارت و پیوست دران غالب و جلی و محقق
 و تاقش و جفص و باطن و تقوی اعضاء و بلبل درام و جهت صمد و شقیقه و جلی و نملات دور و در
 و معده و سپر و اراض مقدر و دم شرب با و ضار و نافع و جهت تحلیل فضول باطنی و طلائی نخته آن با
 پیچ خج جهت ادرام مرکبه و حاره چشم و دم و مقدر و انشیدین و بطبوخ آن با شرب جهت قروح شریک
 سرد و بافتن جهت دم بگو و سپر و معده و تطور عصا و جهت و در گوش و آنا میدن و دم
 آن با تخم آن با پیچ خج جهت دم احشانه و عصا و آن با عفران و تسکین کل مران و جلی و طلائی آن
 جهت و بافتن عصا و جهت آن جهت تقویت اسما و تقیه و تسکین و اسما و جهت آن جهت شرب
 و صلحش و غسل و انجیر و موز و قد و شربش و در شقال و در عصا و آن جهت و دم و بدیش با بونه
 اکتمکست بهاندی خایه بلبل و بهندی که خوجه خوانند در سوم سرد و خشک و جلی ادرام و حابه و شرب
 و چون در پوستی بسته و برای چپ زنان بنده جهت عسر و ولادت به اندیشه و تقیه و جلی و طلائی آن با بونه
 سرخ جهت و غلظت جنین و منع اسقاط و حمل سائیده آن با شیر و خزان جهت حاله شدن آن با بونه
 معایرت و در اکال و بهاندی پاچه و بهندی پایی گویند بهتر از آن اگر سفند و یکس است و در
 و بعد از مضام مول چون صالح رقیق و معتدل و غذا و جهت ناقصین صاحب با و سپر و درام و محرق
 و ج و شرب و خلق و سینه و شقاق لب و زبان و رنگی آلوده و سوزن با لب و سوزن و شرب و شرب

کتاب الایض و الحاله

کتاب الایض و الحاله

کتاب الایض و الحاله

کتاب الایض و الحاله

کتاب الایض و الحاله

و سکن حرارت خون و غلبه آن صفرا و دفع تشنگی و بعد از طعام مسهل اعطر قبل اذان قابض موالط
 صلاح کسود و مضر مشاج و مصلحتش غسل و جوارشات و کثرت است و نارسیده و رخت آن غلیظ و شور
 و تلخ و در مشقال تخم آن کشته گرم معده و ربام و در قابض طبع و مقوی معده جاره انسان چکر
 گوش آدمی مولد راج و کشته و ضوایش جهت شقیقه نافع و استخوانش مولد امراض مملکه و دواست
 مورت کوری در زهر استخوان بوسیده او در منع زیادتی اکله محب و آشامیدن استخوان او سه روز در
 یکشقال با مثل آن شکر جهت صرع و عرق النساء و فاسل بغایت آرد و مقوی است و آب بن ناشتا
 قاتل گرم گوش و سولمی که رنگوش زنده باشد و زبانی گردیدن و مغرب و رتیل و کشته مار و موم است
 و جهت قویا و آثار فرج و طرفه بیاض چشم و با سر کین و جهت قطع نایل و قویا به تنهای جهت قطع
 نزف الدم و اندال جراحت و با غسل جهت کلف و جلای آثار و قرحه نافع و ضو او گندم مضغ انسان
 خصوصاً که ناشتا باشد جهت نفی تخلیل و ارام و لیستن دندان بر بازوی چپ مسکن در دندان و جهت
 دشواری زایدن و رفع خونت موش و زهر و او مسمن بن طلای خون حجامت و فصد مسکن نفی مفاصل
 و عرق النساء و آشامیدن آن مورت بللوت و خون حیض سهم قاتل است و مورت جذام و طلای
 مسکن در دمای معده و حمل آن مانع حمل بخور رسته حیض نافع شب و زهر و بول انسان خصوصاً طفل
 زهر کینه و جرب نفخ و حکه و قویا و دفع خبیثه و نفی آب بخور و در با غسل حیض قاتل است و بیاض و نمک
 منقذ از بول جهت بیاض چشم و کرب و فضله طفل که غذای لطیف داده باشد خشک کند نفخ آن در
 خلق جهت خنق و درم گلو و در ستور و مادیان با غسل محل قلیست و طلای آن جهت حمه و جراث
 و التهام آن در رفع عفونت اعضا و آشامیدن یک مثقال آن جهت یرقان و قطع اسهال و رفع
 سمیت جراث و حر زهر دار و قویا و حکه و بییدیل و با غسل و خرب جهت رفع گردن و ارام و دفع
 تناله و تهیای دایره و یکشقال او را یکشقال نوشاد و معده جهت رفع سموم مصعد مثل و اشکانه و زهر
 مصعد و جهت دانستن و سندن محرق آن جهت قطع تحض خون بن دندان و آکله و نقصان لثه
 و رو یا نیدن گوشت بن دندان محرب است و چون ده عدد ناخن دست را بپزند و با غسل
 بیاضانند محبت آنکس که تعشق رسد و ناخن پالانیر بهین اثر گفته اند و موش سوخته انسان شرابا جهت
 سفیدی موش و تستفا و رفع سموم قاتل و زینیدن سنگ گرده و شانه و رفع بلوغ و احتیال آن جهت

مغیر و قطران بارغن گلسترخ جهت درد دندان و درد گوش و درد راجعت اکله و نرف الدم و
 جزاجات و منع زیادنی زخمها و قروح خبیثه و ساعیه مجرب است و چون بول انسان از ظرف مسی با عمل
 بسیار بخوشاند جهت بیاض چشم و طرفه نافع و آشامیدن آبیکه خصیئه انسانرا شسته باشند جهت
 صاحب تیپ و درم جگر و وجع فواده و دفع غظیم دارد و چون طفلی را با سمومات بتدریج تغذیه کنند جمیع
 اجزا و انقاس او قائل گردد و هیچ حیوانی قابل انقیصم تغذیه نیست و منی انسان جالی بهیو ویر
 و کلفت و غور دن مشیمه محدث چندان است انیمه لغزک و تعریبا آنچ و بهندی آنب گویند میوه است
 ملوک الاثمار و مستغنی از تعریف و توصیف در دم گرم و در سوم خشک و گویند غیر رسیده آن در اول
 سرد است فاسل اخلاط لزجه و بی ثقل و مقوی نفس و جهت تنک کردن لایحه و بان و منع خفگی و
 یار و در دفع بواسیر و تقویت مری و در شتی او جهت قطع طحال و بر انگختن اشتها و در زایلیدن سنگ
 و مثانه و دانه آن جهت سفید کردن دندان و خاکستر چرب آن جهت نرف الدم و طلالی شاخ و برگ
 آن جهت دراز کردن و سیاه داشتن مویانف و گویند مضعف جگر و مصلحتش مویز و زرد حکمای هند مصلح
 آن شیر و خجرات و خسته آن و دیگر افشرد است آنجبار مستعمل از ان پنج است که لحار و خجاریانند
 در سوم سرد و خشک و قاطع خون جمیع اعضا خصوصا از سین و بواسیر حاصل سهل و مریز و نزال و مسکن
 قوی و مقوی امعاء و اعضا و جهت تسکین التهاب صفرا و غلیان خون و ضعف اشتها و بول الدم
 تازه و مریز و در دفع سموم و الفتح افواه و روق مقعد و سل تازه و کینه حتی لبول را نافع و در دانه و کینه
 آن جهت سیج و اسهال کبدی و شکستگی اعضا و کوفتگی عضل و فسخ و بترک آن و در زرش جهت
 رو باییدن گوشت و قطع نرف الدم زخمها بجایت نافع و قدر ترشش بکثقال و از عصاره آن
 یکدریم و مضر و درین مصلحتش زخمبیل و بزش مثل آن زرشک و ریح آن گل اینی آنجباران خم
 و زخمت خلطیت است بهارسی انگدان گویند سفیدش بهتر از سیاه در دم گرم و خشک و سیاه او در
 و در بول حیض و شیر و سخن کرده و در و ده و ملطف اغذیه و محرک باه و مقوی معده و قطع بلغم و مل
 ریح و جهت مسهل بلغمی و بر انگختن اشتها و تقویت باضمه و دفع هراغذیه غلیظه و او و یسینه و اخلاط
 غلیظه و سده سپرز و شکجین او با سیج جهت تب ریح و بهتای بلغمی و مرکبه بجایت مؤثر و جهت
 در و سین و سرفه و عرق النساء و مفاصل و استسقا و یرقان و دفع فواق حتی بوییدن آن و جزا

نوعی از این است

نوعی از این است

نوعی از این است

در اخراج جنین قوی الاثر و ضامن با هم در غن جفت خازیر و جراحات و حرق النساء و اشتال آن باریک
 جفت کینه تحت عین و طلاهی مطبخ آن با سرکه و پوست انار جفت بواسیر و زرد آن دیگر او جفت
 اکله نافع و مضر شانه و مصلحش تخم خربزه و مضر معاو مصلحش صغ عوی و قدر شتریش که در انتقال و بدتر
 محو و ت که بیخ آنست بوندن او و دودانگ طلیت و گویند بجان زارش مضر و برین مصلحش شربت انار
 و ترشی آن که از اساق و بیخ آن با سرکه ترتیب بند بسیار گرم و خشک و جالی معده و قاطع اخلاط غلیظه و جفت
 برودت و رطوبت معده و پنب و سقوط اشتها و اختلاف مضغ اغذیه نافع و حرق اخلاط و مورت تشنگی و اشتها
 و مصلحش کاس بود که و بدش ترشی استغریب و بیخ آن در انحال قوتیر از سایر اجزا و طلاهی او محلل و ارام نافع
 زیاده شدن خنازیر و بیخ خرم و قدر شتریش نیم انتقال و مضر شش و مصلحش عسل و صاحب طلاهی گویند
 که چون زن بعد از حیض با انفاصله هر روز یک ریسم از انجدان تا یکدفعه بخورد هرگز آبستر نشود و انفیسون
 بفاسی با دیان می گویند تخم نباتست در آخورد و گرم و خشک و مدر بول و حیض شیر و عرق و محلل و ارام
 و سایر اعضا و بیئی قاطع طبع خصوصاً بوداده و قوی کرده و مفتوح سده و بکر و سپر و جالی مجاری نفوس
 صداع بار و و تحقیقه و در سینه و سر و در حقیق النفس ایما و استسقا و صفا و تب بلغمی و سوا القینه و قطع سیلا
 رحم و انال فضول نفع و با قوت زینت و بخرش حبث در دس و نزلات بارده و اخراج جنین و میثم و سفون آن
 جفت جلای دندان خصوصاً محرق و دفع بدلوی دمان و انحال آن جفت سبیل کینه مجرب و قطور و در غن
 که انفیسون در ان جوشانیده باشد جفت کری و قفل سامعه و ضامیدن آن جفت خفقان و طلاهی مطبوخ
 در ستر که جفت تحلیل و ارام و کشتن قمل و طبع او با سرکه جفت دفع زردی از سدر زن زائیده نافع و مضر معاو و شتر
 رازیان و مصلح محو و مصلحش سکنجبین و قدر شتریش از دوتا پنجریم و بدش تخم شبت و بیخ آن رازیان و در
 تقویت یاه مثل آن انجرو انجروه بجزئی و بقیض و بهندی او تنگن گویند و انچه به تحقیق پیوسته او تنگن غیر
 مراد از انجروه مطلقاً تخم اوست در اول سوم گرم و خشک و ملطف اخلاط از حیر و حاذب و مفرح اعضا
 و مدر بول و حیض و شیر و عرق و بیئی منقی سینه و شش و معده و مفتوح تخم رحم و سده و بکر و سپر و محلل و گذشتن
 ترک کوبیده آن در بیئی قاطع رعاف و حمول نیم انتقال آن و موصات یا المناسفه لبتایت مدر حیض و ضما و
 برگ نازه او جفت برآمدگی رحم و تحلیل و بیا و کشودن و مل و قطع تالیل خصوصاً با عسل و جفت التیای
 عصب و بانگ جفت جراحات سگ و دیوانه گزیده و با قیر و طی جفت درم سپر و بچته آن باریک و توان

انجروه
 سکنجبین

و نرفت الی دم و نفث الدم و سیلان رحم و ارفع اخفاق رحم و در دوشکم و اما و با سر کمر محل خون منجمد و معده
و مجرب و بنیر یا پخته گشتن بزکوبی و آب و شوهر و گوشت سفید و فیله و بذر خود و گوشت پختنی است
و بستانی میباشد و هر یک آن سرد واده بکری با سمیت و بسیار گرم و تند و محمل قوی و ضاوش ریخ غالی و بال
و شیر آن در انفعال قوتیرا و شیر بستانی و تازه بستانی در اول گرم و در دوم سرد و بهی کثیر انقاد از آب و شیر
و سر و لب الا حذر و مسکن است و شکلی منقرطیلین طبع و منقرط کاسیت قوت غنیمی سرد دل و سر و پنج و صفا چون
چهل صبا و با قدری انیسون و کتان بسیار مفید بود و از موده این قیاس است و فنج سرد و مقوی حکم و ارفع سده و در
طحال و بواسیر و عسر البول و زال کرده و خفقان و در بوسعال و در وسینه و خشونت قصیده و دیگر دکانی که
جست اما ان افر صوم قتال و با سداب نایب مناب تریاق و با بادام و سبزه و صلیح بدنهای ضعیف و زیاده
مغش و جهم و ریخ و تازه و خشک او با مغز قرطم و یکد انگ و نیم بوره استنی و سسل قوی اخلاط غلیظه و خشک
در دوم گرم و در اول سرد و در هیچ مراتب مذکور و ضعیف تر از تازه و مطش و ثقیل و ملین طبع و دافع مواد غنمه
بطرف مسامات جلد و اندک اکثر آن مولد خلست و با مغز گردان جهت معقودین قوی و صا حسان است
طبع و فقیح مجاری غذا و تسهیل بدن و گردیدن عرق و رفع مورت روح مؤثر است و ضا و آن با گردنم
و چون ضعیف و محمل مرم بنا گوش و در ملها و با پوست انا جهت و اخس و با ناز جهت قروح ساق و با خردل
خارش گوش و دوی آن با بوره استنی جهت تجوی و امثال آن و آب طبع او با جلیبیت سینه و در پستان
و انیسون جهت ریح و سد ریخ و سوخته او و سفید کردن دندان و بعدیل و مقوی کثره و قاطع نزول الدم
و با موم روغن جهت سقاق که از سر ما هم میرسد و حنظل او با سداب جهت منقض و انجیر نارس ملین و محمل غلظه
و یا تریاقیت و ضا و پنجه جهت خناری و عقد و حصی با نمر که نمک جهت قروح رطبه و با عسل جهت گردیدن
سگ دیوانه و با گردن جهت گردیدن ابن عرس و طلائی آن با برگ خشخاش جهت خراج استخوان شکسته
و زیزه ریزه شده و شوهر و شیر انجیر سسل قوی و خطرناک و انجیر کل زایب و آب کفنه کل منجمد است و اکثر آن
جهت نزول آب و حمل آن با زرده تخم مرغ و موم و در حصی و منقری رحم و مخرج جبین و بنما و آن با حله
جهت افرس بار و با گردن و جالی جرب و قروح و قوبا و کلف و بوق و طلائی آن جهت گردیدن آب
و سگ دیوانه و سنون آن جهت دندان متاکل و در دندان و با سبزه جهت قطع ثانیل مفید و برگ
تازه آن جهت گردیدن سگ دیوانه و النقیام جراحات و خشک او با نمر که جهت نفثه و طلائی او با

جست منقحین و طبع آن جهت تقویت استخوان کفایت یافتنده و سایر اجزای بدن را تقویت و در حین میل و سوس است
و قشر قویتر است و چون بخیرانه و در سر که عیسایند و بر قشر عده را با قدری از آن که بر نشوند و بخور اکو میده و در آن
جست تحلیل سپردن و این انقدر است چون با مساوی آن منکر و گمان میده و در شش کمال آنرا بخورند با الحاحیت
اطلاق نماید و چنانکه است و مضر جاکشیت و مصلحتش گردگان و مضر و انیسون و مصلحتش بکنجین و شربت ترنج
و ریپا بنی بدیش و در او شش مضر و مصلحتش و قدر شربت انشک تاسی شش و از تازه تا یک بل انگور
بلرانی عنب و بندنی و لکه نامند بهترین او شیرین و نازک پرست بزرگدانه و کم تخم است و در آخر اول
گرم و تر و در غذایست بهترین سیوه با و بغایت مسمن بدن معدل از ترنج غلیظه و صاف کننده خون
و مولد خون صالح و جهت افزودن پیگرده و دفع مواد و احتراق خلط نافع و مصلح حال سینه و شش مضر
معه طبع و مصلحتش نریه و رازیان و مضر معهه جگر و سپرز و قشر ریجی و مصلح آن تخم کرفس و طبع و مضر
تشنگی و مصلح آن بکنجین غذا نای ترش و آب سرد بعد از آنکه بغایت مفسد آن و موش استسقا و
عفن است و باید که بعد از چیدن او بد و در تناول نماید و این و طعام خورده شود و دانه آن در دوا
سرو و خشک و مولد ریا و مضر معهه و اما و سوخته آن جهت جراحت و جلای با صره و طبع و مصلحتش
نافع و پوست آن مولد ریا و بسیار لطیف الا نخر و مضم است و انگور نار و عفن صلیل بیدری کشفیت
در روغن انگور که مکر آب و نقل آنرا با روغن زیتون جو شاییده صاف کرده باشند و یاد آفتاب
پرورده بغایت محلل عیاد و سخن بلین جلد است و خشک آن در مویز و درخت آن در ناک مرقوم و مکر
آنرا بجز ریان و بندنی دارم گویند اقسام میباشد بهترین آن شیرین بیدانه که الیسی گویند و در عسل
و در اول تر و با قوت قابضه و تحلیل غذا و مولد خلط صالح و لطیف و از بخت باعث نفوذ و مخرورین است
و در بلول و جالی و مفتوح و بلین طبع و مضر تشنگی و خوردن آن بعد از طعام بسبب اختار آن و جهت
تصفیه روح کبدی و تقویت جگر و استسقا و موی و زنی و سوء القیه و میرقان سپرز و خفقان الم سینه مرقم
حار و صاف کردن آن در زو سمن بدن نفوذ نمودن غذا و دفع جرب و حک و نیک کردن رنگ بسیار نافع و اگر
آن مفسد غذا و مری معهه و مصلحتش از ترش و در باره الم را بخیل سرورده است و رب انار شیرین و مصلحتش
قویتر از آب آن و مری معهه و مصلحتش و چون سرانار شیرین را سوراخ کرده بدفعات بفرستد
کجایش آشته باشد و روغن بادام شیرین در آن ریخته بر روی آتش گذارند تا روغن آنرا بکشد

جست
و در آن

در
سینه و در

و یکدیگر رسیده که دیگر جنبه است و آنکه در کینه آن جهت در سینه و سرفرازی است و یکدیگر را شامیان
 آب آن با شکر و نشاسته و شمع غلی و در فغن با دام که نگیم باشد همین باشد و آتار ترش شیرین
 که بجزئی مزو یفاسی پنجوش خوانند در سدی و تری یایل یا اعتدال و آتار ترش در دوم سرد و خشک تا غیر
 و در ببول و مسکن حرارت معده و غلیان خون و دفع سیلان مواد مجده و جهت دفع خمار و قوی دفع
 حار و دفع صعود بنجات و دفع و غایت آن واکثارش حرث قرطاس معادج و مفر سرد و در دو مضاعف
 جگر و قوت باه و مصلحتش انار شیرین و زنجبیل پرورده و امثال آن و آب انارین که پایه فشرده باشند
 از غیر طل تا یک و نسبت دم شکو خاتم صفر و قوی معده و جهت پنهانی صفراوی و بر قل و جز
 و حکم نافع و صفرا و مطبوخ همراهی آن با پوست و تخم جهت حرب و حکم صفراوی و جرب و طلاهای مطبوخ آن
 در شراب جهت تحلیل او را نافع و بعدیل است و مضغه باب آن جهت قروح خبیثه دیان و قلع
 واکتاش جهت ناخن و سل نافع و صفرا و عصاره آن که در طبع فلیظ شده باشد با قدری عسل جهت
 قروح خبیثه و قرحه بینی و گوشت زیاد زخمها و در دگوش مفید و سولین آن قابض جهت رفع خواهر
 کل خوردن و امثال آن در نان جامه را موثر است و آب انار ترش در افعال قویتر از آب او
 و چون آب انارین را در ظرف مس لقوام آرند جهت سلاق و جرب و قوت باه و حرمانات فرسوده
 نافع و چون جوف انار را خالی کرده روغن گل سرخ در آن ریخته بر آتش نرم گذاشته در گوش چکانند جهت
 درد آن بسیار موثر و پوست انار بنایست تا لبض و بار و محضت و سفوف او با محض سسل عصاره غلط
 و جهت رفع آتشک بغایت مفید و طوبس و آب بلبلج او جهت دفع سیلان حقیض و خروج مقعد و صفرا و
 با محسل جهت دفع آثار آبله و طلاهای سوخته آن با عسل پسته و معده جهت شمع تری الدم و فشت الدم
 و حقه باب آن که با بونج و جو قشره بوداده جوشانیده باشند جهت رفع اسهال و سحج و مضغه باب بلبلج
 جهت تقویت لثه و آتشامیدن آن جهت سلسل البول و شستن مقعد بآن جهت قطع غلت لواط
 و امراض مقعد و آتشامیدن سائیده آن بقدر یک درجم با آب گرم در دفع کرم معده بعدیل و بلبلج
 انار در این باب اثر مجرب است و جهت لثه خاده و در دندان مضغه آن بعدیل است و چون بپزد
 انار ترش با بازو بسوییه برسانیده در سر که بچوشانند تا ماهر شود و بخورد گردد و با قدری غلیج حبالبسته
 پانزده عدد و زباده اتان جهت رفع اسهال و سحج و خوف و قرحه اسهال و مقعد موجب است و در انارین

در دودم سرد و در اول خشک و قابض است و التهاب و کشتگی مغز و پنهانی تند رفتی و خمار و دفع نفاذ
 خود هوش حاصل و نفاذ رنگ خضار و دفع غم نافع و آثار واده قابض از دپ هر یک است و در افعال تویر
 و کوبیده ترش آن با مویز یا سوید خوش آن زهره که مانی جهت دفع تی و تقویت معده مجرب است و
 سحر و سر فرو مصلحتش نیز و در گالان و پهلش سماق است و گل انار در افعال مثل گلنا یا زردی و
 قطع خون بن دندان و الیام جراحات و طلاع و فتق و ضاوان یا بزرگ زهره مجرب است و در افعال
 یا کلاب جهت منع خجین مو و کچیم دفع ورم آن با آب باز رنگ جهت فقره اعلیل و با آب جهت
 و اخس و خراشش پاکه از موره و کفش شده باشد و با سکه جهت باد و سرخ نافع و کفاره پوست پیرا
 قایم مقام گل است و در دن هفت عدد آن که با زنده باشد بخی که بدست نگرفته گلها را داشته
 بلع کنند جهت قطع برزد دل و در مدت یک سال آن موده است و در اندامی زردی که در افرام اند
 بسیار شنبیه زرد و در جمیع افعال مثل تخم گل است و او فو مانی بزیانی شراب و عسل است که شراب
 و و چندان عسل باشد و بچوشانند تا القوام آید یا عسل را با آب انگو طنج و سدر
 در جلا و تحلیل و المضاج تویر است و هر چند که شود تلخ است که شود گرم و خشک و مفتوح و محلل و ملین
 و در بعد از اطعمه یا سیرتغال نمود که طالع اشتها و مورت انقلاب سحره میگردد و ایر ساج سحره
 در دودم گرم خشکی او کمتر و ملطف و سخن مسهل مانی اصغر و بلغم و غلیظ و مره صفرا و جهت سید و
 و در دودم سرد و در زردی که از مروت یا شد ضیق النفس و بود اعیان و احتباس حوض و استسقا و قیون
 و عرق النساء و ابر صمغ و با سکه جهت گردن هوا و ورم و سده سپر و با شراب جهت پاره شدن عضل بی شراب
 جهت بوی خمر و این موضع کنند و ضاوان آن که خفته باشند جهت در ورم و صلابت و الضماهم فم رحم و اورام
 و زهره و خزانیر با سکه جهت در ورم کنند و با و چندان خربین سفید جهت کلاف و زهره ش با عسل جهت
 اخراج جنین و در ورم جهت رویانیدن گوشت استخوان و الیام زخمهای غایره و بد بوی ناسور و با
 جهت پاک کردن چرک زخمها و جلوس طبعش جهت صلابت مقعد و ادراس باره آن قطره طبعش آن با سکه
 جهت نزلات و دوی گوشت و مضمضه او جهت در و دندان مبتلائی و روغن آن جهت کثوفن افواه
 عروق بواسیر و آشامیدن آن جهت دفع سمیت قطره و کشتیر و یک و نیمه او مسهل قوی و غوره آن با عسل
 جهت خشونت قصبه ریه مفید و بر نش و بران لغار و بدل آن در سهال و زهره ثلث و زهره زهره و زهره

نیز

بیک

نیز

نیز

نافع در سردی و کول

یک روز در قرن و متورگرم گذارند و در غن را از ان استخراج نمایند جهت در گوش مجرب است و چون غن
و گلش را اضافه نمایند جهت بواسیر علیل است و از خواص اوست که سبب سرعت گذر از ماعول میگرد
و باد بخان بری مطلق و جلی و گرم خشک و تر از بستانی و ضاوش جهت اورام بلغمی و سیاه کردن برکتها
برگ خشک آن جهت سیاض چشم و جلاهی با صره و در همه نافع است یا قلعی ^{افک} تاننه آن در اول سردی و گوش
در اول سردی و در دوم خشک و گلش گرم با عذال و لطیف و پوست اندرون آن جهت و قلعی و قلعی و قلعی
باه در هیچ ^{افک} از ماعول و غیره و با نوت محله و منضج و با ربوت و فسلطه جهت قرحه امعاء و اسهال و سینه
و تفتیه سینه و تشنیه تقویت آن منع رختن و اور قریه از دماغ و تسکین سعال و آب بلغمی جهت خشونت خلق
و جلاهی رطوبات و منع تولد حصوات و دفع سده و ضاوش با آرد و جو جهت ضم و در پستان که از جهت
شیر باشد خصوصاً اگر گاه با نعلع و سرکه نخته باشد و با طریقه غسل جهت تحلیل خل و در مین گوش و با کنگره
و سفیده تخم مرغ جهت برآمدگی حرقه و با گل خطمی و امثال آن جهت درم خصیه و اورام حاره و نخته آن با شکر
جهت درم جالبین و کلف نمش و تحلیل خناری خصوصاً با آرد و جو و شیب یامانی در غن نیز چون کمنه و با سیر
خوک جهت نفوس مجرب و چون با قلعی تاده را در حصه کنند و طرف اندرون را بر زخم زود و امثال آن که اند
قطع سیلان خون نماید و بستن آن بر موضع گزیده سگ و دیوانه باعث جذب سمیت آن و در و ریش
جهت منع رختن و کاشیم و طلاهی او با راج آن فادیه گادی جهت سرخی و سطرپی و یک چشم بسیار نافع است و در گوش
و ضما و برگ و پوست بیرون آن جهت سوختگی آتش مجرب و گلش مسکن حرارت دماغ و چون در بادون قلعی
سایده در آفتاب گذارند خضاب نیکوست و خوردن با قلع امورش نفع و اختلاج و ثقل دماغ و فساد و مین و منضج
با فراط و مصلح آن جوشانیدن آن با روغن بادام و ادویه حاره اضافه نمودن و خاکستر گاه با قلع جهت دفع
آثار چرب سیاه نافع است با و در خجوه مجرب از باد و رنگ بویه فارسی و لجنی و فخر القلی بهندی را تمسک می نماید
گویند و آن بر دونه است در دوم گرم و قوی دل و دماغ و جوش مده و جگر و مخرج و مطلق و مطلق و مطلق
و با ضم و ورش و کافور و خطره جهت خسر النفس و خفقان و غشی و فواق و تحلیل سودا و امراض بلغمی و کالوس و سرخ
و امراض کمر کین و گرد و در مضموم مطلقاً و دشت سوداوی و سده دماغ نافع و برگ سحر آن نیز از تاده
با شرباب جهت گزیدن سگ و دیوانه و تله اش با و ضما و سفید و ضا و مین آن جهت از آله بوی شارب و بلو
درمان بسیار و در مضمضه بلغمی جهت فساد و دندان و طریوس در آن جهت احتباس حین و ضما و شرباب

نافع در سردی و کول

و امر ارض عصب طلع لغنی وضعف معدره و جگر و سپرز و با اثر اسب جیت سوم نافع و فهاش جیت و دل و
 و ای و کزاد و کلف و قلع آثار و بام تم با جیت رویانیدن گوشت و کذا شتن او بر دندانهای گرم غر کیده
 رفع در آن و جوشش جیت صرع و اختناق رحم و اخراج جنین و شیم نافع و مضر و نافع و مصلحش و مصلحش
 و کافور و فسد گوشت و جگر و قدر شتر نشی بکیده هم و جیت سوم بکشفال و بایش یک وزن آن بکینج و نیم
 آن جاوشیر و قطور آن بار و غن سوسن جیت در گوشت و در و سرخی مفید یا و آور و و علی شکره البضا
 و بهندی جوانسانا مندر و شکامی جنسی از آن است در اول گرم و خشک و گویند در اول بر دانت الم حرارت
 اوست و جیش قوی تر و با قوت مبرده و محفقه و محله و شکر گرم تر و لطیف و مفتوح و قوی تر از بزرگ آن و سبب
 غلیظ و سودا و در حیض و بول و مفتت حصاه و مفتت سد و محلل و با قوت قافیه و مقام سوم و یکدم از جیت
 جیت نفث الدم مسینه و اسهال کسه و در و مبرده و عسر البول و گردیدن هوام و تنهای غرض لغنی سوداوی
 وضعف معدره و استسقا و صریان و تخم آن جیت کوز و تخمیل رایج و در و کس و کمر و سرخ و الیدن ساقی
 آن بر و او اغلب جیت اناله آن محرب و فسد و بطن آن جیت در و دندان ضاوش جیت و در لغنی و آب
 آن جیت رفع تشنگی و التهاب نافع و مفر شش و مصلح آن افستین و بایش شاتر و قدر شتر و شش
 تا و در شقال و از آب آن تاشه شقال و او تخمین رخ آن و خانه باعث گرختن هوام یا و لغنی بانی
 گوشت آن در و هم گرم و در سوم خشک و بطی الیوم و روی الغذاء و طلال و رام و جاذب و جود و در و سرخ
 آن جیت اندمال جراحت و قلع خون آن جیت بیاض همین و طرفه و در سوزن بره آن بغایت مفید
 و طمای سرگین آن جیت رفع آثار و کلف و حمل آن جیت اخراج و جیم و جینی اعانت بر حمل جیت
 یا شته و عرب آن با شق و لغنی صفر نامند در و هم گرم و خشک و لطیف تر از آن و در هوان آن جیت در و دل
 آب و بیاض همین و طرفه قوی تر از بره و باز و سرگین آن جیت اناله کلف و جیت است و چون گوشت آن با
 نمک سود کرده بسایند و در و آب سرخ و جیت سعال یار و در و نافع و قدر شتر و شکی شقال و جگر
 نمک سودش همین خاصیت دارد و چون با شته را با بر و جیم اجزای آن بکوشانند تا نهر اشود و آب آن کیده
 آن را با روغن زیتون بکوشانند تا روغن بماند جیت عرق النساء و فاصل و اهاب و قسط نافع است
 و نیم از بره آن و کذا و نافع آن بقول مهر یارس جیت خفقان سوداوی و جیت است یا و بانی
 لغنی را زیا نافع و بهندی سودا و گویند بستانی آن در اول سوم گرم و در آخر اول خشک و شش تر از بزرگ آن

بکینج و نیم

شیر

جیت

بکینج و نیم

و جستن آن سائر اعضا همچو آن مولد شیر و در بول منبسط و منفتح شده بگو سپرز کرده و بشانه بسیند و مقوی
در باطن محلل راجع و اخلاط غلیظه از ریاق هموم حیوانی منبسط قوی و با قوت فالبه و جستن و خفشان و خفشی با کل
سکازان مجرب و با برسیا و نشان و از جهت سر نه و بول و نفس با او و بناسبه و به تنهای جهت راجع غلیظه
و قوتی و در دپلو و تنگیاه و رفع طویات و اسهال نرم غشای دفع بلغم ماضی بدرقه نشدن قوت
ادویه و ایصال آن با طرافت بدن با سنجین جهت پنهانی که نافع و مضر درین و مصلحت مندل و سنجین
و چون عصا آنرا باز نه و غلیوه و در شیشه کرده سهفته و آفتاب بیاورند و اکحال آن نافع نزول آب نافع صفت
با صره و انتشار و چون بر سال در اول نزول آفتاب محل تا وقت تحویل سرطان هر روز یکدوم تخم زانیه را با مثل
آن شکرتناول نمایند و آن سال اصلا مرضی عارض نگردد و در ویدوخته آن نافع انتشار قروح و طلایخ آن
با غسل جهت سنگ و دیوانه که مدفع و منع او در افعال مثل عصا اوست و مفتت حصاة و مقوی با صره و قدر
و تخم آن یک مثقال این تخم در طبخات و در شغال و بدل آن تخم تخم کفر است و در آن یا نیری در آن رسوم گرم
و در خشک و جهت تقطیر بول تنفیه رحم و جگر قروح و اسهال نرم نافع احتیاج تخم زانیه نافع یا و ادم غری
لوز و بند می پادول گویند شیرین آن در اول گرم و در وقت و حافظه و تا و جالی اعصابی باطنی و ملین آن
خیز ملین طبع و موافق سینه و صین باه و مسکن جرق بول و منی و مسن بدن و با شکر کثیر غذا و حافظه و
دماغ و شیر و او با شکر جهت سرفه مجرب و جهت ششونت سینه و خنجره و تولید منی و رفع نفث الدم در بود و قدر شش
و اما و جیره و طویات معده و با نصف از رفت و مثل آن شکر در قطع سرفه مجرب و بود و او آن مقوی معده
و قافض منکوح و فاسد او موجب کرب و قیوط اشتها و خشی و مصلحتش بولب حامض و جاذبی و با و ادم غری
در تغذیه و در بیکردن بدن و اصلاح کرده قوی تر است و در عین آن معتدل در گرمی و سردی و بلغم
مرطوب موافق شش پیسی در افع و در یک از و ثی و ضرب بهر سرد و خفته و چکانیدن آن جهت در در کرده و نشان
و عصا بول و قوتی و اعانت بخروج حصاة و شراب آن جهت گزیدن سنگ دیوانه و در معده و با کثیر و
جهت نوزاد گزیدن آن در وقت شیر و از و قصبه برید و رفع ضرر او و کیمسه و جرب حار و مفید و قدر
شربتش تا نه مثقال و در دفع پیش مجرب و دوام تدبیر همراهی پشت با آن جهت افسوس رفع خیمه گی
پیران مجرب و جهت سرسام و ذات الحصب نافع و در غره آن با آب گرم جهت ششونت حلق و کوشه و مضر
ضعیف و مصلحتش مصلحتی است و با و ادم تلخ در اول رسوم گرم و در آخر اول خشک و در آن از اخلاط غلیظه بسیدین و جهت

در کتب معتبره
بدرقه

ب

جست جراحت تازه و آتشامیدن آرد برنج که بسیار نخته باشد با پیله کرده بزجبت افراط اسهال مریض را
دوائی بپنج نایب و یکدوده و یک پیله و یک آب مطبوخ شکر که مستطوحین است شکر که بسیار نرم صلا یکرده باشد
از جمله سموم و کرب و مضع و معوط گردن که در حین سفید کردن آن بهر سه جست قطع عافیت و کرب
و بیل آرد برنج جو مقبول است برفوت بغزی سلج نامند در سیم سرد و در گرم خشک و مسکن و دند
حار و خفج روی که در حلق مانده باشد و جست کرم معده و تقویت هضم معده حار و پنهانی حار و جرب که
و ضا و آن بر پیشانی جست قطع رعاف و آتشامیدن آن باعث اجتماع حرارت در معده و مضمض
و مورت سعال مضر احتشای صعیف مبرودین و صاحبان درام باطنی است و آب پرورده بآن بپزد
و مصلحتش قنصل و غسل بزر بغزی سمر و باغ گویند گوشت آن از سایه کرم سوز و کثیفتر از گوشت و باغ
محورین و فصل گرمی هوا و مضر شحای و جراح و مصلح آن بادام و نازجیل و خواست و مبر و باغ و نازجیل
و کشک با آن بغایت مضر و گوشت بزغال یا فوق ششما به بسیار باطوبت و بهترین لکوم و مسکن غلیظ
خون و ملطف است و پیله بر محلل با توت قابض و مسکن در دیاور و یا توت کاه و شسته زخمها و شرب آن جست
رفع سم و نازج و حریره آن با نشاسته آرد و برنج و جاورس جست و اسهالی که از اغذیه بهر سه و افراط
عمل و دوائی سهل محقق آن جست قرحه المعاد و ضا و ش با نظران جست نفوس مفید و طلای سگین آن بکاف
محلل جست در مایه کرکند و مستحقا و در مریز و سوخته آن الطیف و جالی و با سر که جست و او را ششما و باغ
جست جرب و وضع و اورام صلبه و سحر و قروح سماعیه و شندیه و با برنج البیج جست کوچک شد امتحان از بربا
تغیر است و آب توت گردین علوم و رفع یرقان و با باغ و باغ جست کشتودن حیض و اخراج جنین و فرجه
سگین خشک آن با گند جست رفع اورام حیض و جرب و طلای بخته آن با شراب و با سر که جست جذب
سم و بام و داغ گردن با آن جست عرق النساء و جرب است و شرب و جرب غری است با یکدیگر گین آنرا
از زخم و در شیم و چپیده بر موضع عقیق که نخت بند پار مجازی ایهام است بیکد از د چون حرارتش کم شود
ببدیل نمایند تا حارت آن محسوس در درک گردد و محرق و غیر محرق آن با عمل جست در دینا و باغ
و با سر که جست حار و آن و طلای مطبوخ آن با بول اطفال جست قرحه بلخی و ریاح غلیظه و باغ
و با شراب و با جست تحلیل اورام مفید و طلای سم سوخته آن با سر که جست و او را ششما و باغ
با شل آن نمک جست برفع ترو روی دندان و عونت لثه و با سر که جست ثابیل و مکر و باغ جست

و جهت ایند که حشرک الاضرنا فاع و شراب هم سوخته نیز با غسل جهت رفع بول فی القراش موجب و قدر شترش
 نام و در هم و اکحال زیره و اراض غشاده و طمائی آن جهت نوشه و دار الفیل سفید و زیره کوبی یا در
 سموم موم است و دیگر زیاده چون شتر حرکه زیره آنرا یا او مخلوط کرده در فلفل و زنجبیل پاشیده
 خوناب شتر کباب آن در شیم کشته جهت شکر کوبی موجب و چون کرده آنرا شتر حرکه و گوگرد یا
 پاشیده کباب کنند و آب شتر شمع را بر بقی سفید طلا نمایند دیگر و زایل گردد و موجب است و چون
 خصیه بزرگ شکافته زراوند حرج و فطرون و زیره بر آن پاشیده خشک نمایند بکشتقال آن آب گرم
 جهت سرفه و بود و دیگر و در جوشانده و در وقت آن جهت تقویت عجلایه و در فلفل است و چون با
 و صتر خشک کنند بکشتقال با سکه عنصل رافع سیر و چون بزین چهار ساله در اول فصل نکینگی
 و پنج نموده خون اول و آخر را نگرفته خون وسط و در ظرف سنگ بگیرند و بعد از بسته شدن ریزه
 نمایند و بر روی کاه یا غریال خشک سازند آنرا یا بعد از آنکه نامند در نختن سنگ کرده و در شانه بپسند
 و چون شاخ و سم بزد با ترس و غسل و سید بخور تقطیر کنند معاون جمیع اشیای صلیب را هم بسیار و در
 سم او را حل نمایند و او را در غایت سیاهی است و بختن پوست سرنیزه که گری می کشد آن سیم
 و اختلاط ذره بنایت مفید و هماد و منقر سر آن در طب قوی و ملین باغ و اعضای صلیب است و در قوطی
 در اسنبول و زبر الکتمان در کتان و بزرا لایح و ریخ مسطور است بسفاح سبزی کنسکا
 و کاناج کونیه خلیست و در ورم گرم و در اول خشک و گویند در اول گرم است و در پوست معتدل
 و مسهل و سودا و بلغم غلیظ و هر خطی که آن ملاقات کند و محل نفخ و شیر بخور و در حبه و قوطی و در شیر
 غیر منجمد و مفرح بالعرض از جهت رفع سودا و جهت خدام و علل سوداوی و مفصل و هماد و جهت
 التوائی عصب و شقاق میان ناگشتان نافع و خوردن آن با شکر و با طعمه خصیه یا بختن آن
 در سبب خنج با ماء التسل موجب اسهال مواد و میفر است و مطبوخ آن با اصل المسوس و انیسون جهت
 سرفه و خقیق النفس و در بودا و در وقت مطبوخ آن با غنای جهت سقوط بواسیر یا بختن آن در
 مثقال آنرا چشایند با منقر فوس خیار شیر و یا با ترنجبین نبوشند جهت راج بوسه و در ورم و در
 و در حرج موجب است و معش و منقر سفینه و کرده و مصلح آن پر سیا و نشان و چشایند آن با ماء
 و فو که یا لبه یا خروس سال دار و قدر شتر از نیم آن تا سه دریم و در مطبوخ تا شتر دریم جهت

در وقت خنک کردن آنرا با آب سرد و در وقت گرمی آنرا با آب گرم و در وقت سردی آنرا با آب سرد و در وقت گرمی آنرا با آب گرم

مراود سوداوی نصف آن افتیمون و در چشم نکند نیست پس با سیم با سیم باری باری و بند سی جوی
 و زرد گرم و خشک و گویند در اول گرم و در دوم خشک محل راج و صلابات باطن و مفتوح شده و محقق
 طویات و مفرح و مقوی معده و باده و باضم و خوشبو کننده و بان و جهت سلسل البول و سحر و لغت
 و قوی معده و طویات سینه و شش اسهال که نه و در و سپر و منع رختین فضولات سینه معده و تقویت
 حجم و طویات آن و ضما و آن باریک مورد جهت دفع بد بوئی و زایل آن سوده و با سیم و تر و سلس
 او را مصلح و فرزند آن با غسل بعد از طهر معین محل و بان و عرقان منق و مصلح رحم و سوطان جهت
 صرع و تشنجه و طلای آن با غسل در حمام جهت در و شست زدن زائیده و رفع راج لغات و محبت
 و مصلح و مصلحت گلاب و گویند در ضرر حکم و مصلح آن ضمخ غزی و قدر شترش تا سده دریم و بدش جوز بوا
 پس در جهان است و با سیم پنج مرغان بغزی قزول و بهندی نوگانا مانند در اول سرد و در
 و در خشک و مفرح و قابض و محقق و قاطع نزف الدم و محلل خونیکه در دل آنچه شود و مصلحت آن
 و جهت و سوسا و جنون و خفقان و صرع و ضعف معده و فساد اشتهاء و لغت الدم و اسهال موی
 و سنگ مثانه و گرده و سپر و بواسیر و نیم مثقال آن با نصف آن صمغ عربی با سفید و تخم خرما شسته
 با آب سرد نوشیدن جهت قطع نزف الدم باطنی موجب است خصوصاً سوخته آن محرق محسوس آن
 بتمامیت مقوی دل و در و لب جهت بردن گوشت زیاد و زخمها و دفع آثار آن محرق جهت نزف الدم
 ظاهری و تقویت دندان و زایل کردن زردی بن دندان و ثورات چشم و تقویت باصر و درم و حرم
 و بیاض و سلاق و ظهور آن بار و غن بلسان جهت نقل سامة و کری نافع و نوشیدن آن تا سده
 هر روز چهار دانگ با سکنجبین نافع و درم سده سپر البته و مضر کرده و مورت تنوع و مصلح آن کثیر و بزرگ
 جهت حبس خون بوزنش هم الا فرین و قدر شترش تا یک مثقال و اولی استعمال محرق و ست و درم و کثیر
 محلول آن در نهج و با سیم و سکنجبین است آن افروز و راج و سر و کل حلوا و بغلی حبس و بندگی کثیر و در
 مانند در و درم و در خشک و قابض و مصلح و آب آن با جلاب سکنجبین جهت حرارت معده و جلاب و سده سپر
 و رفع سمیت خالق النمر نافع و جرم آن تقیل و مصلحت سکنجبین قدر شترش تا آب آن تا یک و نیم و شش
 حمام و شش جهت اسهال نایب مناسب تخم بازنگ و چون کوبیده در یک رطل شیره خیسانیده مشاب
 در متاب گذاشته نبوشند تا سده روز و لب جهت رقع حرقة البول و بول الدم محرق و قدر شترش تا

بسیار

بسیار

بسیار

بیشاهم و طبیعت که حال آنکه آنرا بسبب فقدان حب بلسان عوض آن احتمال میسازد مجموع اثر
در دو گرم گرم و در اول خشک و در آن مقوی معده و اعضای باطنی و صفت این معقوب شراب و نهاد آن
مفید بصفتی افراسی بیاز گویند بری آن قوتی از استانی مجموع آن در آخر سوم گرم و در اول سوم خشک گویند
در چهار گرم است با طوبیت فضلیه و مفتوح سده و مقوی شش و این خصوصیت بخفته آن با گوشت چرب را فایده
بهرای دیانی و طاعون و اختلاط آبها و در بول حیض و مفتوح حصه و مطبوع مهرای آن کثیر غذا
و ملین طبع و بخت آن با چربی جهت تنقیه شش و سینه از اخلاط لزجه و بخت آن در سر که یا بسبب گرمی
جهت یرقان و سپروز و یا بخت ششها و تقویت باضمه و منع غشیان صفراوی و بختی در تبتهانی راجع غشیان
ادویه گرم و رافع مهم و آب آن جهت ضرر سنگ و دیوانه گردیده نافع خصوصا چون یک چهارم یک بوزن
شاه از آن در عوض هر روز خورده شود و قطور آن جهت دفع حر و حر جشم و ابتداء میزند آب
و یا محصل جهت بیاض و سقوط آن منقح و بوییدن آن جهت دفع ضرر بویایی و بانی و سده و باغی قطور
آب آن و گدازشتن بختی از گوش جهت ثقل سینه و طنین و پاک کردن چرک تحلیل راجع بملک شش
جاذب خون بطار حله و گوی رنگ رخسار و ببار و در غسل و پاک جهت برطرف کلفت و تالیل و قروح ششها
محبوبت و با سوی آردی جهت زخم سنگ و دیوانه گردیده و با آن بخت کزیدن معقوب و زبور و نهاد بخت او
نفعی او را مرده و بازنده و بختی از غش تاز به جهت در دوم مقعد و حر و غش کوبان شش جهت
شقان مقعد و بواسیر و نیز جهت شمول آن جهت کشودن رگهای بواسیر و سیلان نمودن خون شش
و جهت کجی ناخن و شنج نافع و بخت محرق آن با سوی سوخته و کافور جهت آلوده بجر و طری آب
آن با پیغم مرغ جهت ریش شدن پا از کفش هموزه مفید و مضر حورین و اکثرا آن مورث فی انسان
و نیز غش راجع غلیظ و مولد گرم معده و خلط غلیظ در جرم معده و موجب تشنگی و مصلح حورین و مصلح
شستن آن با آب نمک و با سرکه خوردن و بعد از آب انار و کاسنی تناول نمودن و رافع دیوبلی
تا آملی و نان سوخته و گردگان مشوسیت و شش در آخر دوم گرم و خشک و با طوبیت فضلی و بختی از غش
جهت دوا و شل و بختی نافع و وقت شش یک مثقال لبطی افراسی روک نامند در دوم گرم و در اول
خشک و مرطب و طوبیت فضلیه و کثیر غذا و سمن بدن و گرد و بختی و مصلحی صوت و رافع راجع و بول
از آن غلیظ مصلح العفون و در پیغم مصلح و مصلح شش سرکه و بختی و ادویه حاره و بختی از غش

فصل در
در
در

در
در

در

با کمک جهت تا لیل و خاکستر و بال آن جهت کلفت نمیشود و خناری نافع است و پیه او بهترین پیه با و اگر
 و لطیف و بلین و محل مباحوت نافذ و جهت خنای و در ملبستان یا اگر در با قلاب مجرب و جهت سرفه شرب با
 نافع و جگر لرد و ک پر واری مولی خون صالح جهت خنای مفید و تخم او غلیظ و در سرفه و در افعال ضعیف
 از تخم مرغ و جهت رفع نبال و سرفه و در سینه و یا اگر با جهت شل سیلار چون و حیر و ریشته آن با سدا
 و در غن زیتون جهت نرد و بخت آمدن اطفال نافع و پوست او بام و از پید و شکر و نوشا و جهت رفع
 بیاض چشم فبایت آن مرده و سنگدان آن در میخیم و از تخم مرغ و راست و بعد میخیم قوی معده و احتیاج
فصل بفا سی استر ناسند در سوم گرم خشک و گوشت او جهت در مفاصل و پیه آن مسکن نفوس قر
 و چون بار و غن زیتون دل آن را تلخ نموده سدر و ز باب عصبی را می نبوشند باعث قطع نسل از جانب مرد
 میشود و چون زن سده خال از جگر او سدر و ز باب عصبی را می نبوشند باعث قطع نسل از جانب زن
 نیز همین اثر دارند و در زنجیر کرم خشک و گوشت آن مسقط میشوید و اگر ز اینیدن بنام وید و زنجیر زبل آن جهت
 تسکین قلیح نافع و چون ذکر از با عصف کوفیده در غن زیتون چوشانیده در موبالاید جهت دراز و سیاه
 کردن آن مجرب است و ذکر لاغیر همین خاصیت دارد و ضعیف تر از دست یاق و ابو عیسی بفا سی
 و بندی چمر گویند در دوم گرم خشک و با اندک سمیت تلخ نمودن زنده آن جهت رفع عسر اول و نفوخ
 آن در مجرای بول جهت احتیاس بول و تعلیق حصاة نافع است و طلائی روغن آن با آب لیو
 رفع اذیت گردیدن آن میکند و چون ریخ و نوشا در باسیک و چند روز در مکانی بنشیند منع تولد نماید و اگر
 بهندی تنگ و بکم گویند چوب درخت است در سوم گرم و در چهارم خشک و پیچیده تخم آن کشته که معلق
 پذیر نیست و در و رکن جهت التیام قروح کهنه جراحات تازه و قطع نفوت الدم و غسل با سدا آن جهت
 نکوی رنگ خسار و تقویت مفاصل نافع است **فصل** میانه بندی چولانی نامند در دوم سرد و طبع
 طبع و در طب بدن و قلیل غذا و طبعی حرارت بخیر و مولی غلط صالح و مسکن تشنگی و سرفه و عارضه
 جهت جرب و حکه و اورام حاره و در دس و خراج و قروح و در میخیم و تا لیل و قروح باطنی و غلیان جن نافع
 و لطیف و مضمر و در موب و در قلیح باه و مصلحش جوارشات تخمش مهر و خشک و در روع و جهت امر اخلاص
 و اورام شرب یا وضاد امفید و مفرکه و مصلحش شکر و قد شربتین تا شسته قالی است بفا سی گاو و بک
 گو و گاوین و زرا بیل و برده نامند بهترین آن گوسالک است که بکامل زامد و بفا سی را

نفع

بک

سپ

نفع

نفع

نفع

نفع

بشیر گوشت چار ساله سید اندوز و ران بهترین سایه الوان گوشت گا و زباده از یکساله در دوم گرم
 و در سوم خشک غلیظ و در نیم و مورت امراض سوداوی و بلغمی فم تام مقوی بدن و مسمن قاطع مرار ترش
 و جنت اصحاب ریاضات و فتوق نافع و سبب تعفن خون و دفع صاحب نفوس و مغاصل و قاطع حیض و
 و اکثرا و موجب فوت فحشاء و مصلح آن مکرر بخورن با عسل و سرکه و ادویه حاره ملطفه مثل دایمی خوردن و
 سکنجبین شیرینیا سوا سی خرمای موافق است و مرق آن که جری نداشته باشد بزرگ جهت صاحبان معده
 مراری و جگر ملایم نافع و مانع الصیاب مرار معده و امعا و انتشاء صفراست و در یول و جنت یرقان نفع
 و خوشاب کباب بخورن آن جهت کشتن گرم گوش و سوختگی آتش مفید و شلخ او در دوم سرد و در سوم
 خشک و آتش سیدن یک شقال سوخته او بایک سرو مانع رعاف و با شرب قاطع اسهال و در و ران
 و سوبان کرده غیر سوخته آن جهت نزول الدم و جلای دندان و البیاض قروح نافع و سم سوخته آن نیز همین
 دارد و در شقال آن با عسل جهت اخراج حبس القرح و تقویت باه و در اوست او بر نیم شقال با سکنجبین و فم سیر
 میر و اکثر آرم و غیره و در انفعال بهتر از نیم خوک و زبیره او تا چهارم گرم و خشک و در معاجین جهت صاف کردن
 سنی و آتش سیدن آن با عسل جهت حله و مرض آفتشک و طمائی آن جهت قروح خبیثه و گزیدن آن را
 و تسکین روز خما و در و تفصیب و فرج و غلاف خصیه و تخلیل ورم آن و بالوره و طین قیو لیا جهت
 حرسه و قروح و پیش سبوسه سرد و فرجه آن با ادویه مناسبه جهت احتباس حصی و تقیه رجم و الکحال آن
 با عسل جهت بیاض چشم و قطره آن با شیر زنان و شیر جهت چرک گوش و گرانسی ساس و جراثیم
 و لایم جهت منع چرک زخمها و غرغره آن با عسل و مالیدن در چرخ جهت خناق و طمائی آن جهت
 قروح مقعد و فید و بالظرون و سنگ رخام جهت خزان فید و تصفیه سویمان کرده آن با تخم بنمیر
 بنایت مبعی و بخور شلخ آن جهت گزیدن سوام و اسقاط اجنین و مرق آن جهت تلکین او را ام
 سلبه و شقاق و بواسیر و شقاق استخوان سوخته آن مانع زباده شدن آله و آتش سیدن خون آن
 بکوشه که گرم باشد کشته و ضمادش با آرم و بلین او را مصلبه و در و خشک آن جهت حبس کردن چرک
 و منع ورم آن بلیات مفید و ضماد چون نازده آن که با خون حیض مخمخ کرده باشد جهت نفوس و در و
 مفاصل مجرب است و در دست کردن انگشتی که از شاخ چپ او ساخته باشند و در دست چپ کنند
 جهت رفع صرع بالی صیت مجرب و آله اند و چون گوشت آنرا مکرر بخورند و باخون آن شیشه که در چپ و در

تقصین نمایند و بگذارند تا که رسا یکدیگر را بخورند و یکی بماند بیدار و یکی هم قاتل است و چون باین نفع قدیم را
تفتوح کنند پیشش بسیار دگر گویند از سوده است و خواص بول آن در بول مطلق و شیر آن در لبن و سرگین آن
در سرگین مسطوط است بلبله عرب آن بلبلج و بیهندی بهیتر گویند و خردی است و مستعمل پوست آن در آخر
اول سرد و در آخر دوم خشک ملطفت و قابض و مقوی معده و اشتها و باطن حیات سلسل سودا و باطن حیات
صفرا و قاطع رطوبات و صداع و بخارات و جبهت بواسیر و بواسیر و جبهت اسهال و فرغ نافع و اکتحال
جبهت و معده مفید و مضر منحل و مصلح غلظت و شکر و قدر شتریش تا سه درم و بدشش آله شتریش ثلث آن گویند
شکافه و جبهت مثل آن و ثلث او در دوسدس آن بلبله سیاه و چون روزی بخورد نیم آن از باین نیم شکر
و آب گرم بخورند و مداومت نمایند جبهت قطع سیلان آب و بان و تقویت باصره و مفید بلبله سیاه
سیتا سیاهی گویند و سه قسم میباشد مستدیر اشاه بلبله گویند و مستطیل و قسم است یکی ماکول و دوم باور است
نیم کول ماکول است در اول سرد و دوم خشک و تلخ آن در اول سوم خشک نایب منایب بعضی است و قابض و
و حالبس اسهال و فرغ الدم و نفث الدم و جبهت سحج و سلسل البول و تقطیع البول و فرغ المعده و خفقان
و غشیان که از نیم معده باشند نافع و ضار و آن باینه خوک نمک سود جبهت و درم جالب او را هم بنویسند و جبهت آن جبهت
قلاع و قروح ساعد و جرحول آن جبهت قطع سیلان جرح نافع و نان آن قلیل و در صبح و مولد سودا و مسدود مصلح
سکنجین و قند و قدر شتریش از یک شغال تا پانزده شغال و بدشش خوب بطنی است و چون بلبله را باین نیم
آن کند بار و غن نیز توان سرشته مداومت شرب آن کنند قاطع سلسل البول و بول و تراش او را در دمنی بخورند
و جبهت نافه است و جبهت الباطن که پوست آن نیز او را ملحق است و جبهت قبیض و جبهت جراحات و جبهت سیلان
رطوبات و جبهت جربا و ضار و نافع و بیش کلان را گویند پوست آن را در مورد البول است و قدر شتریش از یک شغال و در دمنی بخورند
و شاه بلبله بالذکر حرارت و قبح و بیس آن کمتر از بلبله است و غذا نیست او غالب باقوت جالبه و سمن آن
و مولد پیه کرده و مشوی آن با اشهر بهی میج باه و مقوی بدن و جبهت رفع سموم اعانت مؤثر و در سایر خواص
ضعیف تر از بلبله و نفث و اقسام بلبله حلق و دشانه و مصلح آن نیز در ضد قوی و شکر و سکنجین و جبهت شاه
و سمیت مثل پوست شلتوک است پلا و ریحی حب الفهم و غیر الفهم و بیهندی بهیتر او گویند باین نیم
که خوابیدن و سیاه آن باعث سکر و سبات و غسل بلاد که در طریقت است سیاه غلیظ معلوم این پوست و خرد
در چهارم گرم و خشک و پوست آن در سوم و مغز او در سوم گرم و در اول خشک و بیهندی و بهی میج باه و

و تا کل آن و بخورش جهت گرم دندان و مضغه طبع او بلنج بخیش جهت در دندان و ضمادش جهت
 در دیگر من نافع و قدر شتر تنش از سفیدار شش قرطاس نیم شقال و از سرخ تا شش قرطاس و از سیاه تا شش
 قرطاس و از سیاه تا چهار قرطاس و در چهار دریم آن کشفه است و پیش از نیون و موث سرد و در و در خاق و در
 و مصلحتش انیسون و عسل است و در غش آن که زردی و پیید را گویند با آب گرم خمر کرده در آفتاب انداخته
 کرده افشوده باشند بهین آن جهت قروح صفراوی سرد و جرب و حکه و سوط آن جهت دفع بخوابی در کمر
 حار و قطور شربت در گوشت حمل آن جهت صلاحت رحم نافع است و چون زردی بلنج را با نصف آن تخم
 و شش آن خشک خاص کوبیده و روغن بکیر در منافع تریاق سرسام و بالیخ و بار و سوسن متدنی فسل است شربت
 و تینیا و سوطا و پیید و سندی و لغاری رته و بندی رطبه گویند و آن است مغز آن در آردوم گرم و خشک
 و مقوی باضه و معده و اعصاب اعصابی مسترخیه جگر شربا و ضادا و قاطع طویات و نزلات و جهت نالنج
 و لقوه و بهضه و صرع و رابع غلیظ نافع و مداومت او لغایت هیچ باه و یوسین و عصا و آن مسهل سودا
 و بلغم و زرد آب و صفرا و جمیع بدن را اگر کسی حتی آنکه باعث دفع جرب و کلف و شش و بزرگان میگردد و بخورده
 قرطاس آن با شرباب یا سکجین رافع قویج و کیمشقال پوست او جهت گردیدن مغرب و زردی با شرباب و ضادا و
 تب ریع و اسهال و بهضه شربا و جهت صداع و شقیقه و ریج سبل و غشاده و لقوه و فالج و صرع و سدر و بطلان شرب
 سوطا بقدر فلفل نافع و بخور پوست ملاصق مغز او جهت خیزان و ام الصبیان و ضادا و با سکر که جهت خاز و ریج
 کمر و شش و صرع اطقال و اکحال طنج آن با سرجه و جهت دفع احوالی و نزول آب و در دریم از پنج دخت آن
 جهت ذات الجنب یار و در یو و سرفه و نفث الدم و فرزجه مغز او جهت اخراج جنبین اعتداس حشیش و کیمش
 آن جهت در دریم نافع و قدر شتر تنش از نیم شقال تا یک دریم و چون در هر یک مثقال آن نهند آنکه سقوت
 منحل نماید در اسهال لغایت سر لیج الاثر گردد و در هر گاه دو دریم آنرا کوبیده و سکجین یا جلاب مدو و تخم
 لیس آن سکجین را با عذس یا جو قشر و گوشت مرغ طنج بلنج داده مرق آنرا با قدری سقوت یا جو شش با ش
 اخراج اطال مختلفه بکیر و در انتفاع بیعی نیست بفرقه لغاری شافل و بندی را هر گویند غله است
 مشهوره و خشک و باعتبار القیض و در خواص مانند عدس و ضادا شش جهت فتق و اسهال و در و آن
 جهت قروح ساعیه نافع و اکثر او مولد سودا و مصلحتش و غش است پوزیدان و خفیت سفید با خط و کثیر
 و آردوم گرم و خشک و با طوبیت فضاییه و می و محک جماع و با الحاصیث مسهل زردی با طیف تریاق سوم

بخور بوسی بسدی بکیر

بخور بوسی بسدی بکیر

بخور بوسی بسدی بکیر

باره رسمن و منفتح سده و بکسر و سبزه و منفتحی معده و عصب و بسط جنبین جهت استسقا و دفع کرم معده و اذا است
 اخلاط غلیظه و در مفاصل و نفوس و باقر و با جاست بواسیر نافع و مضار انشیان و مصلحش غسل و غرول
 و قدر ششش تا یک مثقال و بیش و وزن آن هفتصد و بعضی گویند بوزنش و ج و در ریاضیت نیم وزن آن
 زرباد و زرا و زلط و ل است بوره ارمنی نمکیست و اقسام میباشند و بهترین آنها ارمنی است و سوم
 گرم و خشک و محلی و جالی و جاذب خون بطاهر حله و آشامیدن آن قاطع اخلاط غلیظه و مسکن نفوس
 و رافع قویج و هیچ با جکی طلای آن متفاوت و سوم و با هم وزن آن زیره کرمانی و با غسل و با غرول و با شال آن
 جهت تحلیل ریلج و با آب جهت دفع سم فطر و فایح و با بیج انجدان جهت دفع سمیت خون کرم گا و تحلیل
 خون نیم در معده است و با نیفشه و صمغ عربی مسهل و غلیظه و قاتل کرم معده و با آب و روغن زیتون جهت
 قویج یا لبس و شاموش جهت از آله جرب و حکم و اوساخ بدن و برص و نکولی رنگ خسار و بار و غنای گرم
 جهت رفع قشر مره و تپهای بلغمی و سوداوی و با پیچ خمر و خوک جهت گردیدن سنگ و دیوادی و با پیچ جهت
 کشودن دل و با انجیر و سرگین گاو جهت استسقا و بار و غن و با بویه جهت اورار و فرودن عرق و ضاد آن
 بار و غن و بر زان و شکم و شستن نزدیک آتش جهت کشتن کرم معده و اخراج آن نفع و طلا و آن را
 زنبق بر ذکر و عانه باعث نفوذ و کذا با غسل جهت فالج و التواء عصب یا او و به مناسب و ظهور آن شتر
 و آب جهت سده گوش و درد آن و طوبوت و دوی و طین و با سرکه جهت پاک کردن چرک گوش
 و اکتحال آن با غسل جهت بیاض و تقویت با صره و غرغره او با سرکه جهت اخراج زلولیکه در طلق باشد
 و شستن سر با آب او جهت خراش و فرغ آن جهت طوبوت رحم و احتباس حیض نافع و مفید معده و
 قوی و مصلحش مصطکی صمغ عربی و قدر ششش از یکد هم تا دو و از قسم سرخ از نیم تا یکد هم و بیشش یک و نیم در
 آن نمک است و در اوست استمالش موجب بیامی لون و پاشیدن آن بر مری باعث قوت او و جهت
 دار الثعلب و دار الحیة نافع بکول بفرسی کثیر و بهندی موت خوانند و اتمیت آن را هیچ چاه که در شکم است
 و تفاوت بحسب مزجه مختلفه است و بکول انسان اعدل از سائر و بعد از آن بول شتر و گاو و چون
 بر بول را بچشانند تا غلیظه شود و منقعه گردد و جهت قروح خبیثه و نواصیر و اندال و تخفیف و پاکیزه
 و بکول انسان جهت قروح عتیقه و رطبه و مسامحه و حکم و چرب و چرک و خراش و سنفه و آبله و منغ و بادی
 قروح خبیثه و بخور بر آب که در سر هر سرد و با بویه سرخ جهت گردیدن سنگ و دیوانه که مضمضه و لزم الشب

در دفع کرم معده

در دفع کرم معده

و داء الثعلب بر من تقشیر جلد و آشفامیدن آن جهت دفع فساد هوا و گوشتین جانوران و هموم با کولم
 نافع و داء ویت او بر سباح بقدر و کفست جهت دفع سپر سبیل و شستن بقدر با بول گرم جهت در میان آن
 و در مرض الشکست ستن و بآن نافع ختن و قسطا و ست و قسطا و جهت مخص و حمل نقل بول و آن روز
 خن جهت در دهم و قطور و جهت گرم گوشش و صفا که در پوست آن اگر گرم کرده باشند و بار و نمنا می گرم
 و احتمال آن جهت غرب و در طلعت با صره و مطبوخ او در ظرف مس با عسل جهت قلع بیاض که از قرحه ببرد
 و صفا و خاسته ز که با بول خمیر شده باشد جهت قطع نفرت الدم اعضا مفید و آشفامیدن بول طفل نالغ
 جهت طفرس الصبانی و طلای کفست آن جهت ثانیل و تیر است و بول گا و ماه بغایت عالی و جهت صبح
 اطفال بول و اسیر و از جهت در معده بارده و بول و اسیری و با صفا جهت در گوش با بر که جهت در دندان
 و شستن عضو با خردل و بول گا و جهت خدر مجرب و بول خوک جهت قلع بیاض عین و زیر ایندن سنگ
 کرده و شانه بغایت معیدیل است و بول خرد جهت در گوش و بول زربا سنبل الطیب که هر روز و قدر بول
 شغال باشد جهت استسقای لحمی و قطور و جهت در گوش طلای بول سگ جهت ثانیل و بول شتر
 جهت در هم جگر و سده آن و استسقا و صلابت سپر و تقویت باه و امراض بارده احشا و قطور و جهت جرا
 گوش نافع و بول جاموش با صفا و صبر جهت در گوش با بر مجرب است بوقتها لغیری مالک الحوان
 و بپندی بگ و بگلانا مند در دهم گرم و خشک و گوشت او حرک باه و قوی کرده و غلیظ و مولد و بپنج و
 ادویه حاره و طلای میوه و قاطع خون بول اسیر ضا و خون آن در حمام جهت منع نزلات مفید است همچنین
 بهنجیت سفید و سرخ میانشد در دهم گرم و خشک و سرخ قویتر و گرمتر و در دهم قوی باه و دل و سرخ
 و حلال راج و بلیغ و سرخ و موافق میروین و جهت خفقان و سنگ مثانه و سنگ کبد و یرقان و صفا و او با نمک
 ملح و عسل جهت نیکو کردن رنگ خسار و طلعت و طلای آن جهت کشتن قمل و خوشبو کردن و در دهم
 و فرز بول و یا عفران جهت تنقید رحم خوشبو کردن آن نافع و آشفامیدن آب طبع مهر او با شکر و بول
 بغایت مصلح صفا با او و در دهم مصلح و مصلحش امسول کثیرا و قدر شربت انجم آن در شغال و از آب
 آن تاسه و قیسه و در بیدل یکدیگر و بیدل هر دو بوزن آن تووری و نصف آن انسان الصبا و بیدل
 احمر و سرخ و بیدل سفید زربا و است بیض الفارسی تخم پندی الله نامند مراد از مطلق آن تخم
 مرغ فاکلی است و حرارت هوا مفسد و حفاظ آن از فساد و در نمک نگاه داشتن و بپزیدن و بزرگ کردن

نیز از بول بک

ن

نیز از بول بک

که در همان روز از مرغ گرفته باشد نه بیشتر اوخته که در آن روز که مرغی و مرکب القوی و پوست او
در اول دوم و سوراخ شکم سفیدی آن در دوم سرد و تر و زرد و او در اول گرم و تر و کثیر القوام و قلیل الغضو
و مولد خلط صالح و منبسط و قوی دل و بدن و جهت خشونت معده و روده و مثانه و نفث الدم و منع
نزلات حاره و پسینه و اصلاح حال آن و قوی شخصی که خون زیاد از او دفع شده باشد و قوی که از غصه
بهم رسید و موافق مزاج سودا و بخیخته آن در سکره الفطر طبع و مانع بختین مولد معده و بواسحاق و بازو
مویز و انگور و امثال آن جهت اسهال مراری و با مصطکی و مانند آن جهت درد شکم و با تخم تره و کبر
و نمک سفوف و کفاره قضیب گاؤ کوی و نیز بایه شتر جهت تقویت باه و نهایت نافع و خوردن زردخم
جهت گزیدن بار و حرمت و فایده و تصفیه صوت مفید و مظهر معده و اکثرا در دست آن مولد صبا و کبر
و بوق و کلفت و بسیار خسته او و پیغم و مولد خروج و مصلحت او و بی حاره و آب کباب و نیم خسته او و در خارج آن طفلان
شیر و با کندر جهت سرفه و با تخم کتان جهت صیق النفس یا اندک نمک و کنند و از زردت جهت تسهیل و بخیخته
و بنیور و الاغون جهت زردی و با طیار شیر که با جهت قطع سیلان خون و تسهیل نفوس و عروق و تسخیر و با تخم
مشقال جرم نمک جهت قطع سیلان حیض و در تخم مجرب و ضماد شیر با روغن گل و با بونه جهت تخم و تخم
و تخمین مقعد با موس روغن جهت تسهیل رگ و اعصاب و طلائی بخیخته آن باز عروق روغن گل جهت نرم
په اسیدی مقعد و ضریان او و ضربان چشم و با غسل جهت کلفت و آنرا سیاهی و با مرز و غفران جهت تسهیل
از خون غلیظ و سوسه و تنهائی جهت شقاق و سفلی نافع است و طلائی آن آبک جهت تخم و تخم و آب کوزه
و نیز جهت سفید و تخم مرغی و خوردن آن مولد خلط خام و لزج و پیغم و خوردن زرد و با سفید و تخم
محو و از مزاج و آنرا امیدن آن با آرد و جو قاطع نزول الدم و نفث الدم از فوق و تحت و غما و آن جهت
در چشم و با جهت مقعد و قروح خبیثه و سوزگی آنش و آب بسیار گرم و منع آید کردن آن و در چشم جهت
منع آثار حرارت آفتاب و با ادویه قالیضه بیلد جهت قطع خون رغات که از پرده مایه داغ آید و با
بر جبهه طلا خوردن جهت منع نزله بخیشم و به تنهائی رادع و مسد و مسلام و جهت او را م حاره نافع و
آن با اکلیل الملک و امثال آن جهت قرحه و اسهال مراری و در اول آن بار و روغن گل جهت
ضربان مقعد و رحم و اکتمال آن جهت نیز در چشم و منع بختین و با قوی و نیز در چشم و با قوی و نیز در چشم
از زرد و این نیز در چشم و پوست تخم مرغ جالی و محففت قروح و قاطع رغات و جهت جرب و کبر و با صفت

جست بیاض خشم و نفخ سوخته آن بقدریکه سیاه شود و خاکستر گردد و جهت غایت که اکثر این غیر رسیده
 و سوخته مکلس آن که مانند آبک سفید شود با غسل جهت قلع بیاض خشم بیاخت مرطبات الاثر و برآید
 سوداک و دروغنی و سحر است از ال کلا بقدر و در سحر به باد و بیدنا سب مجرب و خورده آن پوست نازک
 مسخوق بقدر و در سحر به باد و بیدنا سب مجرب و خورده آن پوست نازک
 و جهت البیاض جراحات کتفه و العناق جراحات کتفه و مفید و پوده ملاصق پوست آن از الة البکارت است
 و یا خون بکجه کبوتر از اسرار است و مکلس پوست تخم مرغ و جویع آتش مثل آبک و در علم صناعت از آن بهتر است
 و در خون تخم مرغ که زرده آنرا در تابه آهنین بر آتش سوزانیده گرفته باشند گرم محلل و لطیف جهت درد
 معتد و بواسیر و در دندان و رویانیدن مولانیت مفید و طلا در قضیب عند الجماع ملذذ و لسا و خدر
 نیم خفت آن اینکه اگر آب جوشان اندازند تا صد شمار کنند و در آب سرد تا سیصد و قدر بیشتر بپاشند
 تا پاشیده و تخم سایر طیور بجای خود مذکور و در فضایل تخم تیو و در اج و کبک شبیه تخم مرغ خاکی اندیش
 بهندی بچنگ و میثا بتلیه نامند و از اقسام و ست بلدی و سوتی و چندان و متک و دهنوره و بزی
 و غیره هر چه گرم و در اطلیه جذام و برص و در چون بزرگی مستعمل است و استنشاق قسام آن
 مرغ پیل لغت نه نیست تخم نیست معروف در دوم سرد و در سوم خشک و قافض اسهال خرم و در الة
 اسما و قافض و بعضی از جبهه و مقوی سده و قاطع لزوجات و اکثرا آن مولد بواسیر و قاطع خون جنین
 و مصلحتش که گویند اکثرا مولد سنگ مثانه و مغز خام آن که خشک کوزه شده باشد برای زجر اسهال نام
 و ضماد اراغ محلل و نفخ اورام با دویه مناسبه بید مشک باغنی خلاص بلغمی ناسند جالینوس
 سرد و در الة جمعی دیگر در اول گرم و بایل خشکی گفته اند محلل و لطیف و مفتح سده خفیفه و داغی و مقوی بل
 و داغ و سنگ صناعی که از بخار و مواد حاده باشد و بلین طبع و عرق او در جمیع افعال قویتر از عرق سبید
 و کلاب و بلین طبع و مقوی دل و معین باده و مقوی احتشاست و خوب و برگ و در خواص و مصلح و قدر
 شربت مثل سبید است بید شامل بید مشک و بید بیری و بید ماله است و از مطلق آن بیری مراد است
 و بجزنی خلاص نامند نه ماده بید باشد و قسم بزی کل است کلس در دوم سرد و در اول تر و بکش
 در اول خشک و بجز آن در اول سرد و بید ماله و افعال خفیف تر از او است مفتح سده و بید و لطیف و مفتح
 و فغان و خشکی و جهت ضعف معده و حاره و پتهای محرقه و صفراوی و جمیع امراض حاره و در مصلح و نفخ

بزرگ بپاشد ۱۱ بزرگ بپاشد ۱۱

در خشکی

مصحح

وعرق او الطفت از بیم شگوفه و خاکستری و چوب او جهت ترف الدم و با سر که جهت ثانیل و نموده و دم پستان
 و درم اعضای ظاهری مفید جسم و برگ او قابض و راجع و عصاؤه او مسهل بلغم و صفرا و سودا و مدر بول
 و جهت سده جگر و یرقان و صلابت سپرز و صرع و منع لزیمتها و اعتناق رحم و مفصل و فقرش و لغزش
 عقرب و ادویه سمیه و قطور او در گوش جهت پاک کردن چرک آن بسیار مفید و مضر تنبکاه و مصلح او
 کلاب و شکوفه شتریش لبست در سم است که با شکر نیشند و صمغ او قوی با صره و جالی و فشرش جهت
 اسهال رموی مجربست و جلوس و طبخ برگ و شاخ آن جهت رفع قسا و اعضا بغایت مؤثر و از قوی
 پنج شب پهنی بهندی موطنه کی جز گویند و غنی آن که صاحب نسخه المونید اصل اقلت و غلبه است
 چه قلب را بهندی کلتی گویند گرم و خشک و مسکرو مخدر و جهت معده بارده و در مفصل و مثال
 آن شراب و ضماد آنافع و محرق خون و مورد سدر و مشوش خواص و شریخیسانیدن و قدر
 شتریش یکدانگ پیدانچیز یعنی خروع و بهندی از نذ گویند خرم آن در آخر دوم گرم و خشک و محل
 و ملین و مسهل قوی خلط بارد و منقبی عروق و قوی اعضا و در حوض و منخ مشیمه و جهت نالغ و قوه
 و امراض بارده نافع و درخی و مسقط اشتها و موجب کرب و مصلح کثیر او مصطکی و فنیع و قدر شتریش از پنج عدد
 تازه و لبست عدد آن مسکرو قوی و عوارض او مثل تا قوره و پنجاه عدد کوشنده و فانی و هار و ریاس و رب
 آن و بیش عشر آن دندست و ضماد آن جهت ثانیل و کلفت و اورام لثمی و درد آن و فقرش و لغزش
 و تلکین صلابات و با سر که جهت و دم پستان و او خربا و سرخ و ضماد برگ او با آرد جو جهت و دم حله
 چشم و درم زیر گلو و سایر اعضا و با حنا جهت درد مفصل و بار و غرض از حقن جهت درد های بارده و در
 گرمتر و لطیف تر از روغن بنون و منقبی و در و شقال آن جهت تسکین و جمع الغوا و بار و دیام و الاصول
 محل بلغم لرح اعضای البعیده و رشید النفوذ و طلای آن جهت تلکین صلابات و تشنج و الغمام
 فم رحم و انقلاب آن و جرب متوج و قرح رصیه سرد و دم معده و رفع آثار کبودی جلد و در گلو
 و بازید البجر جهت و او الثلب و یا آب کندنا جهت بواسیر شربا و ضماد آنافع و جوشانیده او با سبک
 و خردل و تدبین او جهت و او الحیه و اقسام قویا و کرار و کلفت بهجیل است و بد لشل و در غریب

نسخه بهندی بهندی از قوی

نسخه بهندی از قوی

نسخه بهندی از قوی

حرف باوقاری

پا درم یعنی جگر السم و بهندی زیر مهره تا مندا اقسام میباشد در حرارت معتدل و در آخر دوم

در اندوه و جان مقدم جمیع مسموم حیوانی و نباتی و معدنی و دوات آن بر در فیکه قیامی حافظ صحت و علاج
 مسموم حیوانی و نباتی و معدنی و دوات آن بر در فیکه قیامی حافظ صحت و علاج
 اعضای رئیس و محافظ حرارت و رطوبت و غریزی و مانع بعضی از خلل و اذیاء است که در طبیعت آن در طبیعت
 اعصاب و قوی و مفصل و محمل و راع و ارام بارده و چهاره جهت حفظان بنیات مجرب است و قدرش در
 دفع مسموم از سه خود تاد و دانگ و در سائر خواص از یک قیام و تاد و دانگ و ارام بارده و چهاره جهت حفظان بنیات مجرب است و قدرش در
 فوق آن که از این اثر آفتاب بهر جهت از آن حفظان فی القوی مجرب است یا در هر حیوانی مراد از
 مطلق آن جهت تقسیم است که در شیردان بزرگ و میگو و در بنیاد آن سینه و لیسایی بر اوق و
 مثل باز و پندی او که سیاهی غالب بر سبزی میباشد و خواص ضعیف تر و فرق میان علمی و عملی آنست
 که سوزنی گرم کرده در آن فرو برند اگر سوزن زرد شود و دودی زرد مشاهده گردد اصلی است و اگر
 در دسیاه بآید علمی و آخر دوم گرم و در اول مسموم خشک و مقوی جمیع اعضا و سبزی در تریاق سموات و در حوض
 مثل معدنی است مگر آنکه در هر ورین بنیات منفرد است و محرق خون و مورث التهاب اسهال و موی محمل
 ارام بارده و با آب کشیز جهت جارفه و طلاء و ادبا گلاب جهت طاعون فتوق و دیواسیر و با شراب و بتهامی
 جهت گردیدن اهرام مفید و با آب بجان جهت گردیدن زنجیر مجرب و قدرش در تیش از یک قیام تاد و دانگ و ارام بارده و چهاره جهت حفظان بنیات مجرب است و قدرش در
 حواله ایل است که از گاو کوهی گیرند و گوشت بهترین فادیه است و موافق جمیع افرجه بالی حیث و چنان
 سدر و سر در بنده انگ از آن نمیشوند هیچ همی در مدت حیات و را و اثر نکند و در سایر افعال مثل فادیه
 و نیست و نوید که در حوض و آب و انشا الله تعالی مذکور شود و در سیاه و بشان عوام الناس مثل گاو کوهی
 که در سینه و دیگر اسامی متعدد و در پندی راجع بهش و در کچاه و زکوت گوشت و تیش تا شش شاه باقی است
 معتدل باقی بگوئی خوشلی و ملطفت و محففت و محمل و مفتوح و منفج و در بولی و حیض و مسهل و سودا و بلغم معده و
 و جهت تنقیه و شش و ریه و فتوق النفس و در سینه و بیهقان و حصاة و اخراج میشمه و خون نفاس
 و ضماوش که بخیه باشند بار و غن جهت داء الشعلب و خازیر و لواصیر و بلیات و فایده او جهت خرب فقرش
 جهت خنجرین مو و در پاندین او و خراز و سقوط و خشک او جهت اسهال و طلاء و تاد و دانگ آن جهت قروح خبیثه
 مانع و جهت گردیدن سنگ و دیوانه شراب و ضماوش مفید و طلاء و گوشت و با نمز ساقی گاو جهت لیسایی و
 از تیش و در سوزنه او جهت اندال قروح و گاو مفید و ضریر و مصلحش مصطلی و قدرش در تیش و با نمز ساقی گاو جهت لیسایی و

در هر حیوانی

در سیاه و پندی

و با نمز ساقی

و از آب طبعش تا بپست در سیم و بدیش جهت آلام شش و زلزلش نهفته و بعد آن اصل السوس پسته
 مترب آن فوق است قوت مغز آن تا ساه باقیست و آب لیمو حافظه و آن مغز شش دوم گرم و خشک
 و از بعضی دواولی تراست و بهی دبار طوبت فضیله تر یاق گزیدین سپام و سوسم بارده و مفتوح سده جگر و دل
 لکون صالح و موجب قوی بدن و مقوی معده و فم آن بحدیکه سایر البوب ماکول با و نیزه صفا چون با بوی
 رقیق ملاصق مغز خورده شود جهت درد جگر و قی و غشایان منفعلسر و قوت دل و حافظه و ذهن
 و رفع خشکان و برودت جگر و لاغری کرده و بر قان و سپر زانج و صلیح عروقین و مورث شری و ملخش سرکه
 و ترشیا و میوه های بارده و پوست سرخ رقیق ملاصق مغز و معتدل در حرارت خشک و پوست آبریزان
 سر و خشک و بقایات مقوی معده و دل و قابض و مانع اسهال و تشنگی و قی و جهت تقویت و بدان خوشبو
 کردن و بدان و رفع طلاع و پوست سفید صلب و که طبعش غلیظ داده باشد جلوس آب و جهت خروج
 و بر قوت شری و در وزن بسته مقوی و نالیها خوشبو کنند و اطعمه و یا نالیها صیت و شری معده و سوسم و آب آشکاب جهت
 تقوه و تقویت حافظه و تقیه و باغ مجرب و یا عجب جهت از الیه و سوساس و مواد سوداوی و رفع سوسم و خوش است
 پیشم و غری و بهین بتشدید نون گویند تا نه او در دم سرد و تر و مغزی معده و روده و قوی کرده و طبعین طبع
 و مولد خلط صالح و خون و در سیم و بعد از سیم سیرج البسلوک و اعضا و با مغز و گان و صغر غایب سوسم
 بدان و باعث نرمی جلد و برشته او بعد از طبع و فشردن حایل اسهال و ضاوش مانع درم جراحات و شری
 و رافع اشتها و طعام و غیره و سوسم و باعث قوت و رفع رسده و طمیت و صغر و سوسم و سوسم و سوسم
 کهنه و در دم گرم و خشک و قاطع بلغم و قوی اشتها و امعاء و جفط و طویات و ضاوش و با محصل جهت انقباض
 و دفع و اخس و با نوشاد جهت کلف نافع و مولد اخلاط ماری و سوسم و مولد که و چه به سوسم و سوسم و سوسم
 سده احتیاط و بسیار کینه و تحفه آن اقرب بسببیت و صلاحتش مغز و گان و در مجریه و میوه با و ترشیا
 و غیره حکیم به پیر که دل را نماند و غایت ترطیب و سوسم و جهت تب و قی و اسهال و التهاب معده و رفع سوسم
 جلد و طبع و سوساس و اعراض صفراوی و التهاب خون نافع است پوشش و رینیدی قرصی است
 که از نبات ترتیب میدهند و در دم سرد و رافع و ملین و طلامی آن جهت در ام حاره و تحلیل و رفع نایق
 آن و اوجاب حاره و فقرس و در دم و صلیح نافع و بدیش شیان و یا نشا و جفط است پودنه و سوسم و سوسم
 و با جی حق و بهندی پودنه نامند بر می کبتانی جلی و بهری و یا نشا و در مطلق او و سوسم و سوسم

پودنه و سوسم و سوسم
 پودنه و سوسم و سوسم

قسمت جلی است در اول سوم گرم خشک و بغایت لطیف و در عرق حیض و مسهل سودا و قاتل جنین و مایه
گزیدن جانوران و محلل ریا و جهت استسقا و رقاق و اخراج شیمیه و فواق و غشیان و تنقیه فضول
معهده و سینه و کرا از دستکش معده و ضما و آن جهت سرخ کردن عضو و دفع سپید و خالم و آناسیاسی جلد و بوی
آن جهت غشی و فرخ و جهت اخراج جنین بطول او جهت حکم در ریا و جم و صلاست آن و خشک سوخته
جهت تقویت لثیه سفید و مصلح و مصلح کثیر و قدرش بیش از دو دریم و بیش مثل نصف آن بود
نه نسبت و نهی در آخر دوم گرم خشک و در بول و با غسل در عرق و طبع او جهت دار الفیل و فیل الانقضا
و تب یافعی و سوداوی و خالم و یا شرب جهت سوم و دفع عضل و منصف و نطیل او جهت زردی قاتل
و با غسل و نمک جهت دفع کرم معده و صلیا و قرح و حمل برگ او جهت اعتدال حیض و قاتل جنین و
و فرش کردن آن جهت گزیدن ابهام و ضما و نجسه او در شراب جهت از آن آناسیاسی جلد و عرق انسان
و قطره آب او جهت کشتن کرمیکه در گوش بهر سه سفید و چون خشک او را بر موضع گزیده بهرام بندند و
قرصه آن عضو و جذب سمیت است و در هر عضو یک گرم متکون شود و را در دفع آنست و مضاره و گرده
و مصلحش کثیر و قدرش بیش یک دریم و بیش فعیل و نر و بعضی قردا نا هست و الله اعلم بالصواب

حرف التاء

تا توره یعنی جز تامل و پندی و تا توره و و منوره تا منده سیاه آن قویتر و سفید و عملش شرم است
در اول چهارم سرد و در دوم خشک و گویند در خشکی قریب الاعتدال است مسکن حرارت لثیه و فطره
و غریبه و رغایت تنویم و مسکن و ادرام چاره و مسکن و مصلح صفراوی و دومی و ضما و در بون و آن جهت
بو اسیر و اوجاع حائضه و نافع و اکثر آن قاتل و قدام یک دریم آنرا سم و آنست از طلا و طبع او با بر که
و محلل ادرام و استسقا و ضربان و قاطع عرق و مایه قشریه و ضما و مجروح نبات او جهت تقویت اعضا
مسترخیه و نافع بخیت و مو و خفیف رطوبات غریبه و خوردن او جهت دفع صلب و منمن و جگر و اگر از او و
و بیشتر گرم کرده چشمه صاحب مد و حبیب اسکین الهم و بسیار نافع و بدستور استن برگ آن بر ادرام
و و امیل و قدرش بیش تا یکد انگ و بیش نفخ و دوزن او و مورث جنون و فساد فکر و مصلح فضل
در از یانه و محلل است تا که و در یعنی کرم نامندی و بیستانی میباشد و شاخ تازه اقسام زرا
الف الکرم و عیالنج نامند و آن در آخر دوم سرد و خشک و بهترین اجزای او است و بعد از آن برگ

تا توره یعنی جز تامل و پندی

در از یانه

و مصلح

و عصاره آن مقوی معده جاری و قاطع فی الدم و حافظ جنین از اسقاط و رافع خفا و سلب
 نفث و سد یبول و جهت قرحه امعاء و اسهال و منظر وی نافع خواهد بود و شکره نماید و شربت او که آن
 آنرا با قند لبقام از جهت تحریک اشتها و رفع صفرا و حمز و اخلاط رقیقه شده و خفان صفراوی غشایان
 و اسهال نافع و گاهی بسبب قوت جالیه باعث اطلاق میشود و آشامیدن عسل و عسل و نافع و بخارید نافع
 و ضعف باه است و مضرب و مصلح آن عسل و ضماد و دیگر و عسل و آن جهت در سرد و ابتدای درم حار
 و سایر اعضا و التهاب و درم مخصوصا با آرد و جهت اسهال یا لایک بنایت میدهد و یا با تخم بزرنج و یا بزرنج و یا بزرنج
 بسیار جالی و یا لیس است و شربت یا شربت مخرج سنگ مشابه و رافع سوز و ضماد و جهت قویا و جهت قوی
 و غیره قرحه و معده و مایه آن بارد و غن زیتون سترنده و آب چوب زر که درین سترنده و تر و تر
 کند رافع نایل و سترنده و مودا کستر چوب و و نشانه آن با سرکه رافع بواسیر و بار و غن گل سرخ و سرکه
 و سد اب جهت درم سوز و با سیه کشته و روغن زیتون و عسل جهت شگان و عسل و سستی و عسل و عسل
 عصب و یا بوره ارشی جهت بردن گوشت زیاد و زخمها و با سرکه جهت گردیدن هوام و سگ و لونه و
 غدی و شربت و کما در کرده و جهت بواسیر و نیم دام آن اگر جهت قرحه امعاء و سستی و رافع بر تنگی
 قوت قابضه قویتر و شکوفه این بهترین اجزا و در و مثقال خشک او و ابسل و اسهال و سد یبول و قاطع نفث و شک
 و مقوی معده و مائع ترش شدن طعام و در معده و ضماد او رافع اورام و التهاب معده و درم خفیم و جهت
 و طلاع و قرحه خبیثه و رافع مواد حاره و تحول او و طلاع حیض و سوخته آن جهت در خفیم و با عسل جهت در خفیم
 و ناخته و سستی بی دندان و رفع خون آن مفید و آب طبع و بزرنج و بزرنج و بزرنج و بزرنج و بزرنج و بزرنج
 و طویات و ما و صف و پوست رز جهت قطع خون لثه و چوب است و روغن بزرکه شکوفه آنرا که در روغن
 زیتون کرده بعد از سه روز تجدید کنند با قوت قابضه و رافع و قائم مقام روغن گل سرخ و طالع
 جهت قرحه و خشک شدن نافع است و از موده این فقیه و تین بقا و سی کاه و بهندی که با سنان منجموع آن
 سر و در و در و خشک و جلوس و بزرنج کاه کندم و قلع و قریق بجز آن جهت دفع از اریکه از بروت و هوا و
 بهر سیده باشد نافع و محلل او را و شستن بدن با بزرنج آن جهت رفع سستی مفید و بشه و راشبیه و بشه و
 میسان و ضماد و کستر آن با نمون آن نمک و قدری سرکه جهت قرحه ساق نافع و کاه جوهر و جهت
 از افش محروم و مفید و بزرنج کاه با طلا جهت حفظ شکوفه های روخت از سقوط و شربت و آب کاه میست

تسندی بهای احوال و طبع

تسندی بهای اسوت ۱۱۱

مجموع کاه مفر عصب و خوابیدن بر روی آن بنایت مضر و عرق کاه کل که بجای آب کلاب کرده باشد
 بنایت مقوی دل و دماغ و جهت رفع غشی و ضعف محمود و بنایت نافع است ترمس لغزینی یا قاصص
 و بنندی بهای تهمین و پلید نامند بری آن صدم گرم و در آذوق خشک و بستانی و در آخر اول گرم است
 و در بول و حین جالی و منقح و حمل و سقط خدیر کشنده اقسام گرم معده و ضما و جهت هوق و عقه و
 و جرب و قروح خبیثه و نشا و بر و او رام صلیه جذب هم جام و آکله و نار فاسی و فحمید و قی و اباسکر و غسل
 جهت هوق النساء و وک و آمار و بر و سقطه و با آرد و جو و آب سرکه جهت تسکین اوجاع حاره و ملو و اود و سرکه
 و آب خاکستر جهت او رام بارده و تهیج بلغمی و مفاسل و با فلو تیا جهت ثانیل و بر و زرق و شقان و از قطع
 و قطع و آله بواسیر و آب طلح آن با خنظل قائل کیاب و لیشه و جرب است و غسل نشه و باد با عث سرخی و آن
 و تقه و اساخ و صلح احوال و خوردن آن هر صبح و مساجمت قوت با صر و قطع صداع و غریبان آن
 آب و با غسل جهت ضیق النقص و سر و غریبان است و تقه و تقویت سپر و مشانه و رفع حصاة و حمل او با
 سقط خدیر و اکثار او با عث زردی و خسار و روی الغدا و در پیضم و مصلحش شیرین و تقه و شربش با اودیر
 از سر تا پانچیرم و مفر و آله نایه فست و تقال ویدش در عطای و دو وزن آن با فلی و تخم خرنوبه در قرقم
 بوزنش در زنده بترکی و رسید افعال فستین و شهور است که چون ترمس لغزینی شکر کرده در ظرف مسن بشیر
 بقدر لوشانین آن بچو شامند تا منعقد کرده و همان کرمی بر کنج ران ضما کنند اسهال سفراناید و بر آله
 تا ف اسهال سودا و بر و کین و شکیگاه اسهال بلغم و هر گاه موضع را با آب سرد بشویند قطع اسهال شود
 و ترمس بری و در جمیع افعال قویتر است تا نیست ترید بهندی لسوت نامنه و نجیست بهتر بری آن بهند
 و سبک و منع و است و آله اند و نش مثل خرق سیاه باشد هم است و اول سوم گرم و در آخر آن
 خشک و سهل بلغم و طوبات و رقیقه و با و بخیل قانع بلغم علیظ و لزج از عمق بدن منقح معده و رحم و فتنه
 آن و منقح دماغ و جهت عرق النساء و شال آن و فالج و سرکه که بمشاکت و طوبات معده باشد و با آله
 کابلی و شال آن جهت مایه و لیا و جنون و صرع و با تخم کتان و روغن بادام چرب کردن جهت سعال و تر
 و در وسیع نافع و ضرر اما و حقیقت اعضا و غشی و کرب و مصلحش خراشیدن پوست سیاه بالاسی آن
 و بر و غن بادام و پسته چرب کردن و با کثیر استعمال نمودن و قدر شرب انجم آن تا صدمه دریم و در پیغم
 تا پانچیرم و بدیش پوست لیشه و ترست است بوزن او و در بعضی از صر غار لغزین و در غیرها جبین با لغز

در کوبیدن آن نباید که در پنجین مغرب از ترابکین است در اول گرم و جالی تر از شک و طبع مسهل
صفر و محرک باه و الطیف از شیر نشست و جهت سرفه و در سینه و غشای حاره و تشنگی و با با و آب
اخراج اخلاط محرقه و بار و غن کادی جهت سرفه و با شیر تازه و شیده جهت تحریک باده نافع و در سینه و
تقریبی در غناب و قدر شربش از سهفت شغال تا شتی و بکشد شیر خشک است و بکشد آب و با شکر
تریب بعضی فجل و بهندی سولی نامند بری و بستنی و شامی می باشد شامی آنکه تخم شلغم را در بوی تراب
غرس نمایند یا بالعکس بری تند تر از بستنی تخم اقسام آن قوی تر از دیگر اجزا و بعد از پوست و برگ بریزد و با آب
برگ بزرگ و گوشت او و بمراتب مذکوره ناسوم گرم و در و دم خشک و در لول و بعد از طعام باضمم و تخم
و محرک و روغ و با آنک تلخین و بیکه کننده و با خسار و مداومت خوردن و باعث رویانیدن موی یک و نیم
و آب آفرینند و معین فی خصوصاً با عسل و بلبل و جهت سرفه و در سینه و غشای حاره و تشنگی و با با و آب
جیصن رفع سرفه و مفید و اکثر او مولد قمل و گویند بعد از خوردن او چون عطر به بگذرد و در او جیصن نشود
و آب آکنده عطر است و طلای آن بریدن مائع مغایرت با دم و آب شامی او که بدون برگ
گرفته باشند بعد از آنکه اوقیه جهت اخراج سنگ مثانه مجرب خصوصاً با سکنجین و آب برگ شامی و بعد از طبع
با شکر جهت اخراج زرد آب مستقی نافع است و چون در جوف ریه و غن گل سخته گرم کنند و قطره اوست
در گوش سیرج الاثر و چون تر سیر اسودا که چهار درم تخم شلغم در آن نهاده و بقیه را با با و آب و آب و آب و آب
در نیمه گیرند و در ریش بنزد با عسل تناول نمایند و اخراج سنگ مثانه مجرب است همین سالی
و اکثر خوردن تریب سیر و نصف و نصف و مضر و مطلق و دندان و عسل و سیر که در سینه
خیساییده باشد و ضداد و جهت قوی و خفته و کینه تحت چشم و با شامی یعنی گندم و لوانه جهت رویانیدن
موی دار الشعلب و جوشته های آب را مفید و پرورده آن بسکه قلع اخلاط و اصلاح سینه در آن طبیعت
و تخم تراب در لول و شیر تخم عرق و قوی و جهت درد جگر بار و درم سیر و با شامی جهت گردیدن بار
شلغم دار و در سائر افعال قوی تر از اصل آن و نیم شغال او بعد از طعام باضمم آن و با سکنجین فبایت شقی
اگر و ضداد جهت قویا و با سکه جهت زخم غائر یا و با عسل جهت در و مفاصل و با گندم و سیر که جهت
ساق سیاه مجرب و قدر شربش از تخم او یک درم و از آب او سه درم و از جرم آن است درم و برای لول
سیر گرم و مورش الزهاب و خوردن او مستعمل نیست و شامی او را قوتش مرکب از شلغم و سیر یک شانه است

در کوبیدن آن نباید که در پنجین مغرب از ترابکین است در اول گرم و جالی تر از شک و طبع مسهل

وگرمتر از شلجم و ضعیف تر از ترب و در بول و محلل رطوبات و اکثرا اوقشی و مصلحتش کم است و در غرض تنب
 که از تخم آب و برگ آن که در ابتدای تخم بستن شریکین بهند بسیار است و تخم را هم مقام مرغین زیتون که در غرض
 بلسان است و لطیف و گرمتر از زعفران و غن پیدا بخیر و محلل قوی و آشامیدن و طلا کردن آن فاد از سرخ
 عقرب و تدبیر او جهت رفع سیدش که بعد از امراض بهر سید و جهت فالج و لقوه و بهق و برص و خشونت
 بشیره و جلای آن و در دگر گوش و ریاحی که در گوش بهر سید و گری آن نافع است تراب بقدسی
 خاک و بهندی مائی و مٹی نامند و مراد از آن خاکی است که از زمین بسبب آفتاب و صدمات نرم شده
 و بهندی و بول نامند و در باعدال و خشک و محض و راجع است و تراب الملوحت یعنی خاک که با رطوبت
 از تراب الطرق ای خاک راه مائی غیر چهار راه الطفت و اعدل است و بسبب صدمات و محض و غنقی
 جریات حرک و در و باعث التیام آن و جهت استحکام اعضای مسترخیه نافع و جزو بعضی از معاجین و بهندی
 سوره تیر کینه حرف و حب الزنا و است بهندی تخم آنرا با لم و با لون نامند و بری و بستانی میباشد
 در دوم گرم و خشک و ملطف و کشنده گرم معده و حب القرع و محلل ریح و مقطع بلغم و خشک و در قریب
 با تخم او و منفرعه و مثانه و مورت تقطیر ببول و مصلحتش کاستی و سرکه و بری او شندید الحراقت و شنبه بسیار
 و از آن نیز گتر و قویتر از آن و افعال و بدست و تخم او قوی از بستانی اما مستعمل بستانی او است و تخم بستانی
 در سوم گرم و خشک و بغایت محرک باه و در بول و محلل ورم سپر و قاتل آن جنین و اقسام هم معقو
 ذین و تریاق موادم و مخرج فضول سینه و جهت الحد بلغم خام بطرف مثانه و رفع استرخای بدن و اخراج
 مواد ناسده و رفع سیلان حرک امعاء و معده و تقویت اشتها و استیصال سودا و رطوبات غلیظه و نفخ
 سودا و آب گرم جهت تولد و با غسل جهت سرفه و در و بهر که از خلط غلیظ باشد و باز در و تخم بهر
 و غسل جهت شکات عضل سینه و تخم و او که بسبب صدمه به سینه رنجیده باشد و بوداده او بغایت
 قالیض جهت سحر و اسهال بلغمی نافع و منفر کرده و معده و مصلحتش شک و خیار و ریش خردل و قدر و شربتها
 دریم و یا تخم نمیشتر بغایت بهی و مصلح سینه و جابش کستگی اعضا و یا شیر نزد و در هم تا ده یوم جهت از آله
 برص بغایت موثر است لشتر نهایت اساک از اطعمه و انطول و شرب آب او جهت منع رختن و وضع او
 مسکن در دل و مع و عقرب و با غسل جهت ورم سپر و جرب متفوح و قروح ششیده و بر و قویا و ناز و آرمی
 و سختن مو و با ساق و سرکه جهت عرق النساء و او را هم حاره و یا آب و نمک جهت نفخ دمل یا که جهت

تراب بهندی مائی

و بهی

بهن و هم سفید و با خون خلط زنگ کردن وضع که هرگز زایل نشود و بافت جفت که گریه با ناز و جفت است اسهل گاه
 و با ضایع و غسل جهت نش مخرج و در افکار و بلیه و تراست و طول طبع و جهت پاک کردن چوک تحت
 و رفع رطوبات از جبهه مخرج و با نازک بعضی از مخرج و بهندی بجز آن مانند پوست او در گرم گرم خشک
 و تنش در اول سوم گرم و در دوم خشک و برگ و شکوفه او در آخر دوم گرم و محض و محل و ملطف اند
 در آخر دوم سرد و خشک و قوی دل و قافض مسکن قی صفراوی و قطع موه صفرا و با قوت ترایه و ملطف و ششی
 و صاف کننده روح و خون از صفرا و با قافض و صفرا مبعده و اما جهت خفای حاره و قوتیت مبعده و برگ
 و تسکین حرارت احتشای ویرقان و تشنگی و اسهال صفراوی و کبدی و ضما و اوجبت گردیدن مغرب پزیده
 و مار شاخ و انافع و طلای اوجبت کلف و قویا و جهت قلع زنگ سیاهی و مرکب از اجاره و تطو و جهت قانی
 که در چشم باقی مانده باشد و غرغره و طبع او در سر که جهت اخراج زللیکه در حلق مانده باشد و سفید و مفر سفید
 و مصلح شربت شمشاد و شراب التین و پاش آب ناز و آب لیمو و چون جواب و مروراید در آنجا سبب
 سازد و در سبب و افعال قوی تر از رزب غوره است و جهت غلبه صفرا و تشنگی مفرط و قطع قی و رفع سموم و افعال
 جهت بیاض طلای اوجبت قویا نافع و گوشت او که شحم نماند در اول سرد و تر و شیرم و مفر حرارت غریزی
 و با قی و صفرا و حرارت از معده بدین و مورت و مخرج و مصلحش غسل و پوست او قوی دل و دماغ و معده و حشا
 و مفر و ششی و با قوت ترایه و مصلحش و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش
 مسکن قی صفراوی و مضع اوجبت خوشبو کردن و با ناز و معده پوست و گوشت او که با هم کوبیده باشند
 جهت گردیدن انفی نافع همچنین ضما و اوجبت تاثیر دارد و طلای پوست محرق او با شراب جهت برین
 سفید و غیر محرق او را چون در جامه بگذارد نافع گرم کردن آن و چون پوست یک عدد او را با التام و شراب اند
 در ساعت ترش کند و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش
 پنجم و از تراب نهفت مشقال و تنش در افعال مانند پوست او و با قوت اسهال و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش
 جمیع و حیوانی و قوت تر از ترایه و آب گرم یا شراب جهت گردیدن مغرب بجز و بدستور ضما و و شاید
 بکرم از مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش
 قوتیت لثه و در غشش جهت بوسیر شربا و طلای و با ناز و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش
 و محل قوی و ملطف و بدین بان باعث فرار مغرب از آن شخص و مصلح است و ضما و مصلحش و مفرط و مصلحش و مفرط و مصلحش

در چشم
 و مفرط و مصلحش

و تدبير او بر بدن جهت تپيد و سوزانيدن او و چراغ نافع صلاح و طلاي خون آن با بيليد و آلوده جهت تميز و
 دفع و سبق سفيد و اكمال رنگين آن جهت بياض مزاج تازه چشم زير پل او در غياب نهايت قوی است و چون چو
 جهت دفع جنون و تعليق چشم و جهت منع ترديد بيليد و بدن او بر پا است جهت تقويت جماع مؤثر است
 تنگنا رهندي سها که نامند قسي از بوره است و انقسام ميباشد به در آخر سوم گرم و خشک از سيم است و اخلاص
 باعث نرمي و زود گذاختن طلا و فقره و لطيف و محل و جالي و مستطاب و اسير جهت برون گوشت فاسد و اجزا
 و در دوزن آن قائل آن مفيد است و معنی او تنقيه قلعي و تليين آهن ميباشد و چون آهن را کباب در آب
 تنگنا و معنی او تنقيه کف و بار دوم در روشن کجده اطلاق نموده آهن مذکور آهن را بشل تنقايلش شود و فرق
 میان معنی و مصنوعی بطور طوبی مصنوعیت در کشتن خلالات معنی تنقيش بفاصري از دما ناسند
 تری و بجري ميباشد بجري است و قرب از دما میگردد و هر دور است و پا و چنگال ميباشد در چهارم گرم و
 و قتال و ضما و کستر سوخته آن با محصل جهت قطع بواسير و سبق و برض او سبت گوشت تازه او بر مضع گرفته
 او را نفع ميت و جازب آنست تنقبه که در آخر سوم گرم و خشک و معطر و معطرش و صفت و هم اقسام هاي و در دوز
 مصلح فساد و او متقی طوبات دماغي و محرک آن و جهت در دوزن آن طوفانی در پو بغي و خاکستر او جهت نرم
 و دلب و بار خون گلسترخ هب جرب و تقريح و خراش و منع نزوف الدم جراحت تازه و تخفيف قرح فرمونه از دوا
 و آب قلیان که از کشتن تنگنا و زرد شده باشد و کشتن آن با دارا بول و عرق منفر و باعث دفع تشنه
 در کبر و زو مجرب است و مفرد و دماغ يالين و مغلط خون و موش سرد و خفان و مکدر حواس و کبر و کبر و کبر
 و مصلحتش شير ترم و می خطای قری است مصنوع سرخ مایل به تیرگی و بر رایل استری و افر و کباب و بغي و
 و محمل و قالیض و جهت او را م حاره و بارده و او را چای آن گویدن هوام و تسکين در دوزن و سالی و عضا و تخليل
 و او را م صلیه و قطع نزوف الدم جراحت و آتش سیدن یکد با ناک تا نیمه مثقال جهت اسهال و موشی و بول و افر
 عتی الدم و در دوا جهت ترخ چشم و مقدر و قضیب و در زجرا جهت سيلان جفین و طوبیت رحم و جمیع خلل
 که از طوبات باشد نافع و مضرش شش مصلحش کثیر است تنبول و تانبول و تانبول و تانبول و تانبول و تانبول
 در دوم گرم و خشک و فتح و مفرح و مضمی و مقوی سحره و جگر و دماغ و مضمی و در فضلات و صفت حصاة
 و مقوی حافظه و فهم و نشاط آورنده و مضع آن جهت طوبیت دمان و سرخ کردن لب و تقویت بدن آن
 و قطع نزوف الدم نهاده و تخليل درم آن و ضما و جهت التيام جراحت نافع و اکثرا و معده و مجرى

تنگنا رهندي سها

تنگنا رهندي سها

تنگنا رهندي سها

تنگنا رهندي سها

تنگنا رهندي سها

و جهت قروح ظاهری و باطنی شراب و ضماد و اگر امراض عین اکله و شایات اجبت حرقه البول و جمول آن
 جهت سیلان رحم نافع و بولد و دود و غسل و قدر شستن تا نیمه متقال است و اقسام توتیا را بدین
 تفصیل است که در کتب جانیست و اقسام مدنی او قاتل و بدین شستن آن شاد و نصف او توتیا را بخامش
 و گویند قنیتا و اقلیم یا نیز بدل است و طریق تشویه آنکه توتیا را آب سائیده قرض کنند و بر آتش
 بر روی سفالی گذارند و بگردانند تا خشک شود و توتیا را معرب از سفال است و آن چیز نیست که از
 و این گفته در حین کوفتن آن میریزد و مراد از مطلق آن توتیا است و بهترین آن مایل بسیار می خور
 و بر آبی و رقیق است که قهوه می نامند در سوم گرم خشک و ملطف و جالی و جهت جرب و حله و سبل و قطع خیر
 و منع زیاده شدن قروح خبیثه و التیام قروح خبیثه و خشونت اجفان و برون گوشت زیاده و صلیحات
 و آتش سیدن بخسول آن با غلک البطم یا آرد گندم یا صمغ عربی سسل قوی لغیر جهت استسقا و اخراج مایه
 نافع و زیاده او باعث سحج و قرحه امعا است و غیر بخسول آن را در ضماده و مراهم استعمال نمایند و در استسقا
 آن در بنایت لطافت و صحت ید باشد و توتیا را آهنی چهار خشک و هابس اسهال بخون نافع حقدان
 و قرب و ضعف باه و در سایر خواص قریب توتیا را نخاس است و چون در کتب پیچیده در جای نمناک و خنک
 یک هفته بگذارند و بخران میشود و آن جهت برون جرب عین و جلای حرمت او و با لیس آن نوشا و جهت رفع
 بیاض و سبل آرموده است و بار که غسل محلول در اتم و اوج بندی از اجپال نامد و آن جهت و جهت
 لسان فیست و طبیعت آن در آخر دوم گرم و خشک و قاتل و بسیار تلخ و با است چکیده و در بوی قوی و طبیعت
 غریزین بارده و قطع خون بواسیه و ضماد یا مسکه جهت در سرد و اورام خود نافع و متون آن جهت در دود
 و تقویت لثه و تندرستی و بخور و جهت رفع و با طاعون و مجرب الاثر و بدستور جهت بواسیه و اشتقاق مقعد
 و در و آن و در درج و فرجه آن جهت قطع سیلان رحم و حین مفید و نیم متقال او یا یک متقال و بوی
 و حبس اسهال بواسیه و مجرب است و قدر شستن تا یک متقال و مضر درین عطش و حر و شایات
 احشا و مصلحتش کثیرا و در یوب نوا که است

حرف الشا

تا فسیا صغنی است در آخر سوم گرم و خشک و با طوبیت فضلیه و معنی و سسل لغیر غلیظ جهت در سرد و
 و اطلالان اشتها و تحلیل راج و سرد و ضماد و جهت و اولی غلب و در یابندان شود و در و انود و شال آن

توتیا

خواص توتیا را که از کتب

توتیا در کتب

ناستا جنت رفيع بدو بوسى زير بغل نافع و صديق و مورت سدد و نوحه مصلح كاشى و سرکه و تخم او در غرض
 مکره و قوتيزان و آب گرم مقي بلغم و باز در ده تخم نمبر شربت جنت تحريك باه و نوش و قهوا و جنت کلفت با غسل
 بنوش و باز در ده کاه جنت شقائق نافع و تخم نمبر و سرکه و تخم نمبر است و وجوب ثوران في القبايا و اوجهاى قصيره و تخم
 شير تازه و قدر شربت انيسونالى او تا پنج دريم و از برى تا سه دريم و بدش مثل آن تو در سيست با تخم زردى
 و يا تخم پياز و هر گاه دخت انار ترش را با آب شيره تيزک سقايت کنند انار او شيرين شود و هر گاه خشک شود
 مکره در آب آن سرور فرد و تو لوى حليل و حليمه و خربست و تخم سبزی سلقو است و بنه ندى کلى مېلى نامند با همى است
 خطير الحبه سياه رنگ بنى فليس و مکره و اگر م و خشک و قهوا و او چا و پیکان و دغا از بدن و طبع او جنت قرحه
 و جذب مواد لطاير جلد و حقه او جنت عرق النساء بديل و تازه او طين طبع و جنت تصفيه بصيرت و تصفيه
 و سئل مقي الدم و خون اول بقدر تخم او فيه با شل آن سرکه قاطع و نه است که از حلق و مولد بلغم لزج و طبعى الهضم
 و مکره و مصلحش صخره و مناج و الیکامه و سکنجبین است حمر او لغاى سى ملخ و بهندى شترى گویند دوم
 گرم و خشک بشوى جالى اخلاط غليظه و حبه تقطير البول و ادراس قصيره و خوردن دوازده عدد آن که اطرا
 و سر آتر انداخته با لیکر سیم مور و ساینده باشد جنت استسقا و جنت حذام بالخاصه و جنت نخور و جنت سیم
 و عدل البول و قهوا و پايى گوئیده آن جنت تا لیل مکلف و جرب مفید خصوصا سوخته آن با سرکه انار است نافع
 و طلاى جوت و تخم او صلب کلف و خوردن قسم زبال آن جنت گردیدن و عقرب مفید است و تخم ستر کردن
 در از که در غرض بهر ميسر و صاحب تلج بالخاصه و نافع آن ملخ قلیل الفه او مولد طل و مورت جرب
 و حکم و محرق اخلاط و مضعف و مصلحش سکنجبین انارین است حمر او الیچر لغاى سى ملخ و درایى بهندى تلج
 نامند از جرب و برى گرم و خشک تر و خوردن آن هر روز سه عدد تا بهفت عدد و جنت شمع زیادى جندام مفید
 و آشامیدن و دوشغال از سوخته او با آب بخور و سیاه تا بهفت روز و جنت اخراج سنگ مثانه و کرده مجرب است
 چرخ سنگى است که از مین جنت خیز و خنک و سیم و سملی سلیمان نیست و در سوم گرم و خشک دجالی و با جنت و با
 بیدارى و جنت پیرقان و منخ خواب شمر با و جنت عسل و ملا و تپیدن آن در موى زمان شود و تعلق او سر
 اطفال مورت سيلان آب درمن و دفع ام الصبيان و گندم شتن او مورت خصوصت مردمان با دارنده
 و دیدن خوابهای هبوطا که بلغم لثوه و سنون او جنت متقيه و طلاى از غل و دوز و را و طالع خون جنت
 رو یا نیدن گوشت و بریدن تخم نامند و اکتال آن جنت رفيع بياض و نزول آب نافع است چرخ و گلابى

جربى بنفشه کلى کلى
 جربى بنفشه کلى کلى

جربى بنفشه کلى کلى

جلی را صغیر و بستانانی را کبیر نامند و عمل جلی است و قوتش هشت ماه باقی میماند در آخر دوم گرم و خشک و قوت
 و با قوت تریاقیه و در لبل حیض و لطیف و لطیف آن جهت گردیدن هوا و بر قان سیاه و هشتقا و تپهای بلخی
 و سوداوی و دفع کرم معده و حب القرح و تحلیل ریا و طبع و قاصص و حصاه و تنقیه رحم و دفع قرح
 و باریکه جهت سپرز و قناده و جهت تنقیه قروح و زخمه و التیام آن نافع و مضر معده و مضر صلب و مضر جمادات و قناده
 تا آنکه در سیم و اول و پنجم تا بیست و شش و در شش و پنجم و در شش و پنجم و در شش و پنجم و در شش و پنجم
 و سلطنت چل و پندی و چل و پندی و چل و پندی و چل و پندی و چل و پندی و چل و پندی و چل و پندی و چل و پندی
 و هر از غذا نیست او بیشتر و اصلاح و تیرگی او با بکار و دروغهای گرم باینه و در و چیدن و مضر و مضر
 با و رسیده باشد بیست تا ده گرم صبر و دفع کرم معده و در و اشتال آن بکافیت مسکن و اوج و درم او است
 و بدست و جهت او رام باره و مفید و الصاق پوست بر قان و چاک و رسام و پوست تازه و جهت
 جذب سم افعی و پوست کوسه و جهت قروح خفیه و حله و جرب و تراشه پوست و قاطع خون و راحت تازه
 و خاکستر و پوست و جهت بوا سیر و نوا سیر و سوختگی و کت و سحج چله و قناده و سوخته پوست اسب آبی با زرد
 و سوخته و متوالی جهت دفع سرطان از موده است و تعلیق پوست فیل جهت تسکین چر و پوست و جهت اشتال
 گردیدن سگ و دیوانه و منع ترسیدن او از آب و سوخته پوست قنقه و سیر و بار و خن و یون جهت دوا و اشتال و جهت
 پوست افعی و دای الی و جهت چل و پندی و کول و نامند نوعی از انجیر است و این فیله و خیر نیست در دوم گرم
 و در اول و جهت سرفه و سینه و گرده و سیر و سواس نافع و لعوق او که برگ و شاخها و شمشیر و چاشنیده است
 او را با شکر بقیام آورده باشد جهت ربو و ضیق النفس و سرفه و سرفه و کفکی آواز از مجربات است و کیمقال برگ
 مسحوق او با قاطع اسهال و بار و خیر و بقیام آورده و با هم وزن او شکر و در دفع سرفه آورده است و شیر او محلول در ام
 و این مصلح و جراثیم و جذاب و اصل اعلاط علیظه و از شیر و خیرستانی ضعیف تر و آشنایند نیم دریم و جهت سپرز
 و تپهای بار و خاکستر و جهت قروح ساحیه و کله و نار و سیر و چوب و شمشیر روی العنایه و فلاح و مضر معده
 و مصلح شامیون و سکجین و آب سرد است و عمل افسارسی شده و پندی او است و نامند و کله کتر از دو ساله او
 شش و سیر و گوشت آن در دوم سرد و در سوم خشک و مقوی باده و اعضا و جهت تسبیح و قوت و التیام
 و بر قان و محرقه و البرول نافع و مولد امراض سوداوی و اعلاط علیظه و مصلحش با زرد چار و شراب کبیر و شمشیر
 کبیر و کبیر و بول شش و سسمل و در زرد آب و جهت سرفه و زکام و درم و کبیر و سیر و ششقا و بر قان و شمشیر

در شش و پنجم

در شش و پنجم

در شش و پنجم

در شش و پنجم

و تقویت یاه و رفع سستی و بوییدن او جهت سده مصفات و تطول چو شیده او با حراست جهت نفوس فالج
 و خذرو او را مهرب و غیر او جهت استبقا از موده است خصوصاً که با بول آن آسخته باشند و طلای
 سوخته او جهت قویا و ضم او شش تازه او که هنوز گرم باشد جهت کفایت این غرض است و در صورت اکل شش و معوث
 کوری و حمل و تنفس ساق او با پیشم بعد از ظهر سرد و زعفرانی همین عمل و نفوخ بر کوبیدن قاطع عاف و آشفته
 با ادویه مناسب جهت مرع و ضما و تان که او جهت تحلیل نخازیر و بخور و طلای آن جهت تالیل و خوشا و شاد
 گفت و من او در حین سستی آن مورث بخون و کمانیدن آب پودنه در دماغ او باعث زوال سستی او و بول
 شش جهت تنقیه رحم و بواسیر طبع خون و شقاق و موی که او جهت از بول قروح و سوخته او جهت رعا
 سوط و سیلان خون بر جهت فرو کردن آن و چون گدازد با بول او تر که ده بخور و بطیور و منبیه و شش و کذا
 گفت و بیان او و بنی یانه شتر و تقویت با جویل و سمن بدن چوپایان یا بپندنی بکمان سینه نامتدست
 در اول سو گرم خشک و بغایت ملطفت و قوی و جالی و مفتوح و محلل و در بول و تریاق سموم و خج چمن جهت
 گزیدن سگ و دیوانه و مدام و موم مشرب و ورم حلو و سپر و عسر بول و احتباس حق و ضما و او جهت گزیدن
 جانوران و حراجات و قروح چبیه و ورم بار و احشا و جهت خسر و سقطه و اکثر اعضا و دلی و اندامه و بقی طلای او
 یا خناب کف دست قاطع خون حیض و احتمال او و یا سداب و تریاقیت قوی است و منبیه و محسوس است و قدر او
 و قدر شش و تریاقیت و شش و قلع و تحلیل و کینه و زن آن اسرار و انیم و زن نیم کبر و در سایر مضع قسط
 و زراوند بوزن او و قو شش سه سال باقیست و عصاره او و در افعال قوی و قو شش هفت سال باقیست
 اخذ او آن آنست که آنرا کوبیده و در آب خیسانیده بچشانند تا آب غلیظ شود پس با غنیمت و طعم و مزه
 که منعقد گرد و چین یا ساسی آتش بچکان نامند چنانچه نیست شنبه و خضیه بهترین آن سرخ اجد و زرد و سیاه
 از سموم قتاله است و در آخر سو گرم خشک و مفتوح و محلل و تریاق او که بارده قتاله را اکثر بپایم و محقق جهت
 احتباس حین و اخراج شیمه و جنین لفع و فواق و خسر و الخولیا و ی واتی و قو شش بلغمی و ریجی و ففقان بارد و
 و فالج و عشته و سایر امراض بارده و باغی و عصبانی نافع و هیچ حرارت و غریزی و سوط و طلای او جهت در سردی
 و سبات و گزیدن و صرع و تشنج و در ساسم بلغمی در و غن او که اقله شش بار و غنما جهت تحلیل او را در غرض
 بار و شش مقاصل امثال آن که گدازش او در گوش جهت راج و نقل ساسمه و وجع بارده آن
 و اکتال آن جهت طاعت بصر و و سبیل و حمل او و صلح حال رحم و سقط جنین و در حین بول او شاد

خناب و تریاقیت قوی است

در سردی

بقدریکه افیون خورده باشند رافع سمیت افیون و چون با مسامی آن لبانیستیت اوایل کشد و مسخر
 محرومین و محسوس شربت بنفشه و قدر شربتش تا یکدنگ و بش مثل آن ج نصف آن فلفل و بعضی مواد بوزن
 آن مشک و در اراض بکار و فوین و جبت تحلیل رطوبات لرزه و زن آن فلفل و ثلث او و اطفال و ثلث او
 زرباد است و چند سیاه بقدریکه گرم نشده است در دیت یکروز و در میان آن مرشی ترنج و شیر الاغ است چو زلوا
 بفارسی چو زلویا و بندی جای پیل و جافیل گویند فرسیت در دود گرم و خشک گویند خشکی آن در دود است تا بعضی مفرج
 و مسکو و ملط و مقوی معده و تقوان و مری و کبر و حافظ حرارت و غریزی و باضم جهت صلابت بجز و سینه و اولی و لیم
 آن ویرقان و خوشبو کردن عرق و بلبل و بوی دیان تحلیل ریا ج و رفع کلفت و خش و عسر بول و غشای قی و رطوبت
 معده و زرق الامعاء و اسهال معده بار و رطوب و از ایه رطوبات مفرج معده و استسقای لحمی و ضحاده و جهت دودرم
 جگرو اوجاج بار و ده رطوب و در و شرفالنج و رخشه و امثال و با افستین و محسل جبت کلفت و خش و آثار مزه و بار و غش
 جبت اوجاج بار و ده رطوب و در و شرفالنج و رخشه و امثال و با افستین و محسل جبت کلفت و خش و آثار مزه و بار و غش
 محرومین و محسوس شربت بنفشه و قدر شربتش تا یکدنگ و بش مثل آن ج نصف آن فلفل و بعضی مواد بوزن
 آن مشک و در اراض بکار و فوین و جبت تحلیل رطوبات لرزه و زن آن فلفل و ثلث او و اطفال و ثلث او
 زرباد است و چند سیاه بقدریکه گرم نشده است در دیت یکروز و در میان آن مرشی ترنج و شیر الاغ است چو زلوا
 بفارسی چو زلویا و بندی جای پیل و جافیل گویند فرسیت در دود گرم و خشک گویند خشکی آن در دود است تا بعضی مفرج
 و مسکو و ملط و مقوی معده و تقوان و مری و کبر و حافظ حرارت و غریزی و باضم جهت صلابت بجز و سینه و اولی و لیم
 آن ویرقان و خوشبو کردن عرق و بلبل و بوی دیان تحلیل ریا ج و رفع کلفت و خش و عسر بول و غشای قی و رطوبت
 معده و زرق الامعاء و اسهال معده بار و رطوب و از ایه رطوبات مفرج معده و استسقای لحمی و ضحاده و جهت دودرم
 جگرو اوجاج بار و ده رطوب و در و شرفالنج و رخشه و امثال و با افستین و محسل جبت کلفت و خش و آثار مزه و بار و غش
 جبت اوجاج بار و ده رطوب و در و شرفالنج و رخشه و امثال و با افستین و محسل جبت کلفت و خش و آثار مزه و بار و غش
 محرومین و محسوس شربت بنفشه و قدر شربتش تا یکدنگ و بش مثل آن ج نصف آن فلفل و بعضی مواد بوزن
 آن مشک و در اراض بکار و فوین و جبت تحلیل رطوبات لرزه و زن آن فلفل و ثلث او و اطفال و ثلث او
 زرباد است و چند سیاه بقدریکه گرم نشده است در دیت یکروز و در میان آن مرشی ترنج و شیر الاغ است چو زلوا
 بفارسی چو زلویا و بندی جای پیل و جافیل گویند فرسیت در دود گرم و خشک گویند خشکی آن در دود است تا بعضی مفرج
 و مسکو و ملط و مقوی معده و تقوان و مری و کبر و حافظ حرارت و غریزی و باضم جهت صلابت بجز و سینه و اولی و لیم
 آن ویرقان و خوشبو کردن عرق و بلبل و بوی دیان تحلیل ریا ج و رفع کلفت و خش و عسر بول و غشای قی و رطوبت
 معده و زرق الامعاء و اسهال معده بار و رطوب و از ایه رطوبات مفرج معده و استسقای لحمی و ضحاده و جهت دودرم
 جگرو اوجاج بار و ده رطوب و در و شرفالنج و رخشه و امثال و با افستین و محسل جبت کلفت و خش و آثار مزه و بار و غش
 جبت اوجاج بار و ده رطوب و در و شرفالنج و رخشه و امثال و با افستین و محسل جبت کلفت و خش و آثار مزه و بار و غش

چون زلوا

چون زلوا

چون زلوا

حرف جیم یاری

چای برگ بنات است گرم با اعتدال و در ولین و مفرج و مقوی باضم و ضحاده
 نچینه و جهت اولی و صلب و تسکین و بواسیر نافع و لطف و اولی و مفرج معده بار و رطوب و محسوس و غشای قی و رطوبت

چون زلوا

و از یاده و چنانکه بطور قریب میسازند مسهل و رافع ضرر خواب است و طبع آن مسکن التهاب صان کننده
 خون است چرخ لغزنی زنج نامند از جمله مساع طیبو گوشت او بسیار گرم و جهت صنعت بل طبعی و نقصان
 عارضی و غیره او جهت غشاوه و ظلمت بصیرت بر کبریا او جهت رفع آثار و کلف مجرب است چرخ بولم است که بولم
 نیز گویند و بهندی او نامند در نیست و اصفان میباشد لطیف دل آن در صحنی کج باد و گرمی آن بر سر
 صاحب لقوه و بر گردن آن علت است و قله و مغز او باروغ بنفشه در سوراخ بینی بطور موافق صاحب تحقیق
 از مجربات است چرخ زهره آنرا با خاکستر چرب بکزد و غسل آینه نشین جهت حلس البول و بول فزایش آورده
 و طلای خون او بار و فنها جهت کشش قمل مؤثر و احوال خون و نیز زهره آن جهت شکبوری رافع و چون آنرا
 و صبح کنند یک چشم او مفتوح و یکی مغموس میباشد تعلیق مفتوح باعث بیداری و مغموس مورت خواب است
 حلی بهندی کوش نامند بالا صیت مغز او بول نهی و محرک پاه است و میم مصلح آن خسته بران و نیز جزا
 چاق شد رغبی سلق نامند مرکب القوی و حرارش در مامل و با بور قیه و قوت قابضه و طوط مایه و حالی و حل
 و برود مطنی و جرم او حالبس طبع و مایست آن ملین آن قلیل غذا و نفخ و مفتوح و قطع بلغم و جهت رخشه
 و ترکیب باه موافق و بهترین اجزای او آب برگ و سا قوامی برگ او بهتر از پنجه است و طبع چوب قوت او از اول
 و خوردن او که با سر که خوردن طبع یافته باشد جهت رفع سده کمال بسیار مؤثر و جهت در گردنه و نشانه هر خس
 مقصد رافع و آب او با روپیه سهله معین اجزای بلغم و جهت بلغم و حاصل و نفوس نافع و موطان است تنقیه قمل
 و مایه و با زهره کلنگ جهت لقوه و صلاح و شقیقه و حرمت بین و قطره یک گرم او با روغن بادام جهت در گوش و اطول بلغم
 برگ و پنجه و جهت خراش و خال سر قمل و ضیاعان که انبار سی رشک نامند مفید و ضما د آب یک گرم او با بوره ارشی
 پشت پا و استسقا حجب و خنده او جهت از راج قمل و صبح و بر و مقعد و طلای برگ پنجه او جهت سوزگی آتش
 و پوشش و باد مرخ و ضما و برگ خام او جهت بهی و آوار الشلب فروج خبیثه و سحفه و مامل و با غسل جهت با
 و تالیل و با حنا جهت خوب کردن بود باروغ بادام جهت تکیه بر او و علم رافع و خوردن او با خردل و آیکاسه
 مسکن و بلغم و راج غلظت و اکثرا و حرق خون و در وقت بلغم و منصف و منصفی و مصلح خلق او با جوش استعمال
 خردل و آیکاسه چنانکه آن فی خیر چیست و بزبان اردو بلیده و بهندی چو ریاه نامند غلیظ و دریم و کثیر القوه
 و سمن سده و مصلحش که غسل است چوب چلبی نه نیست و بهترین او قطعه ای سرخ بزرگ ابلوس
 نیم رنگ بی گرم و بی کره است که زوده او ضعیف القوه است و مرکب القوی و مامل بجزارت و پیوسته بر یاده

چرخ بولم

چرخ زهره

چرخ بولم

سر حرارت و بنایت مجفف رطوبات خونی و ملطفت و مفتوح و محل و اندر لول عرق و بار رطوبت فضلیه و مقوی
و منقی خون در روح از کثافات قالیله مقوی حرارت غریزی و میراج انفوذ و عرق بدن مقوی اعضای رئیس
و اعضای تناسل و معده و هضم و عکس از شک و ترشح خبیثه معیدیل و در رفع امراض فرسوده و آکل و کل سوداوی
مثل جرب و حكه و تب و بلع و دلواصیه و درد و مناسیل و جذام و داء الفضیل و سایر اوجاع بارده و جراحات فرسوده و زكام
صلبه و داء الثعلب و حبه و سرطان و هرق و بریس سیاه و رانیخولیا که از احتراق بلغم باشد و جهت قطع عادت
ببنظیر و رفع مواد زله و زكام و منوم و نحوین که کند و خسار و سمن اکثر ایمان و در توالد و تناسل قوی الاثر و در
بروز و فرمودن حصیه و رفع سمیت خلط آن و اخلاط و بن مجرب و عمل در اکثر مواد آب طلیح و جرم او مسدود و قوی
لکن باز که خشک نشده باشد و بخوردن نمک و لایم استعمال آن کلیه نیست چه ترک عادت آن و اعتدای بارده
چاره منطقه ضرر است و در اکثر از حد مجتنب اجتناب محو برین از رطوبت ماضیه و اثریه که مریستی لزوم ندارد و در
در جمیع افعال ضعیف تر از طلیح است مگر تقویت معده و نافع

حرف الحاء

حاشا نوعی از پودنه کوهی است در آخر دوم گرم و خشک و سخن قوی و در بلبل و حیض و عرق و شر و مخرج
جنین و شبهه و دفع سده احتشاش و نفی شمش و سینه و قطع مسهل بلغم و اقسام گرم و قوی معده و کرده و در
جامد و تر یاق هموم باره حیوانی و نباتی و شکوفه فالص و مسهل سودا و اقسام مقام اقیهون و چون حاشا را با
وسر که نبوشند مسهل بلغم و خلط آینهخته بآن دفع نماید و طبع او با غسل حیت عنقه و تقویه بلغم سینه و مسهل آن
با آب و غسل جهت تولیع و تحلیل فضول و در درج و گلو و نفیست کرده و تقویه آن و تحریک باده و دفع صرع و خرن
قلیل آن با طعام جهت قوت باصره و ضاوا و بیا که جهت نمش ثانیل منکوسه او را م تازه بلغمی با آر و گندم شمر
جهت عرق النساء و امثال آن نافع و مضری و بخش نعام و قدر شتر نشاند و شغال تا پنج درج و بیش نیم درج
او اقیهون در غیر تقویه یک وزن و نیم و معتد چون یکبخر و از نر با ده جزو آب انگور بخوشانند تا ثلثه او بسوزد
و در جمیع افعال قوتیر است و چون صد شغال آنرا کوفته و نجیده در لسته در شصت طل آب انگور انداخته یکبار
تا خمر شود جهت تقویت باضمه و رفع سقوط اشتها و اوجاع عصبانی و پیر و دت آنجی سایر اوجاع سوء تهیه گاه در
پتهای بار و دفع مضرت سری و اوریت و هموم باره بلعایت مؤثر است حسب التخیل نفایس و تخم خلیا
و بندی کالادانه و چهار مج و کوا و دوی و زیرکی و قهر الی اینچنانا مندر سوم گرم و خشک و مسهل اقسام گرم

الحمد لله رب العالمين

[illegible]

سسل بلغم غلیظ و با سقر نیاسسل صفرا و اخلاط غلیظه و بلبلیه سسل سودا و مفتحه سده جگر و سپر و دهن تریک
 و هتق و تفتیه بدن و در و مفاصل و سائر امراض بارده نافع و قدر شتریش از یکد لنگ تا نیم مثقال و یکد نیم
 او کشته است بمصنوسق با سار یقا و اسهال مفطر و مصلحش بلبله و سق بلغم و آلودن آن بر و غنم بلوام
 و بدیش بوزن او شخم غفلت سدر آن حجار منی و مفر و ابله از یک مثقال و در عمل میکند و با سحر کی سرجع ال
 و توشن سه سال باقی است و سه دریم از حب النیل یا شش دریم شکر سفید شربانانه روز رافع انواع
 جرب و تخم حب السمنه بفرسی نقل خواجه دهنیدی چروغی و حب جیکلانا سدر در دریم
 گرم و در اول ترکثیر الغذا و سق و سسر یک و تفتیه او با باد الحسل سسل ضعیف بلغم و صفرا و ریح طلال رتاب
 رگ او سسل قوی و قدر شتریش تاده دریم و بدیش تپه و کچا است بالما نصفه و بطی الزول و قیل و شل
 سنجین و عمل حب الفقلت بفرسی ماش نهی کلتهی نامد گرم و دریم و خشک و گویند یا بل
 بطوبت است انعامت مفتت حصاه کرده و رافع فواق و مدر بول و حوض و ملین و طبع و مفتت منی و بلو اسیر
 و مفتحه سده سپر و ضما و دهن تریک و رفع بواسیر نافع و مضر ریه و مصلحش عسل و قدر شتریش یکد نیم است با س
 حب بلسان تخم درخت بلسان است در آخر دریم گرم و خشک و مدر بول و حوض و قوی و قه و با قوت
 شریاقیت و مفتت و طوبت سده و اسهال و رافع مغص و امراض نفخی و سوداوی و ضیق النفس و در معده و دهن تریک
 تحلیل و فتح و مفر و دریم ریه و عرق النساء و سده جگر و استسقا و گزیدن هوا و نافع و مضر شانه و مصلحش
 کثیر او قدر شتریش تاده دریم و بدیش یک نیم وزن آن محو و بلسان و اگر نباشد بوزن شش سلین و عشره اسبیا
 و در زیافات هموزن او زرد و در طویل یا حب انار است حب الکیان صاحب الفاظ الا و دهن تریک
 آن لکاین نوشته است در دریم گرم و خشک و مفتحه سده جگر و سپر و سسل بلغم خام و عصاره او مفتحه
 و آشامیدن جسم او با آب و سرکه جهت سپر و تخم رب و فقیله او جهت رعاف و سفون آن جهت سحر کاه
 و ضما و آن جهت اورام صلبه و تشنج و مفاصل و مسنده و صلابت جگر و سپر و مواد سوداوی و نفخی و کلفت
 و جرب و حرکه و بول و جهت نایل نافع و منشی و مضر جگر و معده و مصلحش از یانه و قدر شتریش تاده دریم و بدیش
 یک نیم وزن آن سلین و عشره اسبیا و روغن او جالی و محلل و جهت در گوشت و دوی و طنین و رفع نایل
 و شقاق و مرن نرم کردن و عصب و در دندان و اوجاع بارده و فالج و امثال آن و تحلیل و ممر جگر و سپر
 و بواسیر و با مصلکي جهت تی بلغمی و ضما و ابله و دهن تریک و سدری و مانع و جرب و حرکه و تشنج و مصلحش

حب السمنه بفرسی نقل
 حب جیکلانا سدر در دریم
 حب الفقلت بفرسی ماش
 حب بلسان تخم درخت بلسان
 حب الکیان صاحب الفاظ الا

تروح نافع و کشامیدن یک شغال او آب غسل هیچ قی و مسل و با آب و سرکه حبت تنقیه جگر و سینه و برون
 مسل بلویات تنقیه و مفرجه و مصلحت شش و برون و چون اخل طیب و کشند و شکر گنج نیشود حبت اخضر
 و حب البیض بفرسی بکن و بپندی تاملان مانند تانه او در اول خشک و در دوم گرم و خشک و در سوم
 گرم و خشک و بوی بد که بول و حوض و خون بواسیر که منقطع شده باشد و سخن کرده و معده و حمل نفخ و راج
 و مسکن و ده منقح بدن از فضلات بلخی و حبت سرفه و فالج و لقوه و استسقا و با سرکه شراب حبت گندک
 و تنقیه جگر و در سرد و ضماح و اوجبت رویانیدن مویر دایره حلب مجرب و طلی لهضم و مفرجه و برون قاطع و
 و مصلح و موثر قلع و مصلحتش که تیرا و خیمه و نفقه و سکنجین و بول و حبت حامض و بیدش منکر دکان و گویند
 لیست و بادام است با المناصفه و در خون منرا و در دوم گرم و خشک و بوی مصلح و باد و مقوی اعصاب و بوی
 و حبت مواد بار و طبع نافع و کشامیدن او حبت تصفیه آذانه و تفتیح سدد و برون قلع و بول و حبت حصاره و در
 و زانو و فالج و لقوه و با سرکه حبت جمیع سر و در دوت اعضا و تدبیر او بیدست و حبت امراض که کوره و اعیان و تقویت
 با صمغ نافع و موثر و کشامیدن او مصلحتش طبع و قدر و تفتیح تاسه و در حبت الحلب بپندی که نوله نامند
 وانه ایست با عطریه در دوم گرم و خشک و بوی او بد بول و حبت منقح سده کرده و مقوی جگر و سینه و مسکن
 با بلنی و فحنت حصاره و مسن و منخج اقسام گرم و بدین صلابتی که از صدمه و ضرر پاشد و اخراج رطوبات
 سینه و شش و مفرج و مقوی حواس و حبت خفقان و در دگر و شپش و قلع و غشی و بادام و شکر و شش
 و نافع قلع بول و چون اخل نان کنند باعث سرعت انضمام و رافع مزراک و مداومت با غشال او
 نافع نزلات و نهایت مجرب و طبع او حبت نفوس طلای او حبت کلفت نافع و مفرج و نافع و احتشای حصاره و
 کلاب و در برب و با سق و قدر و تفتیح تاسه و در حبت و بیدش منرا و در دوم گرم و خشک و بوی او بد بول
 و خشک و مقوی بدن و حبت نفع و بوی که بدن و گریز ایندن هوام و کذا و نجر و بوی و حبت گریز ایندن
 هوام و بیدش مجرب و چون با سداب و مصلکی و قسط و در خون بچو شاند حبت فالج و کذا و در لقوه و در
 و مفصل و او را مثر و طلای او حبت بکسر و ضرر و سقطه و نهایت مفید حبت الاس و در اس
 و حبت الرشاد و در تیره و تری که است حبت القاعل وانه ایست بزرگتر و فاضل و در دوم گرم
 و در نهایت بوی خصوصاً با کج و نبات و مسن بدن و قدر و تفتیح تاسه و در حبت و مصلحتش او بول و در
 حبت السلاطین و حبت الملوک و حبت خطائی و دناست بفرسی بید خطائی

در حبت اخضر و حبت سرفه و حبت گندک

در حبت حامض و حبت امراض

در حبت حصاره و حبت حواس

در حبت حصاره

حجر القهقری درختی است که در کوه هندوستان است در دم صبر و در اول خشک و بهت فرج اکل و سوز
 موجب و جهت جویان و خفقان و نفث الدم و نزف الدم و مفرگه و مصلحتش کثیر و قدرش بیش یکصد سن
 حجر الی منفع سنگی است که در سفنج یافته میشود بهترین اوسفید صلی است و اولی کرم در دم خشک و مصلحت
 بلیغ و قاطع نزف الدم و در ورا و جهت التیام جراحت و طلای او جهت تحلیل اورام و آشامیدن او بقدر
 در ورا و انگ با شرب و اشال آن جهت حصاة گره و برقان نافع است حجر المسس البیاضی فسان بلند
 سنگیست که بر آن کار و شمشیر میکنند و انقسام میابد بهترین اوشخ و سپاه براق است و سبب درج قسطنطنیه
 اوست سرفخ او حال است در اول ربانی همه و در جهت حله و جرب و در او شعلب و سلاق و بیاض منفع برک
 شدن پستان و ضمیمه و سائیده او با آهن جهت رویانیدن مو و آشامیدن یکد نیم او با کبر جهت هم
 سیر و صرخ نافع و مفرگه و مصلحتش کثیر و سائیده قسم آن بر روی مس جهت قرحی که در فم و سوز و جوش
 قسم سیر زیتونی آن جهت سوزنگی آتش و بیاض چشم و با مس که در لظرون جهت خناری و قوبا و جرب و حله و پاک
 جهت سرطان و اکل و شقاق و خروج مقدر و اورام حاره و اعضای عصبانی و التیام جراحت عصبیه و در آن
 نافع و سائیدن او در چشم بر روی آن باعث زیادتى قوت و جلای آن موی و در قرح و سوز و جهت بیاض چشم
 و زروح و سوزنگی آتش مفید است حجر الحیمیه البیاضی هموار است قسطنطنیه از مار بهم میرسد قسطنطنیه است و در آن
 آنست که چون بر موش گردیده مار بکشد و بعد از آن چون در شیر اندازد شیر را بنجهد کند و چون جذب
 نامی سم کرده باشد و بکشد و در جبین جذب سم آتش تنه گردد و بعد از آن که در شیر اندازد بجال آید و جهت
 گزیدن عرق و درام دیگر ضعیف الفل است و جهت سنگ مثانه بغایت نافع و قدرش بیش ناسه قیر و تعلیق
 مخطوط جهت موی و شرب نافع است حجر الکروک زربان هندی سنگ بصری گویند و در آخر دم و در
 و خشک و در آن و جالی و جهت خفقان و غلیان و عطس و التهاب و در ورا و جهت نزف الدم و احتمال آن جهت
 رفع بیاض فم و زنازه و لاله آثار قرح چشم و اعضا و سنون او جالی دندان و راقع زردی آن جویع و افس
 روئیه آن را آشامیدن طعام و شراب و قرح او مورت سر و حجر الحیمک هندی کسولی ناسه سنگی است
 در دم سوز و سنگ جهت در مفرگه و علفش شرب و جهت رفع بیاض چشم و با شرب رضعه پس کتلا البیاضی نیم
 و قدرش بیش یکصد سن است حجر الی یک سنگیست که در شکم خروس میگویند و در دم و در اول
 خشک تعلیق و شرب او راقع خزان و در دم و در آن شستن آن راقع سنگی و آشامیدن آن که شستن

حجر القهقری در کوه هندوستان است

حجر المسس البیاضی

حجر الکروک زربان هندی سنگ بصری گویند

جست نشانی نطفه بغایت سبیدگی و بوی آن حجج النار بقاری سنگی نشانی نطفه و سنگ چقماق نامند اقسام بالوان
 مختلفه میباشد در اول سرد و در سوم خشک و در دو و در محففت خنایر و جهت التیام قروح عسل اندام حمیم اعضا
 نافع و تعلیق او بر آن زنان در لته بسته جهت عسل لادت مؤثر است حجج المشانه سنگی است که در شانه میوه
 میشود گرم و خشک و آتشامیدن او جهت تقویت سنگ کرده مؤثر و جهت سنگ مشانه بی نفع است
 و اکتحال او جهت رفع بیاض چشم مفید حجج الحام حمیت است که در دیگر تمام حجج میشود گرم و خشک و انا و دوتیه
 سلطان رحم است و ضاد او جهت رفع سرطان غیر من مؤثر حجج البقره یا در گاو و بندگی گاو و من
 نامند سنگی است که در مری و و شیر و آن گاو متکون میشود بالوان مختلف و بولش تا دو سال باقی است
 در آخر دوم گرم و خشک و افعال او حجج التیش بغایت ضعیف تر است بحمل زمین و در حیض و بول و حاجی و
 حصاة و اکتحال او مقوی بصر و رفع بیاض و ملای او جهت بهیج برص آثار و بول او التیام جراحات و آب
 کشنده جهت جیره و عسله و امثال آن و یا شراب رویانیدن موی سیاه و در موضع برص و داء اشکوب بعد
 موی سفید محسوس و سبوط یکدیگر و یا آب چند جهت نزول آب و خوردن آن هر روز بقدر وجهه با جلاب
 بعد از حمام بلافاصله یا در حمام تا چند روز و از عقب آن گوشت آب مرغ فربه آتشامیدن باعث تسکین بدن
 و تجویب است و مضر و درین و صدغ و مصلحتش کثیر و قدرش تیش تا دوتیه ایک مثقال او قاتل است و آنچه
 در روده گاو متکون شود بزرگتر و سبک تر و در افعال ضعیف تر است و آنچه در روده گاو متکون شود از یکدک
 تا چهار مثقال میباشد حجج ارنی سنگی است لاجوردی و غیره با طبعیت و مرغ و تیره نیز میباشد و آنرا بنی خیز و
 در دوم گرم و خشک و رفع و سهل قوی سودا و الفع الالاجورد و اسلم از خلق سیاه و جلی کرده و مشانه و بالان
 مفید و ادم و متعل و مغسول است و مضر و مده و مصلحتش کثیر و مصلح و اسلم و اسلم و قدرش تیش نیم مثقال
 در پیش لاجورد مغسول است حدید بقاری آهن بنندی لویا نامند نر او فولاد است و دیگر اقسام ماده فولاد
 مصنوع و غیر مصنوع میباشد در دوم گرم و در سوم خشک و درگاه باصا ص یا قرشیت یا از تیغ بگذازند بجز
 رصاص تر و درگاه ریش و چون آهن را ناته در روغن کنج و لطفیه نماید و بار دیگر در آب اقسام آهن مثل
 آهن ریاجورد و یا یکدک و آب آهن نافته بغایت مقوی باه و قافض جهت جراحت اسما و اسما و من آهن
 و در سبز و تقویت مده و سلسل البول و در مده و گدازیدن سگ و لویانه و رفع زردی خسار و مبهضه نافع
 و شراب آهن تا فته در رفع حفقان و استسقا و ضعف جگر و مده و باده و تیره از آب تفته است و در مده و تیره

حجج النار حجج المشانه حجج الحام حجج البقره حجج التیش حجج ارنی حجج لاجورد

حجج ارنی

حجج لاجورد

محرورین و مصلحتش غلبه و نیل و قرآب سبب و شربت صندل و گندار و مورثاتی و سهال و تپه خارش می و مصلحتش
آب بود و سبب و صندل و قدر شربتس از یکدس تا نیم شقال و بدش جاد و شربتس و کوبیده و مصلحتش و مصلحتش
بدل او است حار و ان اسم کل حیوان صدفی است بر می بوی بسیار جلد حجری او که میندی سنگه خورند
در دوزخ سرد و خشک و خواص آن بگوشت عالی در صدف گفته و گوشت آن در دوزخ سرد و تر و موله بلغم رسد
و قاطع تشنگی و التهاب صندل و ضماد آن جاذب پیکان و امثال آن از بدین جهت تعلیل طویات القویه
و قروح و درم نقرس جذب زهر سنگ و پودانه گزیده و طلای طوبت او که لبون سوراخ کرده نزدیک آتش
داشته باشد بام صاف و صبر بالسویه برشته جهت التیام جراحت خبیثه و تحلیل و رام فرشته او مفید و معجیل است
و گوشت بجهت مسح او در جگر و بام و کندر جهت التیام جراحت خصوصاً عصبانی و اکتحال و مصلحتش و مصلحتش
جهت نفع آثار قرح چشم و طلای او جهت جرب و تقرح و بهن و جلای دندان و باسکه جهت قطع عارضات بالبدن
و طوبت آن بر جهت منع تخنن و او که چشم و بر جوانی گوش جهت ورم و رفع طوبت غایر گوش و طلای
محقق او با قطران بعد از آن که موش و موش منقلب جهت منع روئیدن آن موش و در و بر آن گوشت خام او
در دمه و بام جهت قواچ و در دمه نافع است حمامات نبات شجریست و اقسام بسیارند و قوتش تا سفت
سال باقی بماند و اول سوسم گرم خشک فنج سده سبز و جگر و مقوی آن مدر بلول حمض و مسک و نم و محلول
برای و منقی معده و دوش سرد و طلای او جهت نقرس و درم فرمن جگر و ضماد او جهت مصلحتش و مصلحتش و تحلیل و رام
حاره و گزیدن و محرق و بام و نیز جهت ورم احشا و با فرجات جهت ورم رحم و با کمال جهت امراض چشم
نافع و مضر معده و مصلحتش تخم خنث و مورث کسل و مصلحتش چینی و قدر شربتس تا دوزخ و درم و بدش لوزن او
اسارون یا شل او قرح فل و یا و ج و چون با سیدس او و چینی عرق بکشند و عرق را با عسل و میخچه در افتاد
گذارند و جیسب افعال و فرج نیابتی بر خمر می کنند محاض الباقی از ترشه و پندی چون کانا مند بر لمبی ستانی
و باکی می باشد و لبستانی بر دوزخ و در شرب بهترین انواع و در دوزخ سرد و خشک با قوت قابضه و مسکن
تی و غشیان صفراوی و کوشی و جهت رفع خمار و خارش گل خوردن و امثال آن و در میان و قوت جگر
و التهاب نافع و میخچه او ملین طبع و ضماد او بار غن گل و در غفران جهت قروح شته و دوزخ و مصلحتش
جهت جراحت امعاء و مصلحتش و مضر باه و مصلحتش سفیرتها و قدر شربتس تا سیدس و درم و بدش ترشی ترنج و تخم
در اول سرد و در دوزخ خشک و قابض جهت قرح امعاء و غشیان حار و در میان و التهاب گزیده و درم و سیدس

حار و تر

طای

حار و تر

جست در گوشش بالیدن آن بر دندان جست آسانی کند آن دندان شود و آن منفعت سودا و غنی
 و طلا می او جست رفع آثار و بقیان و نیکو کردن رنگ رخسار و اکتال بر طوطا و جست سیاه کردن چشم از آن نفع است
 و جست در وقت نافع و تخم او مسهل و موش در او چون کز لیشویند و در آب کاس نجیسانند تا نیمی از طوطا
 پس کوبیده با شیر و خما بجوشانند خوردن آن موش صحت بدنی برگ خشک و بقدر و در سیم بال شاسته بسخ
 مسهل سودا و بانسول انقیون و ایاده فیه جست بالین و لیا و صرع و دال الحیمه و امراض سودا و طبعی و تخم
 جست استسقا و کوبیدن عطر یا قلعی و خون منجر و دافصل و الحیمه و کبریا آب شاسته جست تخمیل و در مصلح
 سیدان خون فیه و چون جوش خنطال لعلی کرده سرکه در آن ریخته بجوشانند جست در وقت نافع است نهایت
 نافع است و در وقت نخل که از دو جزو آب تازه او یک جزو و در وقت نخل که از دو جزو آب تازه او یک جزو
 جست امراض بارده و در دمای آن شمع تخم موش و دوی و لیدن گرم گوشش در دندان و جوشش در شایه
 یکدیگر و مسهل و تخم و اقسام کم حده و در دمای بسیار که گاو بران جست اخراج اقسام کم حده و جست و نافع
 و اگر تازه او نباشد بلع طل از سیم او را باید جوشانید و با یک سطل در ضمن طبع نمود چند قوی است و سیم بی است
 بهندی که این و بیکدیگر مانند نایست بری و بستانی بیاشند بری البغنی جاتا و باغی دیو است و سیم
 مانند و بستانی بر البغنی درق و باغی شید و شیر وید خوانند و عمل از دیگر تخم است و در دم گرم و در
 خشک و با قوت بالید و طبع و در فضلات تخم اگر مزراد رنگ و سیم و با شرب جست رفع سوء قنار و جلیل
 و مسکن و طبع و در فیه و در استسقا و اکتال عصاة تازه او با مسهل جست مفشاه و در وقت نافع و اکثرا و
 موش در دگوشش کاه و کاسنی و تازه او و افق مزاج و آب و منقحی باطل و ناسده آن و در وقت نافع و تخم
 ناسد و سیم و در وقت نافع و در دم حاصل و در دمای او و در دم گرم و خشک و آب و قوی حده و در دمای او و در دم
 و عرق و جست بهیضه و در دم حده و در دمای او و در دم گرم و خشک و آب و قوی حده و در دمای او و در دم
 در عرق و جست بهیضه و در دم حده و در دمای او و در دم گرم و خشک و آب و قوی حده و در دمای او و در دم
 و کذا و در وقت نافع و در دم حاصل و در دمای او و در دم گرم و خشک و آب و قوی حده و در دمای او و در دم
 و قبول بارده و تخم اگر مزراد خشک تر از نبات او و جالی و سیم و در جلیغ فعال قوی از بستانی و در وقت نافع و سیم
 و سیم و در وقت نافع و سیم و در وقت نافع و سیم و در وقت نافع و سیم و در وقت نافع و سیم و در وقت نافع و سیم
 و تحقیق آن جزو و بهندی بهندی مانند مرکب القوی یا بل لیسوی و در دم حده و کوبیده و در وقت نافع و سیم

در وقت نافع و سیم

و تقطوره و جهت پاک کردن چهره که شوهر نافع و منفر شوهر و مصلحتش کثیر و محصل قدش تیش تاد و داناگ و دودنم
 او کشنده است و چون آنرا بپخت با آب و محصل لبسایند خشک کنند و بعد از آن بدوغن زیتون بپزند و بعد از آن
 بر بالای او بر آید و چنانچه تا نلشد و رخن بسوزد و با جوت با بلی محصل لپوش لبسایند و هر روز یک انگشت از
 تناول نمایند جهت صاف کردن آواز و تقویت بدن و کوفی خسار و خارج فضلات بدن به میل است
 و هرگاه که در رخن زیتون بپوشانند و با محصل معجون کنند به سوره یسین افروارد و جهت التیام
 ثقل مری است و در قوت قریب بجهت الحریه و ملطف و حامی و خوردن آن سم قاتل و در او به چشم و زخمها
 مستعمل است جهت الرصاص ثقل قلمی است یعنی تالف و مفسول او جهت التیام جراحت چشم
 و تقویت با مرد و منع رختن مواد چشمه و شواست جهت الفضة لطیف و قوی القیض و طلائی او جهت
 فروغ چشم و سقفه و جرب و بواسیر و نوا میر و التیام جراحت نافع است جهت الذهب لطیف از آن
 و در اعمال توفیر از سقفه و طلائی او با آب جهت رفع بد بوی زیر لب و کینج ران محب و در افعال نایب سنا لطیف
 خرنوب قسم لبانی میری می باشد و لبانی در قسطنطنیه که یکی را خرنوب شامی نامند تازه هر دو محصل
 بعصر و در بول و خشک او در حرارت و برودت معتدل و در دوم خشک و شیرین او با مل بکارت و دانه او
 سرد و خشک بسیار قایض و مقوی بدن و در بول و ضماد چینه او جهت صدمه و سقطه و اشتغال آن و ثایل
 نافع و خوردن تازه خرنوب شامی که از سال نگذشته باشد و پیغم و بعد از انضمام مولد خلط صالح و بار او جهت
 فتق و سیم بدن و شوهر و چون لعل شیر کنند شیر را ندید کند و اشتها آورد و جهت سرفه و سوزن و سینه و سوزن
 و جهت بر و سقفه و زوت الدم نافع و منفر و محفیف اعضا و مصلحتش به بدانه و نبات و بکشت بوزن آن هر
 از قوطر اشیت و غرض قدرش تیش تا پنج دریم خرنوب نه بلی خرنوبات جنس است و این نیز در نوع است
 یکی را قوطر دست و انحصار آن نامند و قسمی را بار شنبیه بگردد که چاکه بپند می سگی کالی گویند و هر دو از خرنوب
 بری نه بلی همین است در دوم سرد و خشک بسیار قایض و مقوی و طالع خون به غنوی و حامل پس سال است
 بر قان و غرض منع از اجیض بواسیر و سوزن او جهت در خوردن و استحکام آن و پوست بخ نبات
 قانع و دندان کرم خورد و محتاج پاک کردن نه چون با خنک خاص کنند نافع سفیدی و باعث درازی و
 و تقویت آن و طلائی او بر بدن جهت اعیا و تقویت اعضا و شوهر و چون خرنوب بری را گویند و آب تر نمایند
 و جالبه رنگین را آن ترکند باعث نبات رنگ میشود و خرنوب لبانی نامند بری لبانی و سینه و سوزن

صفت الحناء

صفت الرصاص

صفت الذهب

صفت الفضة

صفت الحناء

صفت الحناء

صفت الحناء

صفت الحناء

صفت الحناء

و مراد از مطلق نوع مرغ اوست تخمیت در اول چهارم گرم خشک جاذب او متق بدن و با منضم محمل
 و طوایب و باغ و معده و سایر اعضا و تفتح سده و در فضلات و نفست حصاة و جنت در دوسیم و پنجمی و حکم سیزده
 فسیان و امراض بارده دماغی و نیدریم از تخم او با شرباب جنت سرد و تقویت یاه و با غسل جنت ریحانی
 رطوبتی و گرم معده و تب بلغمی و سوداوی و قضا و او جنت نفوس و غیر نفوس عرق النساء و دوم سیزده و جنت
 بنظایر بدن و از الود او انقلب و با غسل و یا با موم روغن جنت تصفیه رخسار و از الود رنگ خون برده کشته ششم
 و با سرکه جنت جرب متفوح و قویای غریز و بر شنبلیلی جنت نزلات بارده و در سردی و بی قی و فالج و شفا
 و باره غن طلا کردن بر قیض جنت لغوط مجرب و با سلیخ و آب کرب جنت خنایر و یا او بر ناس جنت
 و دام صلبه سوداوی و برص و خرعه و یا با او حاصل جنت و دم تحت زبان خشونت و منقه قصیده و یا نقل زرد
 و استغای آن و در دندان و سوطا و مورث عطسه جنت انباه معرق و صاحب غشی و اختناق و رقم و قضا
 او یا با جنت نقل سامه و دوی و پنجمی و کمال محض و یا با آب و غسل جنت غشاده و خشونت یک و بخور او
 جنت گزینیدن بر شرباب الاض و طوطی و جنت در دندان بی درم مجرب و مضر و برین و مورث تشنگی
 و غشیان و مصلحش کاستنی روغن یا دام و سرکه و یا شنبلیلی و زن او جنت الشاد و حمله و قدر شربش ناسه و ششم
 و چون در آب انگور انداختن و جوشیدن او کند و سرکه و یا شنبلیلی و انوار و شرب می دهند و مطبوخ نبات او با جنت
 جنت مرغ و امراض بلغمی و دفع و در سایر افعال ضعیف شرب تخم اوست و در روغن او که یک و سوزن و شرب
 استخراج نماید و با جنت بلطف محمل و طلائی او جنت در دندان اختناق و هم و تپهای غریز و در دوسیم
 و تخمیل و دم گوش و او را صلبه و تفتح سده اعصاب جنت فسیان و فالج و گرانی سامه که در شرباب شفا
 او به سوز و جنت در مقله باره و غیر نفوس و قدر شربش ناسه و ششم است و خردل بری را حرارت کشاید و
 و نفست حصاة و جالی جلد و جنت سرفه غریز نافع و قوی قهقری و صناد و یا با است جنت سینه مجرب و در
 سایر افعال مثل بی تانی نیست شرب قهقری یا قهقهه الحقا و برندی او یا با غصاة و در سوز و در دوسیم و در دوسیم
 و است آب او سرکه جنت صفرا و خون و قاطع نزوت الدم و نفست الدم و چیرکی که از سینه آید و بالغ نزلات
 جنت حصاة و در از زودن بول و حرقت آن و لو صبر و لو اسیر و حرارت جگر و تپهای جاره و دفع حبس القرم
 شانه و قرحه امعاء و برید و باغ و در سردی و طبع و قضا و آن بار و روغن کل جنت صلبه حار و سوزنی آتش او را
 حاره و با شرباب جنت شور و سردی و با جنت سرفه شفا نفوس و دم حشیم و دم دماغی و جرب و حکم و در سیزده

در دوسیم و در سیزده

رائع قروح ساق و روض زیتون که در جوشانیده باشد جهت تسکین در گوش سیراج الاثر و محلول خضاق قوام
و گویند که او آب جهت قطع نالیل و اکتحال رطوبت او که انقطع و نباته از او ظاهر شود جهت تقویت بصر و دفع غفقا
نافع و گذارشتن سرهای جمل در موضعی باعث جمعیت کبوتران و گویند چیس کردن بهفت عدد او در طایر
مخ مس موجب باریدن باران و طویر و دستهاست و چون در جوف نی گذارسته بران زن بنسندند
رائع غرملاد و تجمیم مسحق کلی که در تنور خاکی بهر سه مرتبه در رویش چوب است تحت لقیون شربت
که از خرواد و در ترتیب و منهد و از مخمرات حکمای از سر است و نوش تا بهفت سال باقی می ماند و در دوم
گرم و در آخران خشک و مولد خون صالح و مقوی با ضم و فسخ سده و بگو سپر و جهت تب و رع و تبین بدن و
غرضه نافع و قدر شتر شش حیدره در هم است و در تن ناسته یا ایوست نخبیل نیم مثقال قرنفل سیل کلک و نیم مثقال
زعفران قفل سیاه مشک و اسپینی عود و قسط شیرین و صطکلی یک و یک مثقال و دانه گی انیسون تا خواص الحار
مشک و اسپینا قفل حجازی را با هم در یک مثقال زعفران و مشک و لاجورد و در گلاب آب بهر شیرین و آب سیب
و آب انار شیرین که در یک چل و نیم مثقال حل کنند و او در دیگر که سیده در آب لبته و در اسفیدی و چنانچه مثال
شراب سرخ صاف بچشانند تا به نصف رسد پس صاف کرده با گلاب و آب میوه با یا میزند و بهر و پنجاه مثقال
عسل صاف را بر آتش ترمی گذارسته شرب جوشانیده مذکور یا آبها اضافه نمایند و چند جوش می داده
استعمال نمایند و هرگاه تریاقیت عظیم طلب باشد قدری پا در زیر بعد از سرد شدن داخل کنند شتر مرغاری
خوک و بهندی شتر و باره نامند گوشت آن در اول دوم گرم و در سوم و شش و در پنجم و در ششم و در هفتم و در هشتم
انسان ندارد و موافق ترین لحوم است به مزاج انسانی و بهر و بعد از انضمام جزو بدن میشود و فسخ سده
و سمن و اکل او در ورش مرض پیدا و فساد و قتل و زائل شدن حرمت و غیرت است و سبب جداع و مرض ایام
و مفصل و فسخ سده و فسخ خم و کعب سوخته او بقدر و و مثقال با خراب جهت گزیدن سوز و طلا کردن
پس جهت برص و یک مثقال از آن که در احرار و بچسبیدی سیده باشد جهت تحلیل نفخ و
مفصل قییم و بول خوک و ششی جهت سنگ مثانه و در سایه افحال مثل بول گا و زراست و در گش و خشک او
با آب و با شراب جهت نفث الدم سینه و رفع درد پهلو و با سرکه جهت درج مفصل و بار و عن کل جهت التواء
و زهره و جهت و روح و قطع بواسیر و عسل و قفل جهت روئیدن موی سر و رفع و حقه کردن یا پیوسته
سج امعا و ضما و جهت درم رحم و مقدر و سوختگی آتش و سراد و پخت و پخته که او که مدتی بر او گذارسته باشد

در جوشانیده

در جوشانیده

بلین و مسخوف و مغسول او با شراب جغت ارام حاره و شومعه نافع و سپیدی نمک او با مویائی رافع گرمی سامعه
 اگر چه با وزا و باشد و خون او و جیح افعال مثل خون انسان و طلا می او جغت و دم لیستان و شیر منقعه آن
 و تحلیل ارام با الخاصیت مفید و زرد و استخوان سخته آن رافع بواسطه و آشامیدن هم سوخته و طلوع سلسله
 و سوخته او با قوت حرق با شکر و کل محض قروح مرفوع و علاج است خوابانی و زرد و آلودگی شمش است خشک
 بهتر از هزار و در دم سرد و تر و متفح سد و بلین صلابات و شیرین و بلین طبع و موافق محرمی است و در مسکه
 در معده فاسد نشود و جغت تشنگی و التهاب معده و تسکین غلیان خونی معطر نافع و رافع آرد و غصه و کاهش
 و نفوذ خشک آن چون صاحب تپید و بار د از آن خورده آب گرم و غسل بعد از خوردن می کند داخل کانی
 و در نجاری دفع شده رفع تب گردد و در جرب این فیه حقیر است و بعد اکل زرد و الوصد کردن خون مفید گردد
 لهذا در دست او را بایست بر من است و اندوا و بر من انتفخ و نفخ و بولد آرد و ترش مضر و درین او و سخته
 و انیسون و و جیح افرجه خوردن او با الای طعام و خوردن آب بالای آن بغایت مفید و زرد و شیرین
 گرم و تر و میوهی در و خون آن مفتوح سد و بلین صلابات و طبع و شتی ملد و خشیت خلق و ضعیف تر از زرد
 با دام شیرین است و خولجان بهندی کلید بر کلاجن نامیده بهیست که قوتش تا بخت سال باقی می ماند و در
 دم گرم و خشک و مقوی معده و احشای و فم و بیه و ماسک بول و بغایت کاسر بلای و جغت و نفوذ و آرد و غ
 ترش و بر دوت گرده و در حکم و تقویت اعضای باطنی و رفع بدبوی و همان و دشنام و در سرطان و در دماهی
 باره و بلغمی نافع و کمد اشتها و اندک زانی در همان موجب شدت نفوذ و یکدم سینه و ای یک و قیوم
 شیر گوسفند ناشتا نوشیدن و در تشنگی پاه مجرب و مضر و در حجاب سینه و صرع و حور و برین و مصلح او و صندل
 و گوشت آب مرغ فربه و انیسون و طابری ل و صندل و کتر ا و در ترش و کثیف و کمال و بدبوی و چینی و کباب و
 خیارش شیر مرغ از خیارش بهندی اطاس و کواله و کواله و سیال لاشی و باغ لاشی نامیده و پاه و ترش را
 فلوس و رطوبت چسبیده سیاه فلوس را غسل خیارش شیر نامند و غسل دست و شیرین پاه و سیاه شد
 در اول گرم و تر و محل بلین و بااد و یکدم سینه و خلعی سهل آن و مسکن جگر و خون و شقی و عصب و بلین
 و موافق زنان حامله و سهل بر فوق و بلغمی العمل و جغت تحلیل ارام ظاهری و باطنی نافع و با تمرندی سهل و
 سوخته و با تمرندی سهل لغیم و با سقایج و آب برگ بید و آب شامه و سهل سودا و جغت و نفوذ سده و در آن
 و یرقان و یتهای حاره و دفع سده اسهال و غیره و مفید و زرد و آب کشتیر و در حلق و خفا و محلول آن

نیمه

خود را بر منی و خورده

خود را بر منی و خورده

و با آب انجیر و شیر و عسل آن در انتها و طلا می اندازند و در وقت صبح و عصر و در وقت ناهار و شام
 سه بار و غشی و مصلح او مصلکی و انیسون و مویش پیش لبیب چسبیدن او با مساجد مصلح آن روغن بادام
 و قدر شربتش اینچنین حال تا بخت شفق و بدش سه روزن او و نیز بیدار و پنج روزن آن و در وقت شام
 عسل او باعث رفع قوت او و قدرت التزاق و دردت میشود و استعمال تالاه او که کبسال نگه داشته باشد
 و در وقت بول الدم و روانه او اینچنین تا بخت عدد که کوبیده باشد و معنی حق و عیست و خوردن مسحق پوست
 سیاه او باز عفوان و شکر و گلاب جهت عمر و ولادت و اخراج شیر و حیرت شیرازی قند و در شیر از چند
 باتنگ و در خراسان با دگر کوبند که اینها غایت است آن در آرد و در سرد و در سکنج ارث صفرا و خون
 و التهاب احشاء و دفع تشنگی و منفع سده که بگوید بول و منخج حصاة و غلیظ تر از خیار زه و باقی صفرا
 که از آنرا اسهال مفرط حاره بهم رسد جهت تنبلی شدن و بیقرار و در در ناف و آب قنار چوب و بخت
 با فکرمسل مرقه القناری که در سده و اسهال باشد و آب خیازند و ترش کوبیده در سال قوتی از آن پارسید
 آن چون قدری ترش و نلن نبیسانیده و در دیگر صافات او را با ماء العسل بوشند جهت نگونی رنگ رخسار
 و قطع سده و تحلیل مراه حاره و دفع و دفع خفقان است در یک روز و نطمل آب او با نفع قوت و ضماد کوبیده
 جرم او جهت جرب و ضعف و شری و خارش بدن نرم کردن و خشونت جلد و التهاب سده و در سرد
 و در م حاره مفید و خوردن و در م شغال از پوست خشک او جهت عمر و ولادت بغایت مؤثر و مفید و در
 و خام کشنده غذا و مولد خلط خام و در و تیکاه و چون و سده فاسد گردد و مولد خلط و مصلحش ناخواه
 و معاجین حاره و عسل و بونیدن خیار جهت انتعاش روح حیوانی و در و در حاره مفید و ترشی خیار سرد و در
 حرارت و بسیار و پیغم و باطلع و بعد از آن مفر است و تخم خیار سرد و در تخم خیار زه و شیریش تا پیغم
 در تخن که مانند روغن کند و در تنب و دهند در افعال ضعیف تر از آن که پوست خیار زه و خیار و در آن
 و خیار چسبیده و تا بخت کشتی تا بخت هفتیش و در آرد و در سرد و در جوت او سکنج ارث تشنگی و در سنگ
 گرده و مثانه جهت التهاب سده و دیگر مفید و لطیف تر از خیار و پیغم تر از آن تخم او و در بول
 و منخج و جالی و قوت تر از تخم قند و پوست و گوشت او مولد راجع و در پیغم و غلطی که از و بهر سده
 عفونت و در اکثر افعال مایه خیار است و مصلح عسل و نیز و در دانه و شرب برگ او جهت سنگ یوانه کوبیده
 و خشک کرده او جهت اسهال مفرط و مفید است خیاران و خنجران و بهر بی تا گویند آن دو نیم

در اندکی ایام

چهارده و خوار و در خیار زه و ترشی خیار سرد و در

باید

نباتیت مشهور و دوم گرم خشک و آتشامیدن ساینده که اذیت قطع نفث الدم و غیره در مطلق
سراخ و خلل و ادرام چون در میان باروتی پختگی گذارند از ضرر نبیند

حرف الذال

[illegible]

در این کتابخانه است که در این کتابخانه است

جست رفع صرع و بختون فوج او با شکسته دفعه عدیل است و یو و ارنجی شولون اهل بندی و سنو بر جده غما
 شید اوتند و محرق و طش در چیدم گرم در سوخ شک از سیم قناله صمغ او ضا داکالی و قرق جلد و جیت او
 بارده نافع و سایر اجزای دیو دار در سوخ گرم و خشک و آتش سیدن ساید کاه جیت استخوان و فوج و ارنجی
 بارده و نافع و سکه صرع و ریزشیدن سنگ مشا و گرده و رفع اسهال البخی و طوی و بلخ اوجیت خرمج
 نفع و مفرش صمغ علی دروغ یادیم و قدرش تیش تا یک سیم است و یک پرویک اینم فاست
 درک موش علی نگریند و آن رفخ و آب کوبید و بقی است که مجموع را ساید و در دو یک مضاعف تصعید
 کنند از جمل اینها است قوی و تند و جیت بردن گوشت متعرق خمسا و قلی خبیثه و قوی سیاه و آکله و خبیثه با
 و قطع سیدان حج خانه او با غسل جیت تلح آثار جلد و دانه یاسه و فاسد است

حرف الذال

و یاب یفاسی گس و بندی کبکی از نفاستانی اول گرم و در بهترین او سیاه و بعد از آن الزرق و زرد او
 خالی از سیمیت نیست محمل و جاذب و ضا و محمل او لیم و رافع گوشت زیاده جراحات و نفع انشا و در او
 و مکه و قوا و چون را در انداخته بر موضع گزیده زبور و عرق بماند رافع الم آن و جاذب سیم است و کرا ضا و جیت
 و انشلاب و جیت تکلیل و درم شیم و دفع گوشت زیاد یک شتر آن از موده و دفع سوزش و در محوی اول است
 رفع احتباس لیل و شوره و شامیدن او با شراب جیت و عسل و خوردن نخچه او زده و جیت قوی
 و شمع صمغ آفات چشم و جیت و شکر آب و عسل جیت از آنکه منقض و نافع و خاق و جیت چون چند روز
 و در آفتاب نشیند محل بر جیت است انداخته تراش میگردد و در بنزاد طریال است در بخن که که مکرر گسان
 رخن کچک کرده در آفتاب گذاشته صاف نموده باشند جیت رو بایندن و جیت است و رایج بندی
 پیدلی گونید جیت نیست بقدر زبور و بالوان مختلفه می باشد بهترین او موجود در گندم زارا است که مائل بسیار
 و سرنجی با خط و زده باشد و سیر و سرنج و زرد و نقطه بسیار و سایر اقسام غیر مستعمل اند و آخر سیم گرم و خشک
 بسیار تند و قرق جلد و از سیم قناله و قطع و فست حصا و در لیل جیت و رافع سیر و قرق او شربا
 مستعمل است و خوردن محرق او با ورق گوشت گا و کز ابار و رخن زیتون جیت رفع خونت سنگ لیوانه گزیده
 بهترین او و است و قطعه های خون بخورید لیل مغاری و دفع میشود که عوام آنها را ساک سیم تصور میکنند و در
 اخراج سنگ کرده و دانه نینایت موش است و بجای حراق هرگاه باید چسبیده بخار سیر که خوشان بداند

الذال

الذال

الذال

الذال

در قدیم سوم سیدار جهت سرفه و بی قراری و غیره و بعضی بولانند که با این پنج و پیر برشته بخورد
قوی است و اگر انصاف وزن اورشک و نصف وزن او فلفل بار و غن با دلم طخ داده ضماد نمایند و حال آمد
بواسیر را ساقط کنند با الم شنبه و تدارک آن با سفید تخم مرغ و سفید آب بخوردن شیر تازه باید بود و طلای
را پنج مفرد در ایدان نرم باعث ورم و درد میشود و بخوراک و که بیاچه آلوده در آفتاب خشک کرده باشند جهت
زکام بارد و تیپ ربع سیل الا شرب آنکه با آتش بلخ یافته سقفه شده باشد گرم تر از قسم اول در اصلاح بیشتر و در
نیز است و زفت و طب سیال غیر مخدوست را پاک از او که هر که است و بهتر آن این است که
ماز و نیم خرد پوست انار را سائیده در آب و در آب بخوراک و نیم زنند تا مثل خمیر شود و در پنج خرد و مثل آن
صمغ مخلول و یک و نیم و در شب خرابا غسل اضافه نموده قرض بسیار زد و اگر بوزن پوست انار بلخ یعنی خنک
که بسیار نارس باشد اضافه کنند بعد از است در دم سرد و خشک فلفل و صمغ و مطلق و قوی مده و امعا
حرارت دماغ و بخیر مواد با اعضا جهت اسهال که به در موی و زفت الدم و در ب سرفه و در سینه ضعف و تب
شربا و قهوا و نافع و طلای آن قوی جلد شرب و رافع در معده و قرض ورم قهوه و سوزان جالس ق و در ریه
و بخار فاسد و یا ضا مسود و قائل قمل و سئون او قوی نش و قاطع خون او و قدر شربش تا دو شقال و بیش
و سرفه شانه و مصلحت غسل است را سب و غیری این عرق بندی نیول و نیولا ناسته حیوانیست و سوم گرم و
و گوشت او قمل بلخ غلیظ و سی و قوی بگر و وافق صاحب استقشای بار و الراج و پا و نیم سوم است چون ثابت
در غن که بخوراک نرسن نارس باب بخته باشند و چون پوست او را کشته جوش را بعد از پاک کردن تمام
در سب خشک کنند و شقال او با شرب جهت سوم و دهم بهترین ادویه و چون مجموع او را در ظرفی بسوزانند ضا و کاست
با سب که جهت قرض بسیار سفید و خوردن و شقال از خون او با آب غسل جهت مع و طلای آن جهت خنای
و صمغ و ضا و گوشت او جهت در و کرم و فاصل و جذب هم و پکان از بدن و در فقر و درین مصلحتش که دکانی
هر غن و ضا و حشا و اصلاح آن در غن که بخوراک نرسن نارس است و اگر کعبه را در زندگی او برون آورده
زن تعلیق نماید مع حل کند و او بشتابده طعام نیم دار و میریت است میکند و میلزد و چون مجموع آن را در غن
یا زیت بجهی طخ نمایند که سوخته شود و صمغ کنند و غن مذکور جهت اولی و فاصل قرض بلخ مع و طلای آن
که سبب رنج بواسیر حادث شود و عیال نذر و و جرب است ز قیلا انبار سی انگور که ناسته حیوانیست شبیه
بجلیوت و اقسام میباشد و از سوزن و خورده است و گزیدن او و خوردن و از آن قتال است ضا

در قدیم

در قدیم

در قدیم

در قدیم

کوبیده و بر موم گزیده اش چوب و زعفران هم می کنند و بستر زنده ها و بر بازوی صاحب تب دوری جهت دفع
تعب و جرب و زرد خشک او قطع ثانی لعل مسجود چون در ظرف طلا انداخته دفع از میت آن میشود و با
بنار سی خاکستر و بیهندی را که نه مند و آن مرکب از خردا رخی و دو خان نیست و بعد تفصیل فقط از نصیت بانی میماند
خاکستر اکثر اشیا در تحت اصل آن مسطوب است آن خاکستر کم چوب تاک و غیر آن یا مرکب جهت بهیضه خوره و شقیق
تخلیل و آرام بواسطه بل است و خاکستر نی مفتوح سرد و جهت التیام قروح و قطع آثار شراب و ضاد آفتاب و منقرض
و مصلحتن کثیر او قدرشترش نیم مثقال در یا و بلوط حالبین حمیمه نصف الم و مسکن ایدام و نافع آله و دفع قرحه و
و مقعد و خاکستر چشم نموس در قطران و زفت و سما و کدو جهت قرحه و قرضه و قضیب مجرب است و طبعی سردی
رگب روان و بیهندی ریخته و کدو حیات آن در خشک و خفیف و گرم شده او جهت نشفت رطوبات و تسهیل دخول اشیا
او جهت قطع حین منع حمل بنایت ثور و بالغا نصیت آب فوش مزه را برفه و طبعم را خوش فرو بسیار در چوبین
شش و بجای رعیان حیو نیست تازه او در ورم گرم و در خشک نمک سود آن گرم و خشک و بیهندی موزان
صالح و مقوی رحم و معین حمل و با سکنجبین سهل حب القرح و مطبوخ او با پیاز و گند که بعد از آن بر خورگان
سرخ کرده باشد باز ده تخم مرغ بنایت محک باه و دوش مسخن نیم معین حمل و ضادش محمل ایدام صلیب جاذب
سپیکان و خار از بدن و طلای مری او در رغن زیتون جهت مفاصل و فقر منافع و مضر و مری و مصلحت
ما مضیه و مولد سودا و مکه شدید است و روحی اوس است بوزنی صفر و طالع یقون و بیهندی پتیل نامند معدنی
و مصنوعی میباشد در آخر سوم گرم و خشک و با سمیت در یکیدن مواد متقاش آن مانع بر آمدن اهر و اقلایه
هر چه انبی خلاص نشود و چون گرم کرده در آب اندازند هیچ حیوانی از آن نخورد و چون آینه صیقلی از آن ساخته
در خانه تارک صاحب لقوه پیوسته در آن نظر کند نقیصت بخشد و روی مسوخته در و سخته و در سخت
که طبعی محال او که کتب او مذکور است بهترین آن سیاه مایل البصر خبی است در سوم گرم و خشک و آشامیدن
زیاده او کشنده و بسیار مخففت و قابض تن و جذاب متقی جراحات و مدلل و جالی غشاوه چشم و نافع زیادتی
قروح خبیثه و جهت بردن گوشت زیاد و مؤثر و منسول او ملایم تر و آشامیدن ریح دریم او با موم در غن مجرب
که مصلح اوست مسهل قوی مای صفر و جهت استسقا بسیار نافع و با آب باران و غسل متقی است و رون
بغزی سمنج بیهندی گهنا مند بهترین آن از گاو و گوسفند و تر است و تازه او را نهید و مسکه خوانند و گاو
لطیف تر از سایر مومج آن در آخر اقل گرم و در چند آنکه گندنه شود حرارت آن زیاده و طوبی کم میشود

مفصل و در دآن و باز شکستند جهت دم خارج من اعضای باطنی متقوی آن و با اینسول جهت
 فواق و آسغ ترش و ترمو و بیگاه وقت در دین شستن و آب آنرا فروزان جهت دم و مصلحه و در دم
 و ربو و بر و طلای او جهت ضرب و سقطه و قوا و اثر و بر و با اعضا جهت دم حار
 از من و با طریض جهت استحکام استخوان خلج و طلای او بین الکفتین جهت دفع خوف قلبی از خوف و مضطرب و
 صغ و مضطرب لرج اطفال و منعفا و شتر تشن دو در دم و بدش در اطراف صده و جگر کنیم وزن او مگر سر و خمس آن
 سنبلی است و عصاره او قویتر از او است و رب ریخته و تر از عصاره و لکشن نفار سی بر و بندهی چکنه نامند و در
 خون و عصاره اقسام بر طبع و جهت انقیام زخمها دفع موی بسیار نرم باز که گرگ گویند و قطع خون بر اجزای نامنظم
 موی نرم و گوش است و چون از پنج بر طبع را پنج بزرگ و سفید و مجوف باشد جدا کرده بسوزانند و بشویند و در
 نماید نفخ آن جهت قطع خون عاف که از پنج بر منقطع نگردد و آنده است و در هیچ نفوذ الدم به عیال

نویسند

نویسند

حرف الزاء

زاج کرم و خشک و بستی کسین و قسی را بر کسین است از معنیات است و اقسام چهارده سفید
 قلعیدین زرد و لقطار و سیرا قلقت گویند و از سایر اقسام افضل و برترین اصل بی خشک است
 و سرد گرم و خشک و سوزنده و لطیف تر و محرق منسول راحت کثر خلایق سایر کرمها که از اجزای قوت میباشند
 و طلای آن با آب کشنیر جهت محو و سله و جرب و کد و در درش جهت قروح خبیثه و زوف الدم و در دندان
 زخم و زخم و محول او با آب کشنیر جهت زوف الدم هم و دفع زخم او جهت عاف و اکمالش جهت تنقیه گوشهای حلقیم و کمال
 جهت سبطی پاکین و جیلا و با عسل جهت لایا حیر و بواسیر و قرح گوش دفع چرک آن نافع و آتش میدن او جهت کفخن
 اقسام کرم مؤثر و زیاده از کرم هم که کشنده پس آن است و درش سحر و در قوی چون دوزخ و او را یا یک و اقلیم یا
 با سکه سائیده و در ظرف سفال چهل روز تا بستان یکسری پس فن کنند بنایت تند و جالی میشود و از آن گرفته
 و با فیض فلیط چشم میکند و در برون گوش است زباج اجزای عیال است و غرغره اقسام زاج با سکه جهت دفع و کد
 و طلق مانده و در کد و در گوش مؤثر و قدش ترش که بخیر باشد تا یکد انگ و مصلحتش شیر ترانه و شک و بدش
 زنگا است و زاج کرم و خشک تر از سایر محرق و اکال سوزنده و لطیف تر و آتش میدن یکد هم جهت دفع
 سمیت فطر و با عسل جهت اخراج کرم معده و با آب مقی و لیسیت و چون صاحب فیه قوی و طریقه از آن نیند و کد
 سفید و زنجیر سیاه هر کد و در چشم و چون بنایت دفع شش است و تطبیب بسیار یابد و در طلای او جهت اکال و طلق

صندل سفید و عصاره زرشک در افعال قویتر و الطیف است و بدین و وزن آن زرشک آنرا برادر کرده است
 و پوست کزک آنست که این صندل را که کشیده زرد و در گسختن زرد است و چوبی پهنی و قوی الصغری و قوی
 و برادر بپندی بلدی نامت بخیمیت قسم صغیر و امیران است طبعیت آن گرم و خشک و جالی و مفتوح سده جگر و جیت تان
 و استسقا نافع و ضلوا و جیت جرب و قریه و سقطله و با شراب جیت نموده در دروا و جیت خشک کردن زخمها و نمایان
 و حصول اوجیت در دندان اکتحال اوجیت تقویت با صره و بیاض قیق و دریم با جیت تحلیل و لام و قوی نافع
 و نهایت مغز و مصلحتش که در قشرش تا در دریم و بدینش تا میران فوده الصبیح است زرنیا و پندی زرنچور
 گویند طبعیت یا عطریه و تلخی و آنچه شیرین باشد ضعیف است و قوش تا سه سال باقیست و آخر دوم گرم و خشک
 و با طوبیت فضیله و مفرح و قوی بول و معده و دماغ و محل ریح و موافق روح حیوانی طبعی و پندی در بول و کوی و زرد
 و سهل سودا و حالبس قی و تریاق زهر جانوران و مصلحتش و جیت و حشمت و نواد سوداوی و نقصان در راجح و تحریک
 باه و فحش و زهر الطفال و ذریع را که سیر و پیاز و شراب و ذریع در دندان و حفظ صحت آن نافع و مضاد ناله او و بریا
 یا لیا صیت دافع جمیع علل سر و طلائی او و در ک جیت و اوایل و جیت گزینیدن مورچه که دیگر عود نماید
 و تعلق قطعه بزرگ مقدار او بر جویین و کما باعث اعاده باه مایوسیدن مصدع و زیاده و فزول و مصلحتش و نقشه و بدین
 و تفریح و شل و در ریح و در رفع زهر یا مثل او در ریح و مصلحتش و نه ترنج و چهار دانگ و طرح شقوق یعنی سندی
 و قدر شش تا در دریم است زرنش پندی بر می گویند بزرگ نیایست و قوشش تا چهار سال باقیست
 در آخر دوم گرم و خشک و لطیف و نغایت مفرح و با قوت قابضه و قوی معده و جگر و قائم مقام و اچنی جیت
 امراض عصب و اسهال و تصفیه کبد و از آنکه بلغم و تقویت با غنیه اعضای ریشیه تحلیل راجح و ذریع و شل
 و سردی شانه و رفع سموم نافع و عصاره تازه او در قوی مثل خمر و سوطا و با آب و روغن بنفشه جیت در در
 بار و نافع و مفرح و درین مصلحتش و قدر شش تا در دریم و بدینش مثل او در طبعی و گویند که با پندی و پندی
 و در و نه طبعیت فتنه او را طول و ماده را مخرج گویند و مراد از مطلق طبعی است و شش و دریم گرم و در دریم خشک
 و در بول و حیض و تریاق سموم حیوانی و نباتی و قابل اقسام گرم معده و جالی و جاذب محلول و قطع بلغم مفرح و
 و مفتوح حصاة و کشنده قمل و جیت یواسیر و شنج و استرقای عصب و تنقیه سینه و جوف کردن رنگ خسار و در
 راجح و تنقیه جگر و با شراب جیت سموم و با فلفل جیت احتباس حیض و تنقیه رحم و اخراج حیض با کچین جیت پند
 و یک انتقال او با شراب اسهال قوی و تخم و اخلاط غلیظه و جیت صرع و کزاد و جیت احتسان نافع و مضادش جیت

در دریم و پندی زرنچور

در دریم و پندی زرنچور

در دریم و پندی زرنچور

در دریم و پندی زرنچور

گندیدن عظم و پیرام و رویانیدن گوشت در قرص رحم و سایر زخمها و با غسل جهت قروح رطبه فرزند با سرکه
 جهت سپید بنایت مؤثر و ستون او جهت تنقیه طو بات نشو و فرجه او جهت احتباس حین مجرب و در خارج
 چنین ایجاب مؤثر و قدر شتر تیش از دو دهم تا دو مثقال منفر سبز و بجا است و غسل و بدش آرد
 مدح در تحلیل صلابت سپید و علاج مثل آن زرباد و نصف او با غرور و تخفیف عسل الحکم است
 و نازد و در جایی نراوند گرد و نخود و الوندی نامند قوت اقسام او تا دو سال باقی بماند در دوم گرم خشک
 و تحلیل و لطیف از زیاده از طول و ملطفت اخلاط و منق قصبه ریه و فادر هر فرم حیوانی و نباتی منق معده
 و دماغ و جهت رطوبت النفس منقرضه و فواق و جوی و صرع و سواس و تنقیه چرک زخمها و دندان
 و دهن غسل و درم سپید و در پهلوی از تپهای بارده و در سایر افعال قوی از طول و صفا و شستن دستان
 و خارا و استخوان ریزه شده و اعضا و جهت بهق و قروح خبیثه و با غسل جهت رویانیدن گوشت زخمها
 عمیق مؤثر و قدر شتر تیش تا دو دهم و منفر سبز و محف اعضاء و مصلحت غسل در غن که در نقیضه بدش
 و طویل بوزن آن نیم وزن ریوند چینی بجا نیندازن او زرباد و نصف وزن آن قسط و شستن
 شتر بندگی هتال گوشت زینت قسم است اول زرد و بهترین آن صفای براف نرم است که در قوی
 نامند و قوی سرخ که بندگی منیسلس خوانند و بهترین آن شبیه سرخ و صاف و زرد و فک است که در قوی
 زینت از زرد و آبی و گوشت زینت قوام چرخ سیاه باشد و آن غیر متعلی زرد و در دوم گرم خشک و سرخ درام
 و سفید و سیاه و سبز قوی و اقسام آن است مومات اند و حرق او لطیف تر و در بدن مو قوی تر متعادل و سیاه
 سرخ و شفاف و براق و در سمیت و افعال قوی تر از دیگر و مجموع آن معین لایع و محرق و با قوت قابله و ستره
 او گوشت زیاد زخمها و قاتل اقسام گرم معده و جالی آثار خون مرده و راجع جرب و سحر و آگاه و بار با شنج جهت
 دوا و التخلیه یا با است و آبک و خاکستر و امثال آن جهت سترون موی با قوت جهت بریدن خرن با در غن زین
 و امثال آن جهت رفع قمل و با پی جهت تحلیل جراحت و بار و غن گل سرخ جهت شور متعده و با پی جهت
 بینی و با او و پی مناسب جهت جردن گوشت زیاد و رویانیدن گوشت یکن دندان بخور و با شنج جهت کاردان
 بخلق نرسد جهت سرفه کمنه و با پی و منفر حلقوزه و منفر با دام یا سو و چون مکرر بخور کند جهت رطوبت و
 و سرفه و غرن بنایت مؤثر است و شرا است که بعد از بخور حسوی اگر دکنم با منفر با دام و در غن تا نازد جهت
 رفع مفرات و در استمال نماید و طلالی از سرخ یا بول حار و کذا یا آب چرخ سبز تازه بعد از کندن جهت منع

انيسر الما

مورک غلط صالح و سیرج السقم و بعاث مسمن بدن نجفت و قوی کرده و جهت طوبی شش منقرض نافع و مسهل
سکینه بی آثار و لو و زکوک و دیو و چه دیو و علق و بهندی جز نک خوانند که مسیت در دوم سرد و خشک
و سوخته او جالی آثار و نشت حصاة و قطور او بارغن بقیته جهت حرقة البول و قرحه شانه و حرقه سحر و حرقه
الواسه لوق او با عسل محلل خنای و طلائی نچته او در روغن زیتون جهت قوی کردن تقویت بعاث نموش
و ضما و سوخته او با برکه یا آب پنیر جهت رویانیدن موی که کنده باشد و خرب است زهر و بهندی پنا و پاج گویند
چو بر مسیت سبز رنگ و اقسام میاخذ و مجموع در دوم سرد و در سوم خشک و تنش کشیده باقیست و قوی دل
و چه روح و تریاق زهر و اوم و فرج و رافع هم و خنقان و خلام و اسهال و موی قاطع زهر الهم و لیس و صفا
و جهت برقیق انی ضعف معده و یگرو استسقا نافع و اکتحال او جهت تقویت بصیرت و طلائی و جهت
و قروح خبیثه و تریاق و نگاه کردن او رافع کلال البصر و انگشتی او جهت منع حدوث صرع در شخصی که صرع باشد
موش و چون خاتم طلا باشد جهت رفع طاعون نافع و گویند چون افی را نظر بر او افتد که موشد و قدر شترش
در جمع هم که بزرگ و بدیش زهر جداست و نچسب سندی و آنرا در ک و آدی و خشک را سوخته نماند نجیست
معدون در سوم گرم و در اول خشک و با طوبیت مضلیه و قوی با شمه و لین طبع و دفع سده و جگر و موی محلل ریح
علیظه و معده و اسهال و نجفت طوبیت و رافع تشنگی بلغم و قوی معده و جگر و قوت با شمه و جهت سموم حیوانی و اخراج
خلط علیظه و طوبیت و داغی و خلق و دفع هود و اوج و گرم معده و برقان و قطره لول و اسهالی که از اسهال باشد
و بانبات و کند جهت دفع مغز میوه های تازه و طوبیت معده و باز کرده تخم نیمبخت جهت زیاده کردن موی با شمه
مسسل طوبیت و حاصل مساقین و با خنجان و پسته جهت تقویت باه از اسهال مجرب است و اکتحال او
غشاده و بیاض سبیل و ضما و شش جهت تقویت اعصاب و کوا و ریح و بواسیر و یل و در دمان اشدن آن رافع
بلغمی است و قرحه طوی و قرحه عسل در روغن بادام و قدر شترش و در نیم و بدیش و اطفال است و برای امحک باه
و بزرگ و بزرگ جهت تقویت با شمه و بزرگ و بزرگ جهت تقویت بلغم و تیر است و تیرق و بفرسی و حسن آردا نماند از بزرگ
در دوم گرم و در سوم معتدل و با طیف و قوی دماغ و پیا زود در افعال شل پیا زگر و قوت زود و سست و غنی
که به سوزن روغن گل مدتی در آفتاب گذاشته سهر شده و زیاده از آن گل زنبق را تخمید کنند در دوم گرم
و در اول خشک و طبعیت و لین و قوی اعضا و خدریم و مسهل خلط مراری و مدبول و طلائی و جهت
تقویت و سردی دماغ و اعصاب و اعضای تناسل نافع و بدیش و سهر و احوال و روغن بسیار و در نیمه سال

از زهر و قرحه

از زهر و قرحه

از زهر و قرحه

از زهر و قرحه

در غن

در غن

در غن

در غن

روغن گوسل است ز لکام و سبب آن بخار است و معنی پیدا باشد و آخر بی قسام است بهتر است
 معنی و دوولیت در چارم گرم و خشک و از سموم قاتله و اکمال و قهر و لذاع و سترنده گوشت صورت قهر
 و قانع آثار و با موم روغن ابلتیز و نافع زیاده شدن قروح خبیثه و ساعید و درم جراحت و بهمت روغن
 گوشت و با صمغ بلغم و بوره سرخ جهت جرب مفرج و در موی خجسته او با عسل جهت تنقیه چرک جراحت و دانه
 بواسیر و فواصیر و ناصور و قعد و مطبوخ او با سرکه و عسل جهت قروح لته و جوششها البتایت مفید و سائیده
 با شیر و زقران و سرکه در دانه پس بحد که غلیظ و خشک شود و جهت حرارت بصر و قلع بیاض ناخده و در سبب
 و سلاق نافع و مجرب و محرق او که در سوزن شبیه به توتیا گرد و جهت جرب و استرخای پاک چشم و موم نافع
 و طلای او با فندق سوخته و کتیرای سرخ و سفید تخم مرغ جهت کل جراحت سطح بدن مجرب و مفرغ اعضا غشی صبل
 و یکدر نیم او کشنده بقره جگر و بعد از تجاوز آواز و قعد و عدم العلاج باید که قدر قلیل را با ادویه معطر و استعمال
 و چون دهن را با آب نمک یا سخته از بخار دودی در بینی سحوط کنند جهت رفع بد بوئی قروح خبیثه آن مجرب
 و با ادویه سنا سبب جهت قروح خبیثه شد میسر مفید است و ز شوره بینی بر گوشت نفع سرخ او را استیت تمام
 و طلای او جهت بر من او را مبادیه با عسل و نمک نافع و گزیدن او صاحبان اعراض خرنه و صهایی را
 مثل فالج و امثال آن بتمایت نافع و مجرب و ضماد مطبوخ نوع سیاه در روغن تیون جهت بر من و بهمت
 و آثار نایره مؤثر و آشامیدن خشک سائیده او و یکدر یکدر نیم موجب فربهی بدن است و ز شوره عسل
 غلظت و سبب جهت قروح خبیثه شد میسر مفید است و ز شوره بینی بر گوشت نفع سرخ او را استیت تمام
 او را در سایه خشک کنند و یکدر نیم او با پالوده آرگندم که ده شقال و شکینج شقال باشد و ز شوره در اندک زمان
 بدن را فرو بکنند مجرب است و ز وقای یا لیس گیاهی است در دوم گرم و در آخر آن خشک و لطیف
 و سسل بلغم و منجرب سراج غلیظه و گرم معده و خون جامد و محلول را رام و جهت سرفه مزمن در بورد و در شش و زله
 و عس نفس و در سینه و معده و جگر و قولنج و گزیدن جانوران و فالج و داء الثعلب و داء الحیر و سحر و داء
 جهت دفع تکران کم معده و طبع او با سکنجبین سسل غلط غلیظ و با قواما و ایرسا اسهال او قوی و جهت کثرت
 رنگ رخسار و با شرب جهت استسقاء و با طبع غیر جهت خنق استسالی و ضمادش با آب جهت درم حار و با
 جهت بارده آن در دفع خون مرده که در پلک چشم باشد و خجسته از جهت نزول آب و با پوره و با غیر جهت در سبب
 و نیا و مطبوخ او جهت راج گوش و منصفه او و در سرکه خجسته جهت در دندان نافع و در حار و مصلحش صمغ عربی

[illegible]

و اکتمالش مقوی بصورت است رفع سیاض ترقی و جری سلاق نفع و جهت نزول آب قائم مقام قرح و ظلم کردن گمراهی
سکون الهم که مبدین عقرب و چون رخن تازه آنرا بجوشانند تا به نصف رسد بدل حلیق میشود و قدرش تیش تا هفت
شقال است و آنکه از زیتون نارسیده گیرند ریت الافاق و ریت رکابی و ریت الاضحا و ریت فلسطین نامند
و او معتدل و قابض گویند و در آخر اول سرد و در اول خشک است بمن بدن در وقت حصاة و موافق
و مقوی دندان و لثه و النع و ادراع و صاف کننده اخلاط و مفتوح سد و قاطع عفونت و تقوی اعصاب و
مقوی و موافق درد اعصاب و مواضاره و نیکو کننده رنگ خرد است در رخن زیتون بری قائم مقام رخن
در ادراع و بر و در النع و در اعصاب سیاهی مو و انتشار آن و مقوی دندان متحرک بالغ سیدان رطوبات لثات و قاطع
خون لثه جمعی مطلق و رخن زیتون را در افعال مذکوره نافع میدانند و مخصوص نوخوردنی و نرسیده و هر چند که
شود و تیر میگردد و در وقت ساله بهتر از رخن لسان و چون بپست و در درج او با مثل آن غسل ثلث او که رخن
شود و تیر آید و در تمام سرد و زیتون و آب سرد در آن روز یک بخورند از جمیع در دمای بارده و خرد و فالج و امثال آن
سجرات یابند و پیران صد ساله را سحیان شهود شود و خرد و رخن زیتون را با مثل آن آب بجوشانند تا آب
بسوزد و تجدید آب برستور اول نمایند تا شصت بار و بعد از آن چندان بجوشانند که به نصف رسد بر آب شستی
بهتر از رخن لسان میشود

حرف السین

سافج بندی تیزبایت و طرح و برین نامند برگیست قویش تا سی سال باقی میماند و میخان گمراهی و در دم
خشک و در بول و خیز و شیره و حق و مصلح حال معده و قوی احشاء و اعضا و حافظ ارواح و اخلاط و قرح و نفخ و مسمن
و محلل بلع امعاء و جیت سیلان آب و بری بدبوی آن که از شرکت معده باشد و خفقان و دوسوسه و جیت و در
در و جگر و مزاج و شیره و جیت و جود و تقویت جوارح و بریان و تسهیل و سپهر و حصاة و منفع در محلل و مصلح
در دم و در اکتمال جیت و سیاض سلاق و ظلمت بصورت و ناخن نافع و گندشتن و وزیر زبان جیت گندشتن و طلاء
با که جیت احتیاس حفر و شیره و دفع بدبوی زیر بغل و گنج ران و تصمید کوبیده مطبوخ و شراب جیت تخمیل در امعاء
و گندشتن و در میان جامه اقمشه جیت نسیم کم زدن مؤثر و مفریه و مصلح مصلحی و مضر شایه و مصلح آن شربت
و قدرش تیش تا یک شقال و در شش و در آن سفید بند نیست سیاح بندی ساکون خوانند و جیتی
جیب او در دم سرد و خشک و یا آنکه حرارتی و ضا و سایه او با آب سرد و جیت و در چهار و در چهار و در

تار و عن همانند جهت برودت گزوده و مثانه و در و کم و در هم و استرخا و در و بهلو و تخمیل در رفع لرز و گرانی سامان و در
 بقدر نصف او قیبه در حمام جهت و شسته و جهت استحقاق قیحه ریخی و خطی نافع است و سداب بری و حمام
 گرم و خشک و بهرم اقرب و چهار و بهرم آگشته و از خزیره و از ملاقات مطبوخ او و است و درم سیکه و بالیدت
 بر آسپن آگینه بالغ نگان آن ریختن آن در مکان گوشت آن و کبوتران و مرغان با عدت گرختن حیوانات
 موزیه از مقارنت آن موضع وضعا و پوست نباتات او با شرب جهت و او اشک نافع و ضا و برگ در و جهت
 و احراق و موت آن اعضا است شمر پ یعنی انگشت مصل سود و بهندی سیسما خوانند از سوخته آن
 و سنج حاصل میشود و در و م سود و تر و یا قوت قاله و را و به سائیده او با روغن گل و عصاره نباتات در
 خواص مثل قلعی است و بستر او و بر کف و بهفت و شقال و تیم جهت منع احتلام و تر و صغیر او و در و خزان و
 مفاصل راجع محال آن وضاد آن با روغن گل و آب یا رنگ آب کشیده جهت سرطان متفرج و او را گرم
 و قروح مفاصل نافع و اگر آنرا بکشد است بماند و سیاهی نر که بر کف بماند یا آب و غیر آن بر مد و به شش
 چشم طلا کنند در حال ساکن کند و جرب است و زخاله یعنی بر آید آنرا اجسی بشویند که سیاهی او برود شود
 جهت قطع زفت الدم و الحام قروح خبیثه و دمل و حکم انبساط نافع از آیه و بهفت بلایع و آستانه میدک
 کشنده است هرگاه سائیده باشند و فر و بر دلت گلوله او با الحام صیت رافع در و به شش است و آنرا
 و گویند چون پنجه بهرم از زیر بالین کسی فر کشند و او نداند آنکس فریادهای پریشان نمید و اگر صفت و در
 صفی کرده و کوفه و گوشت و قیحه محل و شش باشد و میان و خزان و فر کشند منع جمیع مضار
 نماید سگین یعنی زبل خوانند بهرم آن گرم و محال و بهفت اند و زبل هر یک از حیوان و زمین احوال آن
 مسطوب است سگین گاو یعنی اختاء البقر و بهندی گو بر گوشت یا شش و زاول گرم و در و خشک محال
 و حاد و آستانه میدک و شقال تا سه و نیم از سوخته او جهت استسقا و دفع عموم جرب و ضا و تازه او که
 نشده باشد جهت درم جراحت عارضه که از کار و امثال آن باشد و قطع سیلان خون و تنوی
 و اندال جراحت و در و مفاصل معرق القسا و دفع الهم که بدین هوام و دمی و با آرد و جهت شش و با سکر
 جهت درم حاد و با محصل جهت او را م باره و یا لوره و گوگرد و امثال آن جهت استسقا و باز عفان جهت
 کشودن خراج و با با قلی جهت درم پستان یا آب استیل جهت قویا و معقه و او اشک جرب و با سکر
 خنایه و او را م صلب و فولول و گزیدن زنبور و در و زانو و مکرار شش و زانو در و زنبور و گند شش

درم سیکه و بالیدت

درم سیکه و بالیدت

درم سیکه و بالیدت

و قطره از جهت گرم گوشت و بخور آن جهت مدی و طنین و اگرانی سامه و تفتیح سنده و چشم سوم و بوی سیرک و او جهت بخت
 مصفات و باکلات و دروغن بادام هر گل جهت سرسام و بیداری نافع و هرگاه یک و دو پیاصل خنک را درون
 در آن بچشانند تا نمره شود و یک هفته در آفتاب گذاشته صاف نماید و بر رفته ناستند و در هر از آن برنهند
 جهت رفع بدبوی دیوان که بشاکت موده باشد مجرب و در جمیع افعال مثل سرکه غنصل است که غنصل مذکور است
 و مضرب آن و سودای فراوانی قوت یاه و صاحبان سرفرازه و حال بالین سرفرازه و اعضا و اعضا غصبانی
 و رحم و نقرین میروند و صاحبان راج غلیظه و در و مفصل و مداومت او و در استسقا و صاحبان حشا
 و شش و مضطرب و مورث زردی و خسار و حج و لاغری بدن و معمل او شش و نهاده گوشت آب چرب و شراب
 سرخ غلیظه و در دفع ضرر و فیشینی و دروغن بادام و او و ضعیف الحارث و وضعف اعصاب و او و پیاصل حاره و شجر
 لبا به او قدر شش تا هفت مثقال بدیشم و بعضی بوزن شراب و بعضی آب لیمو سرکه تازی یا جلی منصفیتند
 سلطان بهار سی خنک بهندی کیلر خوانند نری آن در دوم سرد و تر و یا جذب و تحلیل و بهتر آن است
 و علامتش آنکه چون سوزنی پشت او فرو برند آب سفیدی ظاهر گردد و موی مجرورین کثیره افرا و طبعی الهفم و آهسته
 از طبع او با کفر و سوزنی پشت او فرو برد آب سفیدی ظاهر گردد و موی مجرورین کثیره افرا و طبعی الهفم و آهسته
 از طبع او با کفر و سوزنی پشت او فرو برد آب سفیدی ظاهر گردد و موی مجرورین کثیره افرا و طبعی الهفم و آهسته
 عسر بول و با شیر الا غصبت گردیدن ریتلا و عقرب و خرخره شیر و گو پیله او و عقرب رسکه جهت خنق و در دلو و تین
 سیلح الاثر و نهادن آن که گو پیله او و عقرب رسکه جهت خنق و در دلو و تین
 حاره نافع و تعلیق چشمهای او جهت تب و تحلیق پایهای او بر درخت پیوه و در جهت حفظ سقوط آن
 و دوسه عدد او و بعد قطع اطراف و شستن چو آب با آب خاکستر آن نمک بعد از آن با آب صاف عذب یا بچوش
 جهت سهل و دق و پوست اعضا و هنر ال مضطرب و مجرب و کذا محرق او با صمغ و او و پیله تناسیه همین اثر دارد و جهت
 بواسیر و نجایت نافع و ضماد محرق و جهت سرطان پستان آن موده است و هرگاه صمغ و آن از زنده در و
 بی قلعی بسوزانند تا خاکستر شود و هر روز یک ملحقه با او و قیسه آب بنوشند جهت رفع سم سگ و یوانه گزیده
 مجرب و باید که بر وضع خنم موی از روغن بنفشه و سرکه و با و شیر گزاردند و اگر سگی از گزیدن سگ گزیده باشد
 بعد از ملحقه هر روز بزنند و گویند که احراق او جهت این امر و قتی باید که آفتاب در آسند باشد و با مقابله قوت
 و شطری عانی طلوع کرده باشد و کذا استه شقال تا سه روز یا زیاده نوشیدن کبچر و محرق مذکور و خنم و خطبایان
 و عطر خنم و کندن آب سرد و نافع از بیت سگ و یوانه گزیده و بید تنو چون سه مثقال خاکستر و یوانه گزیده شقال

در دفع ضرر و فیشینی

بر سر طالعیه جهت نزول آب محسوب و ترش کردن آب و در خانه بایا شنیدن آب بپاشد و او یک بار طالعیه
 و مضره و مصلحتش در غده او می داند و ترش شدن و اشتغال و پیش قنبل مصلحت لغایری مشکک بریز می بندد و مصلحت
 نامند جنسیت در آخر دوم گرم خشک و جفت بلایع و در بول جنس و مفتت صفا و مفتت افواه و در حق و مخرج و مخرج
 و جفت در اعانت و جهت هم قریب شد با وضاد نافع و یک جهت تقویت اعصاب تحریک باه بسیار و در وراثت و اشیا
 جهت زیاد کردن فهم عقل و رفع رایل و تقویت معده و تکوینی خسار و خفقان و در قان و مصلح بار و در وراثت و اشیا
 و در وراثت و تقویت با مضره بار و مخرج و ترش شدن و در وراثت و تقویت معده و تکوینی خسار و خفقان و در قان و مصلح بار و در وراثت و اشیا
 و قطع فی و جهت برودت رحم و هم آوردن فهم آن شهر با و همولا و جهت تقویت دندان و لثه و خوشبوی زبان
 و رفع قروح آن سنوگا و جهت آوردن گوشت حراحت و غننه که بسبب بیادتی رطوبات شد و جهت باری
 باره و ریخی فردا وضاد نافع و قطره و جهت گرانی ساسمه و طلای او بازفت جهت خوشش سر و خوسون او
 سرخ کردن کوزه و آشناسیدن یکو قیر از ترش آبیکه یکو قیر از آن در یک لیل ترش آب بچوشانند جهت رفع خستام گرم
 موجب و احتمال او اینج باعث فساد و است و در مطلق و است و مصلحتش و مضره و مصلح آن انیسون
 و در است و مخرج خون و موله و جام و مصلح آن سه روز در سر که خیسایند و قدر ترش شدن و در اشتغال و پیش شدن
 سنبیل الطیب و نصف او و در لیج آن و اینجی قسمی از آن که بپاشد و شنبیه بزرگ زعفران شود و از جمله مهموم
 و مخرج و مخرج جلد و دو دانگ او و مورت خون و زیاده کشنده است و طلای او و در ساعت مورا سترده
 باعث جرات جلد سبک و در سفر جل بغایری بر و آبی خوانند شیرین او در برودت و ترش با اعتدال و در
 اول تر و در بول و تقوی معده و دل و مصلح و مخرج و مورت افزای روح حیوانی و نفسانی و طلای آب
 که گرم کرده بکار برند جهت رفع تهیج اطراف و سوء القویه محرب و ترش او و در اول سر و در و در خشک و تقویت
 معده و ترش از شیرین و در مروت قایلش و اکثرا آن سه روز در سر که خیسایند از غذا حالبس طبع محروم و المزاج اند
 در طلای معده و بوییدن نسام او و مخرج و تقوی قوتهای روح حیوانی و نفسانی و خوردن آن جهت دفع
 و رفع و سوء اس و کسالت و خفقان و حفظ جنین از اسقاط و اینجی شته و مصلح جگر و معده و فهم آن و جهت
 بر قان و در و در سر ترش و ترش و مصلح و تجارت بد و مصلح و در طلای او و در رفع خواهش کل خورد
 و اشتغال آن ترشگی و التهاب و رفع مستی و حرقة البول و غشیان تی و در فهم معده که از ترش کردن مواد و ترش
 و از آنکه بپاشد و مصلح و آب و جهت رفع نفث الدم و نفید و مرم او و معده و مضره و ترش از آب و مصلحش

مصلحتش و مضره

مصلحتش و مضره

جست قرحه معافید و چون بگ او را هر آنیزند آب آرد منقذ سازند در مرغ و تیرید و قیق مثل آقا قیاست
 و طلاء و طول او با آب بازنگ جست قرحه خفته و سلسل البهل و استرطای اعضا نافع و ضار و گش سعه طفل لرفع
 اسهال و مقوی احشا و ضرر عده و دیگر بار و در مصلحتش مصطکی و انیسون شربتش پنجه بریم ویدش سکر که در صحن و خشت ق
 شندی ابیس و اجزای حاره و بارده را در مرغ و محلل است و حیت النفاق جرات و حدت بصر و کین بر دوندان مرغ
 جهر بنفید و در شش رافع با سیم و حوی نیست پوشیدن پوست او مقوی باه و طوبین و اگر تر از اسهال و حوله و حوله
 محففت قرحه میسین الفارسی چینی و فزیری گویند و آن بظاگر گوشت در وده و غیره از طایفه شحم و قرحه و فیصل
 بار و نغانه و ریح الهضم و ملین طبع و اعضا و ریح الاکحال الصفر و در صفرا وین در حرمت و مصلحات مانند روغن آرد
 سحر الفار شک است بفارسی مرگ موشن بپندی سکنیا خوانند جلیسمی معنی سفید در و در مرغ و حوله
 و قوتش تا هفت سال باقی میماند و چهارم گرم خوشک و محلل و مغفر التیام و نهاده زخمها با احداث در و شید که میر
 نتوان نمود و طلاء ای او بار و غنها جست او را م بارده و استسقا نافع و اکحال او در یک روز طبقات و رطوبات چشم را
 نائل میکند و نیدیم او در یک روز کشنده و تریاق او تراشده پوستهای حیوانات است که سوزانیده بقدر ریح او
 تا دو چندان آن بنوشانند و خوردن آن موجب قتل موشن و راحه موشی که خورده باشد باعث موشن و کرا
 سمار و رخ بپندی کنبی و کوکوشانامند و کما ه اسم جنس نوع ماکول آنست و در مضمون انواع و یا کول
 و کتخ و قیل را بعضی از اقسام فطر شده اند بفارسی قارح گویند یا نیست سفید شکل نصف تخم که منکوس باشد
 و جوف او محلول و صفای پس هر چه بی لزومیت و بی راحه بد و سفید یا نائل بر تیرگی باشد و کوکوشان نامند
 خوب بر وید ماکول است و سیاه او در غایت سمیت و هر چه از نوع مرغ و سفید زیر دخت آنچه و گرد و گان نائل
 روید و کذا از دیگرین صیفها و مانند آن برانیکشده است و سفید ماکول تریاق نوع مرغ است ماکول آن
 در ورم سر و ترو و اکحال آن ببارده او جست بیاض و تقویت صو و پیک چشم نافع و مانع نزول آب خصو و پیک
 سمره لایان پرورده کنند و سائیده حنظل و رافع اسهال و در ریح لایق الامعاء و هاد او با سیم یا سیم که حیت
 فتق و قبله و برآمدگی ناف مجرب و دامت خوردن او قاطع نسل و بر خیم و مولد خلط غلیظه چون فیصل و حوله
 کند سجد افراط معتق میشود و مسد و مورث قولنج و در و حده و فالج و سکه و بتریم مصلح او آب کاه و حوله
 و خچین او است با نمک و شنبلیله و در و رخ و پنجه و تریاق و صفر و غلظ و خوردن و تخمیل پرورده و جوارشات
 و خوردن آب سر و بعد از آن لغایت مضر و کذا با تخم مرغ و یا گوشت خوردن از خواص او است که اگر فطر ماکول

سازد و بپزد و با سیم یا سیم که حیت
 سوزانیده بقدر ریح او

[illegible]

چون بر ملا کنند جهت تقویت یاه و موطن افق سده و انخی و قدر شربش تا چهار درم است شنبه و روی توپا
و مترب آن شنبه و بندگی جهت نامت و انجمه و انون و فله است در درم گرم و خشک اکل و شرب و فله این
مقوی دل موده و افق خفای سوزند و جهت دفع بیهوش و سلاق و جرب و در اطراف کلفت آثار و درم
و مترب اکل و شربش و شربش تا یک درم است شنبه و شربش و شربش تا یک درم است شنبه و شربش
سحل راج و شربش و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله
محرری و شربش و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله
حرکت اطفال و چون بر ملا کنند انقسام ما را از ان شربش بگزیند و اگر نوزید و یک شنبه و شربش و شربش
زود و کرم اکل اطفال و شربش و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله
منقرض و شربش و شربش و شربش و شربش و شربش و شربش و شربش و شربش و شربش و شربش
تفیع و جهت حرکات و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله
نوشه و شربش و شربش و شربش و شربش و شربش و شربش و شربش و شربش و شربش و شربش
از دوسوم مائیت و موی است تازده آن گرم و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله
مسطوب و از مطلق و او پیوسته و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله
و پیوسته و جهت و او انقباض و پیوسته و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله
و انقباض و پیوسته و جهت و او انقباض و پیوسته و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله
بناست و پیوسته و جهت و او انقباض و پیوسته و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله
افعال و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله
صاف نموده با قدری سحر یا در شربش و جهت و او انقباض و پیوسته و در درم و فله
از مطلق آن شربش و جهت و او انقباض و پیوسته و در درم و فله و در درم و فله
که اند و غیر انکه در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله
شربش و جهت و او انقباض و پیوسته و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله
نوشه و جهت و او انقباض و پیوسته و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله
است از نیمه و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله و در درم و فله

در درم و فله

در درم و فله

در درم و فله

در درم و فله

در درم و فله

در درم و فله

بسیار

و صرح سددنی و گزینیدن برآم و حوال و جهت سیدان حم و تخفیف طوالت مؤثر و عا لیه شیع که از تقطیر حاصل شود
 جهت رویانیدن موجب است شعیف نفایسی چون اندکترین اوسفید بالیده تازه و کشته او که کیسالی گذشتنی
 بسیار بدست و آخر اول مرد و خشک و قلیل اعتدال با قوت جالبه و قابضه و محض و در اندک سکن غلیظ خون و صفرا
 و تشنگی و بلغم خیر توغای و مروت انوی بدن مضر شانه و مصلحتش در فتنه او انیسون سولق او با قدری شکر
 اعتدال اطفال چون خیار را بگذارد تا ترش شود و در دغ طکره بعد از یک شب اوقیه تا یک طل از آن بنوشند
 جهت رفع تشنگی مفرط التهاب معده و صفراوی و حکم و پتیا و اسهال صفراوی بعدیل است و ما و اسهال
 که آتش چون آتش سرد و در دغ بول موسکین جهت خونی اطفال مضره و سیریل الا بخار و در دغ خون و حال طبع
 جهت پتیا و تند و جگر حار و سول و دغ و قرحه و ریه و امعاء و سعال اطفال نافع و مریضه مضره و تشنگی و اطفال
 و مصلحتش کفنه و در حین اعتدال طبع استحال آن جائز و در طبع آن با بصدف و تشنگی کوبیده جهت مصلع حار
 و با قرحه جهت اخراج بلغم ترش و منخ و توفیق سدد و با غنای تخیر و سیستان و سیاهستان جهت سعال و در سینه
 مجرب است و شیره جو که شکال شیر نامند سرد و یا بل تخشکی و غلیظ از آن و الشیر جهت اسهال صفراوی و اطفال
 مفید است و قهوه آرد و در دغ و محلول و رام و یا آب کشیده محلول و در دغ و رام و یا آب کشیده محلول و در دغ و رام
 و بول اطفال محلول و رام و یا آب کشیده محلول و در دغ و رام و یا آب کشیده محلول و در دغ و رام و یا آب کشیده محلول
 نفوس حار و در دغ و یا آب کشیده محلول و در دغ و رام و یا آب کشیده محلول و در دغ و رام و یا آب کشیده محلول
 و زلات و دبا و در دغ و یا آب کشیده محلول و در دغ و رام و یا آب کشیده محلول و در دغ و رام و یا آب کشیده محلول
 با تخیر یا با دغ محلول جهت تحلیل و رام بلغمی حاره یغایت مؤثر و ضما و سوسه و جهت کفنه و خزان نافع است
 متعال یعنی ابن اوس و کلب هر دو بهندی گیر و سیاه و سیاه و سیاه و سیاه و سیاه و سیاه و سیاه و سیاه و سیاه
 یعنی سبک است شفق الوعزنی خوخ و بهندی قسمی از آن اگر گوشت در اول سرد و در دوم سرد و پس
 و مسکن تشنگی و غلیظ خون و صفرا و بخارات حاره یا لیه جهت پتیا صفراوی خالص موی دفع بر بوی
 دمان و تشنگی و دماغ و در طبعی جلاج سوداوی که از اخراق خلط باشد در اخراق حاره معین یا به ششی طعام آب
 بقدر میل شب گذاشته صاف کنند یا بشکر و تخم بوی امثال آن مهمل صفرا و جهت دفع اخلاط خسته نافع
 و مضره و بین اعضا و سیرل اتعفن مروت پتیا و مروت اگر چه بعد از یک ماه و دو ماه باشد و مصلع اول و مصلع
 و تخمیل و قسم کاروی اونی آنکه گوشت او از دانه جدا شود و غلیظ تر و در نیم و بعد از نیم شیره انداخته و سیدان

نخل ایله یی گزیندن و سیاه

شفافه

فصول مجده و در او قیة آب برگ آن و شکوفه او یا شکریه حب کشتن گرم و حب القری بسیار خوشه و طعم او
 بر نافع رفع گرم شکم و بریدن لبد از نوره از ناره و خشک او حب رفع بدوئی آن فیض شکوفه او یا آب کرم حب
 قطع نایل نافع و یکدنگ شکوفه او سقط جنین زنده و روغن نه از او حب در سردگی و نفیج سده گوشت در بدو او
 و غایتین مغز او حب رفع کند فی نذال طمائی آن حب صلیع و یکدنگ آن شکر آن از او حب به مال محب است
 شقاق یق بغاسی الگو وید بیری وستانی بیاشندانیون او بغایت قوی اسکر و در گرم و خشک و جاذب
 و ملطف و مفتوح و جالی آن را محقق و شرب گل خشک سحوق البقدرد و در چشم بهنج حب تسکین در او اعضا
 که در وقت بسیار سریع الاثر و نفیج او قاطع رفات و صاعت و شرب طبع برگ ساق او که بکلیه جویج
 مد و شیر حوض طمائی عصا او نفیج یک زخمها و رفع قشر حله و محلول گرم چشم و سحوقا و نفیج طویات و نفیج
 حالی با نفیج چشم و ضماد گل او یا پوست او گلاب سحر حب سیاه کردن سر و رفع قویا و در دست شرب چشم او بر کرم
 با آب سرد و صفت رفع برص و حب و یکدنگ او یا شرب لب و شرب جود و معطر شیر تازه و چون ظرفی را از گل شقایق
 پر کرده و شمشامات آن را سخت نموده و پلور در سرین تر است پس ن کند و بر سرین گری تا نیمه و نه حساب
 صاحب ثباتی شود و حب و انسته اند شقاق قل خمیست و قوش تا چهار سال باقی در اول گرم و در دم تسبی
 و نفیج و قاطع نفیج و قوی و کرم شکم ده و سده و جگر و مصدع و مشت و مصلحش عسل و مرای او یا غسل بدو قوی
 و قوی و شربش تا پنجیم و بر شرب تقویت با حب الصندریه و بریدن شکم و حب آن سکر و بندی کاند گویند
 آنچه از صغیه باشد شکم سرخ خوانند و اگر بار دیگر نفیج داده صاف کنند شکم سلیمانی نامند سرخ و در دم گرم و جگر
 در آخر اول گرم در اول تر و نبات و طبر و قریب الا اعتدال و بهتر از نفیج ساق و هر چه صاف و جگر از شرب کهنه و چه
 کهنه شود و شکم در و مال پیشت و انواع آن یعنی فانی که بندی بناسه گویند و قند و غیره صلیع الفخا و مسمر
 و جالی و طبع راج و اعضا و نفیج و قوی از داح و قوی و جگر و محلول راج اسعاد و نفیج صلیع النفوذ نفیج بدن
 و مال بیری و در نفیج صلیع و با عشت و حکام اصحابی استخوانها و نفیج غلط نمود و ای و مال صلیع آن در نفیج نفیج
 سر لیج الاثر و آب گرم و روغن بادام حب جفا و تسکین نفیج و باد و شل آن روغن یک گرم حب رفع
 سده جوف و نفیج زبان صاحب نفیج نافع و حب عدل و حب و در دست حر و ن نبات رفی یک قیة
 رافع سرخ و خشونت او از و سینه و در آن در قشاش و خفا که اکثر جمیع باشد و اکثر ال و حب جلائی
 سیاه چشم و نفیج زائد و بام و ارید و سر گریه سما و حب سلاق و حب و حب مالیدن نوع صلیع و یکدنگ چشم

خفایان

شقایق

خرفه الشیم

و کله و ارجاع جاره و شفا و تخم و برگ آن رافع احتلام و درم اشعور و بالغ بزرگ شدن ایشان زنات قاطع شمر
 و زیت الدم و عاف و اسال و شتر شکر و گلاب و چون تخم او را با نر الیچ از یک یک پدید بر کم کو سیده با صد و پنجاه عدد
 موز بزرگ دانه و صد و پنجاه شقال آب بچوشانند تا آب بسوزد و موز را خشک کرده از او سیه جدا سازند
 مسکه قوی و در استمساک می مجرب است و شتریش از یکید و تا سه و زیاده از آن منوم قوی شو و نیز نفاس می داند
 و بپندی کله می گویند چوبیست و قوتش تا هفت سال باقی در اول سوم گرم و خشک و محلل و در حوض و بول بیشتر
 و قطع احتلام و طالی و محض و منفع و مسقط جنین و تریاق مهم باشد و چوب شکر غیر بود و جهت قلع ریجی و در سینه
 و سقره و فی المده و غشایان و متعقا و یقانی سپر و در است و در سراج بار و غن و ریخون بهت سحر می گویند و
 بشره و با سکه جهت اخراج اقسام گرم شکم و در درم او تا سه روز با آب بچوشد و جهت گرم کردن سگن لیوانه و ترش
 و با سکه چوبیست تپ ریح و تپ بلغمی و با آب غسل جهت نفس الانصباب و سنگ مثانه و گرده و موشه و الکویت
 بواسیر خصوصاً با آب مورد و بعد از غذا و جهت دفع لیسیل و رفع خال و نقش جلد و در وقت غسل و در سیر بارد
 و سده و غیشوم و ببول و اطفال جهت تحلیل ادرام و سده و با سکه جهت بهت و در سینه و سعه و قویا مجرب و با آب
 بر اطراف ناف طلا کنند جهت اخراج حباب القرح قوی الاثر و ساینده و یا خونی انفی و یا خون غشاش چون خطا
 وضع لیامت و کوفه و با غسل و در غن جهت در درم و صین نفاس و بار و غن گنج جهت جرب و شفا و سوشه و ادرام
 در غن شاد و مانند آن جهت منع ریختن مورو و باییدن آن و با گلاب جهت نرمی و اسهال و ساق پا و جرب
 و با بول جهت شکر و سر و منع غزلات و مسوط و بوییدن او جهت در سینه و غن و کشتورن سده و غیشوم و زکام
 و لقوه و لیامت مفید و گاه اگر مورو بر جهت زکام و بر سده و اعضا جهت تحلیل ریح و سیر الی الاثر و قطره و باده و او
 بار و غن و زیتون با غشیه چهار قطره جهت دفع زکام که با عطسه بسیار باشد و مجرب و مفید و مطبوخ او با سکه جهت در
 و دندان بارد و قطره او با بار و غن جهت الحفر جهت در گوش سده و ریح آن رافع و شرب روغن او با بار و غن و زیتون
 و کدر جهت باده و با سینه مجرب و طلا ای روغن او که بقیع منگو گشتن نشود و اعضا می تناسل و کمر جهت نفوذ
 سیدیل و رافع و طامی و حبب بار و ده و سستی و سده و اعضا و خوردن فیض جهت باده و مورو کوره و سیر الی الاثر و
 شرب بشو نیز مورت خاق و درین و سده و شکر که و مضر کرده و صلح آن کثیر و شتریش تا دو درم و از روغن او
 تا یکیدرم و بد نشا و سیر فی نصف او تخم شربت مشوره یعنی البقر و بند می با جی گویند و در آخر سوم گرم و خشک
 و منفع سده و شقی بلغم و ادرام و سیدیل و در نهایت حریت و قوت از آن باده در افعال و جهت علل سینه

در سینه و کله و ارجاع جاره

در سینه و کله و ارجاع جاره

و در ذکر نافع و محرب و مضر و کثیر و غلبه و کثرتش تا نیندرم بدیش بلخ اندلی و راجع در هم او
تا و در هم باشد که حب احتباس بول که هیچ چیز دفع نشود و محرب شیطان معرب یا چینی هندی است و هیچ
نبایدست و قوتش تا پنج سال باقی در آخر سوم گرم و خشک و جالی و حرق جلد و سسل اخلاط مزاج و استعمال با شیر
و سرکه فسخ سود و باضم و هیچ یا ده و سقط جنین است صاف کردن آواز و بلغم مفصل در راجع سوم و در اصل
و سپرز نافع و ضار و اوجبت برص و بهنق سفید و جرب و رو باندان مولود و بقره طآن
و چون کوبیده و کف دست مخالف دندان درد ناک کرده بدست و لطیف مخالف آن تا صبح بگذرانند
رافع الم آن و مجرب است چون تخم مرغ را بکوبند و در میان سائیده او بپاشند و در سبب کندی و بپاشند
خوبی تا نگی او است و قوتها و برگ او مفرج جلد است و کثیرش کبیریم و مضر و بهنق سفید و جرب و رو باندان
سپرز و جان و در غیر آن زرد باد و فو است شیر خشک بهترین و سفید و شیرین است که چون در دهن
کام و زبان را بسیار سرد کند و در خشوش این صفت مفقود است در اول گرم و در طوبیت مفصل در جالی فعال است
تقویت باه و مضر صاحبان تولنج قوتیر از زخمین جالی و طین طبع و سسل خلط است و کرب و قیقه و قوی جگر
و معده و احشاء و جهت خشونت خلق و سر و در جمیع آنکه از موان قیقه باشند و جهت حرارت جگر و دم آن یا با شیر
بهترین او و به و غایه صاحبان قی و ضما و اولین جالی باشد و با شیر جهت طراوت کوبه و شیر و در اول قوت و در
و مصلحت و در غرض بادام و رازیانه و قند شیرین تا بست مثقال و بیش مثل و در خشک و شیرین و شیرین و شیرین و شیرین
شیرین و لبنی هندی دوده خوانند که کباب الفوی مشتمل از دهشت جنیت و مائیت و سمیت و در اول گرم
و خشک و مائیت در دوم سرد و در جنیت در اول سرد و خشک پس شیر و حیوانی در گرمی و سردی و بهنق سفید
و طوبیت بحسب غلیظگی از اجزای مشابه متفاوت پیدا شده شیر اکثر حیوانات با نوزاد مذکور و طوبیت و مائیت
و شیر که اینجام قوم میگردد و شیر گاو و شیر اسب چرا که اقرب بولادت انسان است و بهنق شیرین و کوبیده و طین
شیرین و کوبی و آب و شیر و از اللغ و اسب کوفه و خوک و غیره در نوزادی اند و از گاو و بز و گوسفند در خشک و شیرین
بحسب تعلیف و در فصل مختلف پیدا شده چه بهرگاه به سگرات و مخدرات لغزیم و چون کنند مثل گاو و شیر
و غیره شیر آن سگ و مخدرات و در تعلیف مسلمات و قوت البصر و مبروات و سخاوت و در طوبات و طلاقات
و مغلطات و نحوه آنرا بآن بتدل میگردد و شیر تازه و شیریده یا حرارت لطیفه است و آن را بهر و شدن
زائل میگردد پس گرم نموده استعمال باید کرد و ناموجب سرعت نفوذ گردد و در مطلق شیر بدون قیدی مراد شیر گاو است

نصف

نصف

نصف

در لغتیه بعد از گوشت و تخم نه بیشتر موافق با اینها و هر چه نیست در آن غالب بسد و الا مفتوح و طامی فاسد آن
 موافق و هم مقدر و در آن و قرحه نشان و او را ممانه در جم و استحال شیر با ترش یا با لیدان و اینها را
 و بای و بیار و مثال آن جائز نیست چه با دایمیک وی از معده نگذشته باشد چیزی خوردن خوبیدن مفسد آن
 و با وجود اخلط فاسده در بدن استحال از مملکت قتل از انقضای چهل روز از ولادت و در زمان غلبه
 و قریب الولادت و البسبب غلبه یا نیست استحال جائز نیست و آخر فصل بهار تا اواسط تابستان استحال
 اولی است و اکثر ادم و در شتهما و تود که قتل و جهت و سوست سر لعل الاستحال بدخامیت و در ایا که در
 مضر است و موافق سوادین یا نسل از اوج و این فیون و لیل اغذا و در لغتیه و کثیرش قلمین
 قوی و مجموع شیر و لطف و جالی در افع اخلط سوخته و موافق اعضای تناسل اما شیر گا و گاو و میش که از
 و اخلط از آن است هر دو را نیست غالب و دایمیت و نیست که اول با اعتدال و غلیظ تر از سایر و تازه
 که در فاسده باشد بهی سوسن و شفع و سوسن و لقم و کثیر اغذا و نیکو کننده خسار و مولد مینی و در فضلات و قو
 جبهه و مانع و تریاق و هم است بقی و حافظ طویات اصلی و بلین طبع و در طبع باغ و جهت بهی و نسیان و غم
 و سوسن و قویت بدن و قرحه و سوسن کتلی تب خلطی باشد و اراض عیسی جرب و قو با و حک و جالب و
 یا نسیج صحت طول عمر و اگر دکان و خراجهت قریبی کرده و بدن و مانع کرده و او را بن و سنگ جالب
 و ظهور و طمائی او جهت اکثر اراض چشم نافع حتی با یوسن العلیل از مدامت و صحت می یابند و با کندن جهت
 طرفه و از نروت جهت ناخن و سوسن و شرباق و طمائی او یا سفید اب قلعی جهت نفوس و او را ممانه و حار و بحر
 و باقیون و تخم بر تخن و زیتون رافع در نفوس حار و شربش از نیم طل تا یک طل مضر صاحبان سپر و در
 احشاء و جگر و قسطن صلب و سدر و صرع و مضر دندان و زنان آکستن بی صاحبان خفقان و طوی
 و نخر و اکثر ادم و در سنگ نشان و کرده و تولد قتل بر من سر لعل الاستحال غلیظ غالب حده و جوش شکر
 و سوسن و شربا و باشد و شکر نافع انجماد است و چون نجر کرده باعث لرزه و شمره و عرق سرد و غشی
 و اخلط عقل و خاق میشود و رافع آن فی و جرب با سنجین عسل و سوسن که عروج با آب یا فو رخ و گدا و کرم
 و سوسن با کرم و شرب پیر یا به تا بقدر یک شقال مجرب دانسته اند و شیر گوسفند و بهیت و بهیت او غا
 و غلیظ تر از شیر گاو و بهترین او و شیر سیاه و در قویت باه و تدرک مضر جماع و ادویه سیمیه و قویت
 جوهر و مانع و خلع و قرحه و سوسن و اما و نفث ادم محو و بار و تخن با و ادم و ضمن عوی جهت سرد و جرب

و کثیرش قلمین

و کثیرش قلمین

و کثیرش قلمین

و تقوی میده و مخدر و غیره و یقه و شیمی خوشبو کن دیان محلل راجح و اخلاط لزوج و منفع سد و مصلح شود
و بای و طاعون و خائیدن او جهت قلع نافع و اکثرا و محقق خون و قاطع یاه و مصلح آن لقول ارد
و مخدر خوش سینه و مصلح شمس و بطبی الاضم و مصلح آن کفر و بادیان مقوی فعل و دست طم اشیت
بنایتست تشبیه بقطر و سرخ او شیرین و اکول باقی و مفید و بلخ است و در شمس و بسیار قاطع و مال
و سیلان خون اعتقاد عرق و عاف و مقوی معده و جهت اعیاد و روع مواد حاره نافع و مفر و مصلح و خشک و کثرت
تا و در هم و بدش و در آن آن غرض و در آن آن غرض طم اسوب از لا است که زنی که زنی باغزی و جهت تیره و بیک
سونا و خنج انداختن و بل سحرارت و مقوی دل و دماغ و حرارت حرارت و رطوبت غریزی و جهت خفا
و در و اس و مضام و حیون و انواع بواسیر و امراض سرد و دای و صفراوی و دیرقان و سپر و ضعف کرده و سنگ شفا
و رفع هم و کول و خپاله او که با و دارد در آب منج محل که در شمس و جهت حیات و مجرب و کذا جهت نفع و اسهال و موی
و محلول او یا نو خاد و فقط جهت اخراج سیم و مجرب طم ای آن محلل و در جهت و در اشک و در الیه و بهی و در و محلول
جهت غلط اجناس بیاض و غشاوه و کندن و انباشتن و نقیضه غریب جهت رفع آن مجرب و میل سروده که از آن بیازند
تقویت بصیرت و منع سرد و در و چشم و در و جهت آگاه و سنوکی و جهت در و دندان اسکا که در دیان جهت رفع
و بر بوی آن و آنکسین و جهت و اخراج ام الصبیان مفصل و در و تعلیق طالع و در نافع و رفع الحفا و مجرب و طم
و دیدن آن سورت نفع سر و م و باعث سرد و تقویت دل و خون گوش را با سوزن طم اسوب که گفته گاه و انعام
نیز و در و مفر شانه و مصلح شمس محل مشک اعتقاد اکثر آنکه در آن اصلا ضرری نیست چون طم را برین سحر نمایند
که از اجساد و کچرا و اعل نباشند خصوصاً و در نیمه در انوقت خوردن او باعث طول عمر و دفع جمیع امراض سرد و سی
و حفظ صحت است و در این و در چیزی عدیل نیست و قدره و شربش از یک قیرا و نیم است تا یک لانه و دیدن شمس
با نوت محلول و در آن کل طم را از طلا ساخته صاحبان او شمس من و من خفا و خیالات فاسده سودا و منی خواب
و بیداری دیان که از نفع جمیع امراض مذکوره میشود طلق بهندی بهر که خواهند در دوم سرد و در اکثر شمس
و استعمال آن و محلول و محلول است و شرب و جهت اسهال و موی و کبدی و زوت الدم اعضا و پهای حاره و غیره
سنگ کرده و در شانه و با غسل جهت سرفه حاره و یا آب بار رنگ جهت نقیضه الدم سینه در هم و با سیر و با طم ای و جهت
و رفع طمیه قضیب و اعضای عصبانی و که در حرب و جذا لم تفرح و آنار سیاه جلد و او را م حاره و بواسیر و با طم ای و مفید
و مفر سبز و کزده و مصلح کثر او و هم کفر و شرب نیم شفا و شکر رفع تشبیه او با اعضا با طم ای یک و چون محلول و یا

طاعت ۱۱

طاعت ۱۱

طاعت ۱۱

و تنهایی حاره و نزول الدم اعضای ظاهر و با شراب و آب گرم شربت متعین مسموم و طلا می و جهت تسکین التیاج و
 صلابات و التیاج و اجازات تازه و کینه و قروح و خبثه و زخم همگانه و آنکه گندیده و شکستگی اعضا و ضرر و سقطه نافع و مضرت
 و مصلحت غسل و منفرجه و مصلح آن کثیر و در تیش نایک شغال و بیش کل اغستان بلکه در امور مذکوره و غیره
 طایر شیل موی که آب کوب الارض نیز گویند در طبع قریب میل مخوم و کشتغال و مصلح و با کف و طایع و تیش
 و عرق و با شراب جهت مسموم حاره و یا در وید مناسب جهت نفث الدم و سیلان خون جمیع اعضا و حفظه و با
 بازنگ و تریب آن آب و آنکه سر که جهت فتره امعا و سیلان الارض و طلا می و با آب و در غن کل جهت اورام
 و فقر و حار و فید است کل از منی است و در دم سرد و در آخر آن خشک و در رفع و با و طاعون و در ع و در قطع
 سیلان خون اعضا و سیال مثل کل مخوم و جهت سیل و فیتق و نفیس نهایت مفید و منفرجه و مصلح و تسکین
 و کلا سب و قدر شتر تیش تا دو در هم *

در غن کل جهت اورام

در قطع

سیلان خون اعضا و سیال مثل کل مخوم و جهت سیل و فیتق و نفیس نهایت مفید و منفرجه و مصلح و تسکین

حرف الطاء

طاعت الباقی هم و بندی که گزیند خواص هر یک با حیوان آن مذکور است و سفته مجموع آن
 خواص هر یک با حیوان آن مذکور است و سفته مجموع آن حاصل سردا به ضماوش با شراب جهت گزینی
 و با غسل جهت نفیر من مفاصل نافع است طلا می و بند می چوبی گویند یا سیرینی یا سفید و بخت
 از دست و قسم مغزی او خسته است که مذکور شود و قوت بیخ آن نیست سال یا فیتق در چهارم گرم خشک و
 از خراش و در سوزن و عمل و باطل و بخت کل و جهت در و منفرجه و در غن کل و جهت عمل بارده و در و سوال
 در من و فالج و لقمه نافع و پنج شاخ و پنج او که نیم و فیه در یک یا طل آب جو شانه و شود و تا بخت رسد و با شکر
 و امثال آن بقوام آورده و نوشند جهت فیتق النفس سفته که فایده و استغای غرض سجد و است و امثال
 در فیتق و سقطه و خبثه و شافع آن بقدر که در هم باشد آن استعاج و قتل از ق سمل قوی سودا و کرب
 و منفرجه و طایع او یا سکه جهت در و دندان نافع و یک شغال و پنج او که شنبلی و کرب و در قوت مثل خرب
 سیاه و سمل با خم سودا و آب خنای متعین قوی و شتر تیش تا نیمه و مصلح و در غن با دام و طلا می و مخوم
 و تیش و او ویر و جهت عرق و ساق و مفاصل فالج و امثال آن مفید و در غن که در لایق و خراش و تیش و تیش و تیش
 جهت فالج و هر ضعیف مانند آن فایده نافع است

حرف العین

عاقبت و تحا سندی اگر که گویند نیست و تو کش تا بهشت سال باقی و در آخر سوم گرم و خشک و شمع و محمل
 رطوبتی باه میوه وین و سسل بلغم و در لیل حیض و عرق و شیر و جفت در وسینه و سرفه و لکنت زبان لغوه و فاجع و در
 و کن از مفاصل و جود و تسقا و در دندان شمر و ضما و فانی و طلا و ابان و شاد و بر کام و دران مانع سوزانید
 آتش و چون بر دندان گرم خورده گذارند میرزا و ضما و ابان و شیر و جفت و جایی اعضا و لذت جماع و غنم و غنم
 با هر که جفت سستی لبات و زبان و حرکت دندان و نفوخ او جفت کشودن سده و دماغ و تو از زلالات مفید
 و مضر و مصلحش مویح و کثیر و شیرینش تا یکدر هم دیدش در او قفل و در غنای او که با عصاره آن تنییب و بند
 و کلیل و قوی خشک او را گویند و دیگر طل آب بچرخانند تا بود و قیود سلسلین با و و قیود غنم زیتون و چرخانند
 تا آب بسوزد و صاف نماید و محمل و در عرق و رافع پنهانی بارده و تقویت باه و مشربا و ضما و انال و سوسا و جفت
 و شقیقه و مرغ مفید است علاج دندان فیل است و در فیل مذکور عا کس بفارسی و مرکب و دهنی
 مسور گویند تو کش تا سه سال یا فیهست و حرارت ملل با اعتدال و در دوم خشک و بعضی در دوم و خشک
 و البته اندکالی چله و جرم و قافض و آب بلخ و سسل و ضرره او بار و غنم با دام و بعد از رفع پنهانی مانع و مصلحش
 با هر که رطوبتی و سده و نفخ و طبعی که نفخ و آب بلخ او جفت سرفه و در وسینه و غنم و جفت قلاع و فغان و جود
 شتی بعد و در س مقشر مصلح و صفا و صفا و با عسل و جفت قروح و غنایه و با سفید و جفت غنایه و شفق
 و باریک کرنب جفت و درم لپتان و پنجه و شیر و طبع او و در هر که جفت تحلیل خنادر و او را دم و مله و بار و غنم و جفت
 و درم مقصد و درم حاره و جیم و با تخم خرنوبه منقی بشیره و رافع و روی و جیم و با اکلیل الملک و در کب جفت زلالات
 و سوزنده او جفت سفید کردن دندان و استرخای پاک چشم مفید و کثار و خورون آن مظلوم و در هر که
 و جیام و مایه و لایا و محرق و با شیرینی با موله و تسقا و قلع و مضر و اسیر و موز و عسل و لول و احتیاس و جفت و جفت
 و جفت آن با باریک و جفت و استعمال گوشت غریه و در هر که است و مقشر آن که در هر که نریند و طفشیل خوانند و رطوبتی
 محدوده طاه و طلیل العذ و جفت پنهانی هر که بلغمی و صفراوی و قلع نمودن حیض و سسل البول و تسکین جفت
 خون و صفرا و نافع و مضر و امراض و سودای و اعضای عصبانی و قاطع باه و مصلحش شیرینی با است و در آن و کلیل
 که در حوالی هم و زلوی اسب و شیرین باشد و در فراج و اطفال مانند نسیم است و در طلع مذکور و سالیانه او
 بعد نیم و درم با هر که جفت مرغ و طوبی و با آب سرد و جفت جیم و موم و خور و جفت اختناق و جیم مفید و صاحب
 تب بلع اگر او را بقصد رفع تب و جویانی قطع کند و تب را و همیشه و عرق سیر و نفوذ و طبیعت از آل و جیم

از طبعی اگر که

طبع

و در آن

و در آن

و در وقت

دورق ناخواه و در بعضی بهتر از اکثر قهوا و قهوه شراب و قهوا و امثال آن قوتی از اصل خود و سیراج الاثر
و اکثر آن محرق خون و در وقت امراض حاره و همک است بحسب ایضا سبب بگینین خشد و سبب میوه
خوشتدترین اوصاف مایل به شری و قوام ملا است که با آنکه حدت و خوش طعمی بی میوه و ولید الاثر
و زبول ترین او شیر و سیاه و خشک و تلخ و گند است که زیاده بر و سال مانده باشد و در غایت حدت بسیار
و در وقت جنون و محرق اخلاط و همک اند و حسل حالم سسل غلظت از حد و حرک بر و نفخ و دوافع معده درون
در دم اما و صالح غذا و در حدت قوتی از اکثر قهوه و در حسل کف گرفته نفوذ و الصلاح و غذا
بیشتر است و بی نفخ و در زبول و سکون بر و در حسل آن و با خورد هم گرم و در اول آن خشک و جای و طعم
و طوبات و قوی جوهر حرارت و غریزی جاذب طوبیات از غرق بد آن ملطه دهن های گساده و رانی هموم بار و طعم
قوت او و در ساندن ان با بعضا و جهت نفوذ و غنی و سبب تبخیر بریده معده و جگر و سبب و استسقاء و قیاس
و در سیراج و فایده و قوه و نحوه و انواع راجع قوت است و با به و خروج او با آب طربا و بعضا و زبول و منقح قوت شده
و با لجا صحت سکون نفس تشنگی و قی کردن با آن جهت رفع ضرر افیونی هموم بارده و بار غرض شونیز جهت تفاسل
و قوت با به حار و آب سرد جهت رفع ضرر فطر و گزیدن سنگ لیوانه و احتمال و با آب بسیار جهت بیا فحش
و در حار و زبول الماء و از روت و نمک سنگ جهت راجع و طوبت گوش و تیره و چکر آن نافع و با غنیه جهت
جهت تغذیه چکر و زخمها و بریدن گوشت زیاد و التیام آن بحار و با آب و شاد جهت بهق و بریدن و طایفه و با فطر
سبب از فساد و تلخ و تحقن گوشت و سبب حرارت و محافظ قوت سائر اشیا و با سکر و نمک جهت تحمیل و برار
و رفع کلفت و جمول و جهت ملل و زحمان نفسا و فسادش جهت دفع قمل و رشک قوی کردن و تشنیه که بعد از
مکر تشنیه نمایند و با در گندم جهت کشودن تل و نفخ و ارام و با زراوند و طویل جهت التیام و با سکر و نمک
و بخلاف سائر شیههها جهت قروح لثه و لثه و قوت دندان مفید و مطبوخ او با شربت تازه جهت دفع آمار
ضرر و قویا و غرغره او جهت پاک کردن چکر و اجناس حلق و دوفین و حنظل او با آب بارنگ تاسه روز و صحت
اما با سبب و در ضرر و برین سیراج الاستحاله الصفره و صند و فسد و باغ حار و صند و فسد و برین سیراج
میوه های ترش و قدر بیشتر تا با نوز و شقال بدیش و شارب لگو سیت و چون از جامه با آب شربت زده
در شتابان و شربت با عسل و شکر و در غریبا و لایق اثر نفوذ و در حار است عسل و شکر و شربت لایق با سبب
در و طیان مذکور مثلی او قوت و از سائر و لایق است صفت الاثر و جهت دفع قمل و زخم و صا همان ارج بسیار

و در وقت

در خاندان که از تعلیق آن جهت ملوحت و حرارت و بهایم و نور و چون ریزه کرده در دوشین از بقی انداخته در گلاب گذارند
جهت جمود و لغت و سردی و در ده غاصل و لقمه در دوشین سده آن و با موم و قلی گوگرد جهت قوی
شدن و جرب و تفرج و یا بسن حکم و خزان و دقت و حنا جهت شوره یا بیه لطفال مفید و قیر الطی و غصیل شکر
که با هم کوبیده باشند و فی قوی صفا و چینه جهت تایل شقاق که از سر عارض شود و جرب و قه و طبع آن که
جهت گزیدن افی و بوی آن تا تلک لسان گرفته و روشن رساعت و دشتن آن با خود موجب هر یک علاج و
و مار قمل و مورچه و مگس و چون آنرا کوبیده با آب آن اگر در سینه راخمیه کرده نباشد جهت استسقا مفید
و چون جوف آنرا با سرکه کوبیده در حمام بر بقی مالند بقی را که میچ و وادار کند بر طرف ساق و جرب است
و چون نزد یک تاک غرس کنند انگور را یا اصلاح کند و غرس آن در پای درخت انار و به نافع بخت انگور و
و تخم آن بلین طبع جهت انصر و در مقلد و رحم نافع و چون کوبیده با سرکه صبا لسانند و کعبه اگر او میان
آب بگذرانند یک روز غسل قوی فی ساینده ببرد آنرا و باخمیه را بکنند و بعد از آن آب گرم بر اثر آن کشند
یا آبیکه در آن لوله جو شانه بده باشند یا شانه دفع قوی صعب نماید موجب است و غصیل مضح و برین ملک
در قرح صبح و عصر و در ورش غشای و قرح و قطع و معوش و شیرین کرده لنگ تفتد و بوی آن که در قرح
تا دو نیم و یک شش بلوس که تلخ و سپاژ گویند و گویند سیر و سیر است و قمر مانا و ج و موهبت تذکره قابل
ببدل آن نیست و گویند خاکستر آن را در غش کل جهت شقاق و حکم استسقا و دانه بوسه نافع و سرکه غصیل که
از بکار و چون ریزه ریزه کرده بیهالی کشیده چله و در سایه خشک کرده باشد نیک طل آنرا در صفت و تخم
طل سرکه که انداخته سرخ و راب بسیار بکنم و ده و ده در آفتاب گذارند پس افشرد و ببرد آنرا و یا غصیل آن
تا شش ماه در سرکه اندازند و ریاست قطع اخلاط غلیظ و قوی سوده و خلق و قوت باضمه و جهت صاف
آواز و بوی و بان و هوا و سوداوی و یا بخور یا قه و نون و صر و لغتیت سنگ مشا و در عرق النساء و قوت
اعضای ضعیف و اباد و صحت بدن و رنگ خسار و صحت بصر و صفت آن جهت شستی گوشت و زدن آن
و استحکام دندان و حرکت و طور آن جهت گرانی ساد و آشامیدن آن جهت تقیه سینه و بوی و ریاح
سود نافع و شستش از قنداق و خلیل تا دو و قیه و نیم است که بتدریج اضافه کنند و ناشایسته احتمال نمود
غصیل که با سرکه عمل آنرا یعنی بکای سرکه آب انگور انداخته شش ماه در آفتاب گذارند و در صبح بنور است
از سرکه بفرست اعضا بخلاف سرکه جهت تپ و ریاح و نافع استسقا و در سپر و عرق النساء و شش ماه نافع

بدرست

بدرست

و تولید خون صالح میسر است همتا نفس نفسی سانس هندی که میگویند و فرج قریب به دراز سرج و راجی از
اختلاف رحم و دود آن و شتر با و غرغره با سکر و شرباب جهت از پنج زلوی و گلو مانده و گنداشتن بسیار و دور
تغذیه جهت احتباس بول مجرب و بلیغ که در آن جهت گردیدن ما نشناخ دارد و رفته با قلا و گنداشتن و در
جهت تب ریه بیدار است **فطر اس الیون** نسبی اگر نفس است که نفس مخفی و نفس ناگهانی
نامند بهترین اجزای او تنم است و در سوم گرم و خشک و قاطع لزوجات و در بول و در راز حیض لغایت
قوی الاثر و جمع چندین محل نفخ و مقدار هم پاره و موی و لغایت نفخ و جهت تصرف در و پهلوی و در
افعال قوی تر از قسام که نفس با افضل تنم که نفس بطی را بجای دم استعمال می نمایند و آن در عرق و رافع عرق
و تهج و فز و کلا و سقط خیر و در سائر افعال مانند سائر اقسام که نفس و بعضی این را ضعیف و در بعضی
میدانند و طیلان بی غمیر است و در تیرین قسام نامهاست **فقا ح الکرم** شکوفه انگور است و خاشاک
سرد و خشک و با عطری و مقوی دل و معده و مسکن فواق و قی و عرق و در افعال قوی تر و لطیف تر
به نسی کالی که گویند سفید و سیاه میباشد و بیشتر از نسیم گرم و خشک سفید در اول آن و بعضی با عکس است
و سفید با بصر است با ضم عذایر محل جالی و تریاق سوم باره و در بعضی این نفس را باج و بعضی مقوی و عاقله
و نفخ سرد و با شکر و محرک باه و قوی کننده خون و سردین و مطلق غایزه غلیظ و خلط غلیظ و رافع
آرغ و عرق و مقوی جگر و معده و سخن آن با دوی قلابه جهت تقطیر بول نافع و با در عله تهای عصه که
عصبانی و حولا و خنجر چندین بعد از جماع نافع حمل و نهادن ابارت محل خنجر و رافع و اخس بر خنجر و با بطون
لغایت جالی و حق و در حکننده خضار و با پانزدهم جهت انبات شعر و اول و ثلث با محملات جهت تهج و بی
و چو شامیده او در و غنها جهت فالج و غر و امارش را رده و رفع تشعیریه پنهانی باره و هیدو اکتفا الی غلظت
بصر و یا ضرر ناخن و شکری و طلائی و چو شامیده او در و کلامی جهت رفع نزلات باره و در و تیران و چو شامیده
مصفی آن که با پانزدهم ششهاشن چو شامیده میسر است و سونا جهت دزدان که خود در راجع الاثر و فایده
با مزج جهت رفع رطوبات معده و در افخ نافع و خففت منی و صحت و خشن و سینه و خلق و فکر و در و بکار و در و بکار و در و بکار
و فو نه داشته باشد و جراحات و الم و مجاری بول و داشته باشند و صحت و خشن و سینه و خلق و فکر و در و بکار و در و بکار
تا یک شقال و در شش خفیل است **فقا ح الیون** گویند و در تیرین اقسام سفید تانه و در و خاشاک و در و خاشاک
و صلیق مانده فاضل و در افراسین و در و خاشاک از آن سوزا جهت سکنه و صرع نافع و در و خاشاک است و در و خاشاک

فطر اس الیون
فقا ح الکرم
فقا ح الیون

و با سر که جهت شکستگی اعضا و جراحت مصوب قوی الاثر و ذر و در مجفف بواسطه تخلیق او با بیشترین خرافات
 و بطول آب طبع او بالغ تولد قبل و محلل صلاکات و جهت در گذردن موثره و قدرتش در جهت
 و قسط تخم از لعل است که نجاسی تخم کاشنه و خشکانه و تخم کاجه و بندی که گویند در دوم گرم و در آخر اول
 خشک و کشیده و اسهال اخلاط سوخته و بلغم لزج و رافع سرفه و ریوختن سینه و در جهت کشنده شیر و موده که از زخم
 سنجید آن و جهت مالمی و لیا و جنون و در سواس خدام و جریه نیکو کردن خساره و استهای لعی و زنی نافع
 پیچیده و ادا و نیمه طل شیرانه عمل کرده صاف و در این جهت رافع راج و زلات و امر اضطرار و در قوی باده
 و منقی سینه و صوت و بی تشقال از تشنه و او با اختیمون جهت امر اضطرار و بی باخیا و تشنه و جهت تهلی لعی
 و با غسل فطر و نایب و ادا و انیسون و غسل جهت تنفیه و باغ و بدن از جمیع اخلاط فاسده و در مفاصل و زخمی
 و تجارت و موی و باغ و ماسر و خود آب منصف و محلل مسهل بلغم رقیق و سوخته و حقه یا تشنه و جهت قوی و
 و باغی مفید و چنانچه او را قوت مسهله صیحت تراست و مضرده و مصلحتش انیسون قوی تر است از او و در جهت
 در تخن آن قریب بر وزن تخم کتان و قائم مقام روغن انج و جهت ریل و تحلیل او را و در جهت گرم مضرده و نافع
 و مضرده و ساد و شرب و تدین آن مورت بر سر و بری آن در دوم خشک و در گرمی معتدل شود
 یک تشقال از برگ و خرا و با نیمه تشقال فاضل جهت گرم کردن عرق نافع و اما که عرق گویند او را و است نگارد
 او را که الم نمیکند و چون بپزند او را که نماید قسرون السنبیل قسمی از بیش است که سنگی گویند او را
 بار یک و سیاه در چهارم گرم و خشک و ضما و با سر که رافع زخمهای کهنه و روغنی که در آن جوشانیده باشند رافع
 جمیع اوجاع بارده و صلاکات اعضا است و ربع در هم و کشنده با خلال عقل و لول الدم قرا و با سر که
 و بندی چغری و کنگی گویند و طبع و افعال مثل فسافس است قس و طبعی اقطار و با سر که و بندی چغری
 و آن دفع است که از طبع سنجید که و پس چکانیده بعد رافع نایت خشک کنند سرفه و خشک و در پیغم قفاصل
 و بریان کرده آن جهت اسهال مزمن بغایت نافع و ضما و سوخته آن جهت دوا و تشنه رافع زخم الدم
 و با سر که و با بیش سوخته و سوخته با سر که جهت خرا و جریه که اول سر بر وزن گل چرب کرده بعد از آن طلا کنند
 راج و تخم قلیط خام و مسدود و مصلحتش در زخات و کفند قرا و قس و طبعی و کنگی گویند و آن نایت قس و طبعی که
 جوشانده و قه سوزن بسیار ترش و سرفه خشک و مسکن شدت خون و غشاشنگی و در او درام حاره و طالی او
 در رفع ورم زبان و غرغره و جهت ورم حار و موی و غرقه او جهت قلاع حاره مفید و مضرده و سوداوی که

در جهت سینه

در جهت سینه

در جهت سینه

در جهت سینه

و امراض کرده و دفع سرفه مزمن و وجع القوا و بار و جلیون و طبع اوجبت در رحم و استنشاق دود و اوجبت در سینه و ریه
 موجب و در و اوجبت خوشبوئی را بخور و بخل و عرق و شکستگی اعضا نافع و احتمال و جبت جلاد و تقویت با نافع
 و منفرد کرم و صمغ شنبلیون و استعمال او با صمغ البطم بهتر از سایر چیزهاست و قدرش را بگوید تا بمردم و پیش از عرس کرم
 و لطف الطیب است قطران جنیزی است سیال سیاه و براق و غلیظ و در راجه در آخر سوم گرم خوشک
 در حفظ اجساد و قوی و نافع عفونت آن و قاتل اقسام کرم معده و جندی میخیزد آن را با قوت ترافیه مال و با طعم
 و جفت و صمغ و محال قوی و جاذب خون بطاهر جلد و جالی آثار و موجب بعضی گوشت زخمها و بول اجدات
 در دوا و التیام و سنده زخمها و شراب و جبت در و سینه و ریه و سینه و جبت و جفت جگر و دفع سیموم و استسقاء کرم معده
 و راجع احشای نافع و در جرب و اوجبت و نافع العقاد و لطفه و قطور او بر دندان در دندان کرم خورده رافع الحم و مخرج آن جفت
 جبت اخراج اقسام کرم و فساد اوجبت جرب انسان و حیوان و کشتن قمل و دفع دوا و الطیل و دوا و استسقاء و جبت
 و حفظ اعضا از فرسودگی و زدن مار و دفع خناق و درم لبات و طلای او و ضعیف جبت بزرگ کردن آن و منکر
 و با سپید کافوری جبت منع کردن بدوم و قطور او با سکه جبت کشتن کرم گوش و آب زونا جبت در گوش و در و
 و لطین و احتمال آن جبت سیاهی که در قشر باشد نافع و قدرش را بگوید تا نیم شقال و لطفه زیاد از آن کشنده و پیش
 لطف سیاه و جاذب قطران ایفای پیچیده و بندگی گوی و پیشتر و دوم گرم خوشک و جفت و شکوفه و او با نافع
 مسفرج و یقوتیه آن قریب با سکا و شستی که از آن بسیارند بقدر سبب و سیم رافع خنقا و اختناق رحم و در سوس
 و جبت ابتدای جنون مفید و ضما و شکوفه و برگ و کذا این پیچیده سخته محلل و رام و رافع حکایه و نافع بلکه کردن سوزنکی
 آتش و آب برگ اوقاطع اسهال که با شربت سیبید و دفعات تاریخ رطل از آن نبوشند و با سراج و جفت و
 و پیچیده تازه متوی بدن و موافق صاحبان باشد و کذا و نافع و ضما و برگ او با رغن گل جبت نفوس و جبت و
 و طبع آن جبت اختناق رحم و بخور و جبت زکام و سوزش و در قطع خون جراحات موجب و چون فقیه از آن ساخته
 یک طرف آن را با آتش زده طرف دیگر را بر نایل گذارند بحدی که قریب به رافع رسد و سه روز نگارند و در رخ نایل
 جرب و چون شاخ آنرا در گوش گذارند طوط و دیگر السوزند آبی که در گوش نشسته باشد جذب کند و پیچیده کشنده
 رافع گوشت زده زخمها و ضما و جبت اجزای او و قوی معده و محلل و جاذب خون بطاهر جلد است و در زخم و
 با سکنجین در مجورین و با و اجینی در مجورین و نهایت بهی است و قدرش را بگوید تا شکوفه او تا سجد و در رغن
 تخم امبی و لطف و جالی و رافع سرفه و جبت تدبیر و جبت امراض بارده معیدل است قطب و متوی قار

و جبت

و جبت

و جبت

[illegible]

115

100/100

در دیوبل و منوم و رافع اورام حاره و مسکن تشنگی و التهاب و رافع غمخوار و آلتی بلین طبع و جیت امرها
حاره و پوست صاف و سودا و کله و جنون و جهام و یقان و در سوتیان و حمیات حاده و حرقت مثانه و دیوبل و
و منع صوم و بخارات بد باغ و زلزله حاره و منوره که اگر می خشکی باشند و با سکه جهت الیگنجین ششها نافع و کثرت
مضرباه و مولد راج و مضربا حسبل و راج و مورت نسبان و صفت با صفر و مصلحت شش و کفرس و بلبل و
و زیره و قدر شربت از آب اوتاسی دریم و در تخمش تا دو درهم و مطبوخ او را غده ایت و عرقش هم بیشتر و جهت
و زیاده کردن شیره موثر و ضما و جیت اورام و التهاب و در چشم و زور و سوخته و جیت الیام حار طالع
نافع و تخم او در دوم سرد و خشک و منوم و رافع احتلام و جیت زله و در کینه و قطریوبل و سیلان مٹی
و طلائی او جیت منع یخچین و در چشم و صداع و رفع درد و گردن عقب نافع و مضربا و مصلحت
و در شش دم الا خون در غزل و محلل صلابات و در طبع و منوم و جیت بالیخ و صغی منعی شرب
موثر است کاغذ فیزلی قوطا گری بنید و مراد اطبا از آن کاغذ و مسریت سرد و خشک و جیت حاره و سرد
معه و امعا و باطبخ سرطان جیت منع خونیکه از ششش آید و فیله خیسانیده او را آب سکه قاطع نفثه
و اسهال و سوخته او جیت الیام حار طالع غلیظه و تقویت ملته و سعفه در خمی که دریا و زوره و کفش هم سرفه
جیت رعاف و قهقهه و جیت قهقهه امعا و بخور و جیت زکام و احتال و جیت بیاض و در سوخته و جیت
و در شش یک شقال و پیر شرب و سی سوخته است و کاغذ مصری از ساق بر دی بیسانند و کاغذ کبود
در اکثر امور قایم مقام است که بر نایست که شش را خفا که بر نایست و جیت آن قویتر از سایر اجزا و
گرم و خشک و منع سده و جگر و سپر و قاطع اخلاط و جیت قوی احتشاد و تیرن او و سپر و خصوصاً پر در دهان
بسر که غسل و کلل راج و تریاق سموم و در مرقه السودا و جیت قاطع و امراض بارده و داغی و فاسل
نافع و با اخیره خوشبو شل سنبلی الطیب و از خر و غسل محلل بلغم سینه و مخرج آن و عسره
بلغم او و رافع بلغم اعضا است متفکس و صماد تازه او رافع فسخ عضل و عصب و خشک و رافع قروح خبیثه
و با او ریه مناسبه محلل اورام صلیبه و خنثا زید و با سکه رافع هرق و قویا و آرد و ترس محلل و درم و سپر
و تخم او رافع بوسه و مضربا و جیت حاره و با سکه که در خا شیدن آن جیت در دندان نافع
و چون پنج کیسه را نرم کوختم با شش آن روغن کنجد و بلبل و آب و آب بجز ششها تا آب
بالکام و در شش نه صفت بیست و بیس آن را بر سر خما و غلیظی گفت و عمو را سیاه گفت و در

در آخر سوم گرم و خشک و گرمی غالب بر خشکی و قوتش تا سی سال باقی میماند و مصلحت و سخن و محضت جالی و جاذبه
 و شرب و مقادیم هیچ موم و باز در ده تخم نمیشد جهت سرفه و طوبی و ربو و انحراف چرک و بوی و سینه و شش
 و رفع یرقان و زکام و نزله و طلاک و سکن چنبران اعضا و سفید کننده مودیا و غسل با یوان آب سبز جهت گزید
 هوا و دبا و عاق و قرحا و غسل و سرکه جهت جلا و سوسو ششهای سوسو و ای عجیب المانز و با سرکه و لطر و نعلک الکظم
 قلع آثار و حکه و جرب و بوی و بر من ناخن نقوشه جلد و دوا و الحیدر و اشک کله و قروح طبع یا خا جهت قویا و با سرکه
 و قیو لیا جهت سفعه و با خند جهت تحلیل سلا یات و با حبیب الفار جهت امراض بلبله و صداع و با است و با سرکه
 گوگرد و منی عربی جهت سفعه و قروح سرد و با جرب و با یوانه اشوی و غسل در ادویه مناسبه جهت نفوذ نافع و
 بریدن قاطع عرق سوسو و جهت سکنه و شقیقه و نفید و خورا و صابون کام و نزله و مسقط خنبلین است جهت
 گزینیدن هوا و بخور و قتل و لاف کوی و نقل سامه و منفر و منفر و شکر و شیر تازه و قشر شتر از دودانگ
 تا یک مثقال و بیش از اکثر افعال زرنج و سفعه و جهت تحلیل معال و شقیقه و آن به جلد از روغن گوگرد و جرب و
 در دمای بارده و جرب حکه و سفعه و قویا به جلد است و عرق آن لغایت محضت و سرکه و نفوذ و عرق و احتلاط
 و مالیدن آن بر دندان رفع گوشت فاسد برین دندان و کثافات آن کبد لفا سی و جگر و بندگی کلیدی و کلیدی
 بهترین آن جگر لطر و مرغ پرواری و بعد از آن از بزرگانه و اگر قوی غلیظ و در خیم و خوشه که از بهر سست قبول و عرق
 لیسیت میکند و شش آبکامه و سرکه و کباب و دبا نمک و منج جهت قرحا و اسهال قوی الاثر و جگر نیاخت
 محک مرغ و مرغین و جرب و خواص جگر حیدان یا اصل آن مرغوم است کباب گوشت آبشن بیان
 و اختلاف خواص آن بحسب اختلاف لحم و بهترین آن از گوشتای لطیف است که در خنکی و شترکی و مرغ و جگر
 بیک قرار باشد و آن مولد خون همین و برین سخن کرده و جگر باده و شتر و موافق محد و موافق مرغ و مرغ و مرغ
 و بعد از هم مولد خون صالح و با سماق و کشیز و ادویه حاره و با سمال موطر و طوبی و موث صداع و مصلحت و مرغین
 و خوردن آب بعد از کباب لغایت مضر است کباب مرغ آن قوی و بندگی و جگر گوشت و دود و مرغ و مرغ
 و کثیر غذا و میر و مرغ و مصلحت و مولد صالح و با سمال و جهت فالج و قوه و امراض بارده و باغی و مرغ
 و محد و سینه و احشای نافع و در مزاج خود در هوا ی گرم و با شرب و صداع و موث خارش بدن و شش و سینه
 و ترشیا و یک مثقال مغز و شرب یا نیم مثقال صندل جهت یرقان و یک مثقال جگر خام و جهت مرغ و مرغ
 جهت تقویت جلای یا صره و بیاض و شکوری و جرب و شیم و امر و اید و شکله است و با سمال و جرب و جرب

نیمه یاقوتی

کرب

کرب

و نفاذ او چشم باریک نباشد و چون بالاسویه جهت انزول آب و سوختن آن در اول سراه یکجا جهت قوت تضافه در دفع
مفید و مضره او که در سرکه فصل نخته باشد جهت در شکم و مخرج و غیره که مورش نفاذ صافی او را در دفع
سرفه و خام او را بکند مسکن بی احتیاج خون خشک کرده او را با نخل سیفید جهت جری ناخته نافع و خشک سرفه را
او را مصلیه طلای سرکه در ارفع کلفت و مورش است و کبابی که یبونی درج خوانند گرم مائل با اعتدال
و لطیف و در افعال قوی تر از کباب و نخور پر او با نخل صیبت جهت دفع طاعون و در با اثر است که موثر لعبی
گویند خانگی و محلولی میباشد در آخر دوم گرم و در اول دوم خشک و بار طوبیت فصلیه و کبابی بهتر خصوصاً ماه
بر عیال برآمده و مفری کرده و مولد خون بی مسموم قاطع اخلاط بارده و جهت فالج و لقوه و عشد و استقای
زنی و طبلی نافع و طلای او بر پستانی جهت قطع عانی که در حین مانع باشد و کذا آشامیدن خون محض جهت
بقدر با قنار و تخمین خون گرم او در جراحات سری که با تخوان رسیده باشد یا عث التیام آن که احوال
جراحات چشم و کتفه و غشاء و در طرفه صفا خونیکه در بال تازها و باشد و سرکه در و در دوم گرم و در دوم خشک
و با آرد جو جهت او را مصلیه بار و غنای خون جهت سوختگی آتش و با کبر جهت تحلیل خناری و در با تخم کتان
و با عسل و تخم کتان جهت کشیدن دل و قطع خشک سینه و خمد و با حوض خردل جهت نفوس و شفیه
و صلیح فزین و در دپلو و فاصل با آرد جو و آب سرکه و عسل که با هم نیند جهت دل و خناری و او را مصلیه او را
کنند و آب و قدر قطران در هم ساخته سه بار در بر بر صفا و فایده و با نیکو شود و یک کنند در آن که در
موش و با سرکه جهت سخته و اقسام استسقا و آشامیدن آن که یک در هم تا سه با سرکه جهت استسقا بارده و در هم
با سه در هم و این جهت صفا و محب و شستنی و طبع سرکه آن جهت عسر البول و پیرا و جهت دفع آثار و
و احتیاج سر محلول که با سر سخته شود جهت غشاء و ظلمت بصیر و کستن بچه زنده که بر تر شکافه جهت دفع
عقب و انعی و را لیدن سرکه و سخته او با کبریا و طراف بینی جهت قطع عاف و بعدیل و نوشیدن نمک
که از سرکه سخته آن که سخته سازند با آب ترب دفع حصاة ریزه ریزه کرده و طلای بیخ عدد از تخم اوابیر
را حلیل جهت شریک باه و نهایت موش و چون اطفال با عسل تناول نمایند و بسخن آید و خام او جهت خشونت
سینه و نیکو کردن خسار و همین بدن مفید و سکون صاحب بل و در حال که پستان در زیر یا بالائی آن باشد
بالنجا صیبت مورش شقایق بله دارد و مجاورت آن سیل من از حنظل و فلی و سکه و سیات و طاعون از آن و
و صفا و با سرکه و در خون که کبریا و لعن و ان مداومت مورش من صحرای خشک تر و لطیف تر از ابله و

کاف

محرورین و مضجع و محرق خون و مصلح نخاع و آب غوره و سرکه و خوردن کاسنی و خیار است و چون در خون
 بدولت آب و حکم طبع نمایند و بنوشند در حال سنگ گرده و مثانه را خارج نماید و سرکه او جهت نزول آب
 و بیاض و غشاده نافع و فرجیه استخوان ساق سوخته او جهت اعاده بکارت از اسرار خصوصاً با آب
 و مداومت که بر سرچپا ادریه حاره و منیر مولد خدام و خنچه او با سیله و قوی قوت یاه و خوردن آن با پاپیر مسوخ
 کتمان بهندی السی و تیسلی امتد بیا تیسست پوست او که مانند نینیه تاسیده لباس تر متیب سید بهند
 سر و خشک و لباس در ارفع حرارت و باعث تقلیل عرق و جهت جرب و حکم در مصلح نافع و خورگیا او
 جهت سده کاهی و اصلاح حال رحم سوخته او قاطع خون جراحات و التیام بربنده ندها و کل و فرج و قوت
 در لیشه او با کل لبریزی و ذر و راکت جهت ترخما سفید بخش که بربد الکتمان و بقایسی بربگت مسند و مراد
 از مطلق بربزا و ست در اول گرم و خشک و با طرب و فضلیه و مدبول حصن و عرق شیر و حمل و جالی بلون طبع
 و جهت قروح گرده و مثانه و مداومت او بر روز نیم شقال جهت در امداد و با غسل جهت در م سیر و با آنک فصل
 و غسل جهت خراک با به نالوسین و محرب و بوداده او قاطع جهت نفث الدم و سرکه و طوبی بقایت مقیه و
 با غسل جهت سرفه بلغمی و سه در سیم آن جهت تنقیه سینیه و رفع تخلیل و رم و عضای باطنی و قضا و جهت در م
 و قروح سرد یا تره قطونا جهت تسکین بر و مفاصل و فقر و عرق النساء و ابوره و ابوجر جهت کلهت با جرب با بلی
 و غسل جهت شقاق ناخر و ابوره و فاکت جهت تالیس و با آب سرد جهت صلع و رمی و قویا و با بون که جهت
 زخمها و رفع درد و آن حقنه طبع آن جهت اخراج فضول و لزج امعاء و رحم و طبع و بلغم او به جهت
 در م رحم مؤخر و سوخته او جهت جراحات و در دل و آن مقیده و مضطرب با قهقه و مصلح سکنجین و مصلح بصر و بصر
 و مضر انشیان و مصلح آن عسل و سریش از نه تلجمه در م و بصر صلیب است و در غن تخم آن گرم و حر و حقنه او با
 جهت تسکین و در جراحات امعاء و طلالی و جهت قویا و جراحات و سکنجین در دکان و در جوف او را نشامید
 و با لیدن و جوشانیده او با سیر جهت رفع قلیح انسان و دایه مؤخر و مضطرب حده و با صود و مصلح سکنجین است
 کثیرا معرب آن کثیرا است بهندی کا کند نامت و صمغ قتاد است در حرارت و بیرون و معتدل در اول تر
 و بعضی در اول سرد و خشک دانسته اند که الی قوی و مغزی و با تخفیف و مغلطه او و قهقه و طبع صلیب است و سکنجین
 و حرارت اخلاط و قروح و خشم و قاطع نفث الدم سینه و مصلح ادویه و مصلح حدت ادویه و سرکه و قوی فل آن با قو
 مسهله و جهت سرفه و خشونت سینه و قروح ریه و گرفتگی آواز و قهقه الی و از امعاء و قویت رود و با تسکین

کتمان بهندی السی

جرح بهندی کا کثیرا

در گذشته و شانه مفید و دلاور است آشامیدن او با شل آن از هر یک با دامن و نشسته و شکم غایت حسن
 بدن خصوصاً چون بعد از آن بشیر که در او تا چهل طبع یافته باشد چو شند از اسرار مجرب و طلای او جلیت
 و تش و نرم کردن ببلد و رفع خفوت آن و شقاق لبی با بوره و گوگرد و حیت جرب حکم و بار که حیت بحق
 و برین و بالعابها حیت شقی شدن بود و احوال و حیت اقسام مدوام از من ختم و با او و به من حیت اکثر
 زخمهای حاره و بارده و مفر سفلی و مصلح شل و شل و قدر شیش از یک تا پنجم و بدیش در تفریح و غیر آن
 و در تلمین و تخلیف تخم که راست و قنار که نفاسی کون نماند و در گرم و خشک آب و حیت سرفه و سرفه
 و طلای آن غسل حیت رفع آثار و بیهوش است که در و برنی ترغ نماند و قسطنطین و بر و در و در و در و در
 و مفر و در بول و عرق و سکن شکی و تلمین غذا و آب و طبع او و آنچه بکیر گرفته یک شب و آتش کون و کون کند
 و با غسل مانکی نظرون و سکن اعتدال مفر و با خلوص خورشید و خورشید و خورشید و خورشید و خورشید و خورشید
 و با حرسندی و شکر حیت اخراج صفرا و سخته و حرارت و داغ و دوسوس و جنون و در صدای که از بخار حاکم
 و خفته مواد کرده و اما مفید و شریک تا چهل و پنج شقال و خوردن کدو و مفر و حیت تپهای حاره و شری
 و حکم و بریب بدن و داغ و مفر و شریک تا چهل و پنج شقال و خوردن کدو و مفر و حیت تپهای حاره و شری
 غشی تپهای حاره و سبب اخلاط سبیل است و حراری او حیت مواد سوادی و لغویت و داغ و اولیاد
 مصالح مفر و سبب عبارت از دس و سبب علی معتدل محک یا به سمن بدن و مفر و سبب و مفر و سبب و مفر
 اخلاط و مفر و احتشاد و کثیر غذا و رفع اخلاط سوخته یا در و شکری او در اول تر و در حرارت معتدل مولد
 خون و مفر و مفر و بخارات بدیاع و حیت مایه و لیا و سدر و دوار و انواع جنون و در و سینه و مفر و سینه
 و بکر و حر و البول و با خشم و حیت رفع بخاری و با یادام حیت تسهیل بدن مفر و سست و طریش آن که در
 از پوست و پیوسته و تخم پاک کرده و نیم بخت کنند که آتش سوخته و سبب بخشی شود و غسل یا شکر و در چند آن که در
 علل و بقوام آورده اضافه نموده و طبع دهند و با اندکی صندل و مصطکی خوشبو کنند و شری که در مطلق باضم
 و مسکن حدت خون و مفر است و اقسام که در مولد و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر و مفر
 که از اضرار بلغم باشد و باعث توابع و بتنهائی میل و الاستحاله غلبه موجود و در حده و با اندکی مقلب بلغم غایب
 میگردد و هرگاه در حده فاسد شود مانند خیار مولد خلط سیمی است و مصلحش زیره و او و حاره و در صفراوی
 غوره سکه و امثال آن و فساد که بید آن حیت او را م حاره و التهاب معده و حشا و مصلح حار

فصل در کدو

فصل در کدو

فصل در کدو

در رفع آثار باطن و بیرون و بر کربا حاصل می‌ورند قوی شده و مسکن قنایان و بر ورده آن کسکه موافق می‌گردد
در قوی شده و احشا و قوی شده و با حرکت اشتداد و قوی حاصل در قوی و حرکت باه ایشان و حرکت می‌گردد
و منفرد می‌باشد بر اعصاب و مو و دقت عقل آن و نیز توانه و افواج و متعلقش انیسون قدر شرب آب و شرب
در مطبوخات و خات و خیم و از عصاره او تا پانزده دریم و از خیم او سه دریم و تخم کبکافی در قتیق و قوتی از سائر اجزا و در
فصول بعد دریم و با خیم غذا و در سائر منافع مانند خج او و ضرر و مصلحتش حماما و گوشت تخم کاسنی است و موثر
سج و مصلح آن کثیرا و شربش یکدریم و بدش ناخواه در سه دریم و در طلی از شراب نیم شغال تخم کرفس
یا نظار سالیون کوفته اضافه کنند و یا در هر طلی آب انگور یک شغال مخلوط کرده بعد سه ماه استعمال نمایند
تقویت معده و تحریک اشتداد و سه بول نافع و در نیم شغال او با نیم شغال ناخواه و یک شغال شکر تا
جهت تقویت معده و رفع راجع تحریک است که نسبت به فاسی کلم و بهندی کم کلاما و اقسام بسیار
و بهر آن مرکب القوی در اول گرم و خشک و کوبی و نیکو کنند و شارب مولد می‌نماید و منوم و مانع صحو و بخار
و راجع سستی و باعث سرعت حرکت المفاصل و نیم نیت از سه مل و مری آن قالی و رافع خمار و اوقاتش در نیم
و عصاره او با اسپا و نظار و سه مل یا شرب رافع هم فاسی و خردن آن بر روزی یکبار و یکبار رافع در مری و کوبی
آو از آب بطون و فاسی بدن عروق و مسکن صداع و جهت سعال مری و در کوفه و از او در حجاب احشا و تارکی
چون که بسبب بخارات در طبوبات باشد نافع و قوی و دارای مزاج و با او می‌نماید سودا و خون غلیظ و قوی و در نیم و شرب
با گوشت فربه و در غن با دوام بخیر و در شرب منفرج آب و کبکافی است و در مری و در نیم و شرب و شغال آن عصاره
رافع بخیر می‌گردد و با حلیه که جهت تقویت و در مفصل و رتبه‌های غشی و قنایان و یکبار و از او جهت تسام و رام
و آخرای با و مری و شرب و سرطان و با تک جهت ناز قالی و با ناز و مری که جهت برص و جرب و سحر و آب و فاسی
و مانع و جمل آن با گوشت و دیوانه جهت رفع اعتیاس حیض و فرج و شکوفه او قاتل و مخرج جنین و سوخته او
بنامیت و جفت و رافع قلع و زهر و در آن سوخته و مانع و در اینیدان بود و با نیم و شرب و شغال آن جهت خنایه
و جراثیم و دیلات و با سفید و تخم مرغ جهت سوختگی آتش مفید و تخم او در گرم و خشک و کوبی و قاتل
گرم معده و طلا و نفع رافع نش و کلفت و قدر شربش و شغال ابرجی و سوم گرم و خشک و بسید با جانی و مصلح و بهر تخم او
بقدر و در گرم رافع هم فاسی و شرب با نیت مرکب باه و جربی آن در عمارات محله مستعمل و خردن آن جابر و در و در
تخم او قاتل حب القوی و بسیار مؤثر است و فاسی که فاسی کلم و مری و کلم که در زمانه و کربا القوی و با طوب و غلیظ

در نیم و شرب

نیم

و توش ناده عقل باقی میماند در دویم گرم در سوم خشک و مفتوح سرد و در بول حصص و منقی و حوالی اعضا
 باطنی و سسل بلغم غلیظ و جهت استسقا و یرقان در در و مفصل و فقر و عرق النساء و کلیل یا عقیق یا بول
 سرس در اینجا سسل عظیم و آب و منقی رحم سائر اعضاست و در دست آن با آب یا بول غسل و شست
 رافع عرق النساء و در کمر و ضاماد و جهت اندال جراحت و صلاست پستان یا غسل جهت منع نکه سابعه
 نافع و مضر و در مصلحت السیوان و شربش از دو دریم تا سه دریم و بیش بوزن آن سیسالیون نصف آن سیله
 در دو ماهی بسیار گرم و در اطفال و در صیرین احتمال کنند که فرو پس بپند می روندی گوید یا نیست
 و توش ناده هفت سال باقی میماند در اول دوم گرم و در آخر آن خشک و در بول حصص و منقی و حوالی اعضا
 و سوسه و من و قاطع اخلاط غلیظه و در سائر افعال مانند کما فیطوس و جهت عسر بول و یرقان و شکایت از
 جنین و استسقا نافع و طبع چهار دریم او با سه دریم و غش بوزن و یک طل آب که بیکت رسد و چند روز
 کنند جهت سنگ کرده و مثانه مجرب و سه دریم مسوق و یا جلاب یا غسل و چند روز رفع در سینه و بروت
 نواحی آن میکند و ضاماد و یا غسل جهت قروح غریبه و اکتال و یا شرب جهت غریب و یا که جهت و دریم
 مفید و روشنی که آب تازه خالو با آب طبع او یا انگلی او در تریب و در جهت رفع بروت بدن را چ و توش ناده
 که در سیک طل آب انگور و شغال از آن برینند تا یک نیم شغال او در یک طل بخور کنند و نه بگردد جهت
 تشنج و یرقان و مفتوح رحم و فساد اخلاط و اصلاح ناسه و بدنی هم و ابتدای استسقا نافع و شربش سه دریم
 در و طبع نافع هفت دریم و مضر و کروه و صلاست کثیر و بیش مثل آن سیسالیون ربع آن سیله و در کمر
 غاف و سیله هر دو که در پهنیدی سالیکا گویند صغنی است مستدیر صلب مائل لبرخی را کنند و در
 و سقید است را انشی نماند و تازه او را که در انبیا ناک حرکت داده باشند صرح و پوستهای درین او را نشاند
 که در آنچه مانند آرد باشد و قاق کن رخاوند و قوت کنند و البست سال باقی و ششوش او را توش ناده
 نیکر و در دویم گرم و در سوم خشک و مطلق و محلل راج و حوالی میلان خون ظاهر اعضا و حجب ماعی و نیت لیا
 و تقوی دل و معده و با ضمه و حافظه و خفیت بلغم و یا ترافیت و منقی و مقوی روح حیوانی و داغی و جهت
 خشقان و صاف کردن آرد و با صطکی جهت رطوبات و داغی و غشیان و قی و در سال رطوبتی و خجیر و دریم
 یا مثل آن نماند جهت زحیر و بادر غش از بول و غسل جهت رفع بروت استخوان که من فرین شود و یا منع جهت
 را که که خفیشوم و سس النفس و سرفه و من رطوبتی و در بول و یا غسل جهت صفت معده و راج غلیظه و غشیان

نادرین صغنی لبرخی

نادرین صغنی لبرخی

علاظ که در وقت سستی اعصاب محضلات و سخت حرکت افعال مؤخر چون خسته اکثر انگار کشته نزع
 نمایند که از یک بار او بوی گل آید و چون بل آید غرض شیرین شود گشایش به نیست بهندی بدی
 گویند و قولش تا بست سال بلنی میماند و آخر سوم گرم و خشک و با سمیت محرق بلغم مخرج مخرج
 و بلغم غلیظ و محلل راجح و قوی و در بلبل و فیض مخرج چنین موده و قاتل رنده و قوی موده سرد و کوب
 و بغایت محطس و شراب و طلا و جهت اشتقاق سیر و بر قان و عرق النساء فواصل مطلا و با محصل چشمت
 و برص و کوب و قوی و استعوطا آب بقدر یک عدد است امراض بارده و داغی و بار و غش و قیسه جبهه شکیبی
 وضعف یا صره و دفع بهوشی مصرع و سکوت و محیی صاحب فالج و ضما و اباد و وزن آن زنج در وزن
 جهت رویتان موی داو الحیه و الاغلاب مریه و قی کردن با وجهت غفر و بود با پنج کبر و با وجهت
 ریزانیدن سنگ کرده و مناده و تنفیه سودا نافع و روغنی که در جوشانیده باشد جهت امراض بارده و کوب
 تجرب خصوصاً جهت گرم آن و حکم آن قوی الاثر و شترش جهت قی کردن از یکدنگ تا دو جهت سیر
 ویرقان و امثال آن یکدنگ تا پنج قی و با اعتدال در شرب او اولی و دوم هم آن کشته و تخم و در شکم
 و تشنگی مفرط و مضریه و مورث کرب و غشی و مصلحتش کثیر و شیر تازه و شیر حیثی مثل آن چون باقی و شل
 غفلت و غیر آن و وزن آن فطره سالیدون و صنعت آن شیطیح است کنگره و لغاری کنگره نامیده است
 حرشفت است در دوم گرم و در اول خشک و قی صفرا و بلغم و ضما و محلل در ام و شترش از یکدنگ تا دو دریم
 و بیش جز البقی است که خشک لغری مصفوف و بهندی چرب یا اگر گرانانند بری ابل می باشد
 در دوم گرم و خشک و بری از ابل یا بلین و محک باه و مسخن بدنی موافق مرطوبین که راجح در ایشان قوت
 و گوشت آب آن بلین طبع و جرم او قالیض و جهت اشتقاق فالج و امثال آن وضعف جگر و قی و جهت
 ضعف باه خصوصاً تخم خمر او که در وقت بهیجان گیرند بغایت مفید و تخم او در سیرین بدن مجیدیل و خمر او
 باز در تخم مرغ بهیچ یاه و شرب محمول او با شیل اسپ باعث حمل زنان باره و خون و زایل و جالی با صبر
 و زایل و جهت کلفت و تالیل مفید و مفرح و برین و مصلحتش آب انار و امثال آن و استخوان سائیده او و مقوی
 و جهت سهال نافع و غیر مسحق بغایت مفرح و اشتا و گدشتن کوباک کرده مقدار آن در ثعبه کوفت و سکر
 درو آن معا و مجرب و چون بگویم آنرا از مو پاک نموده سوای سرورنده در آشیانه زینر و غسل بیاورند
 تا فریش آنها بمیرد و آنگاه در روغن بچشانند بدین آن جهت ترغای قصب مجرب است که بجز این

در وزن کوب

در وزن کوب

در وزن کوب

مخفف حبس القرح و حوث و دم خلق و شور و دمان و مصلحت آب انارین ضرر محمودین و مصلح آن ششخاش که کوه متکاف است
و چون با مسرک می بیند و بار و بالند مسرک را بریده کند و آتشامیدن گردگان سوخته مع پوست بقدر یک مثقال
و بارب مورد و امثال آن جهت قطع خون بواسطه جرب کفاحال آن جهت جرب کفاحال در دوسو تو فماد و منفر
کنند محرق او با زفت جهت قروح سر و جوشانیدن صمغ او در روغن متغیر الطعم و سائر اطعمه متغیر باعث دفع فتنه
و رب او که گردگان سینه را معسل یا رب انکور تریب دهند جهت خنایق شور و دمان خون بن دندان داوری
و سستی آن سیدیل طلائی تازه او با مثل آن برگ او برگ حنا جهت تزلزل و صداع و من و من و من و من
در دمانی باره مثل آفرین جهت فالج و لثا از قلع و آب برگ او گرم کوه جهت چک گوشت و خشک تر پوست شالی او
شراب و حلا جهت زوت الدم و فزاید جهت جراحات و صغیر آن جهت قروح خشیه و در دندان برای آن با عسل
تسکین کرده و محرک یاه در دندان طبع و تقویت معای اعور و خوردن سحوق پوست ثانی او بر روزانه و فواید
جهت انقباض لبول و نافع و پوست تازه او که با خبث الحارید سالی به یا سرکه طبع دهند و تا یک هفته خیسانیده بر روز
برهم زنند خضاب قوی و با و ادم است و فماد پوست تازه او جهت خراش و قویا مفید و طبع نیم و قیه تا یک روزه
پوست بچ درخت آن در عده رطوبتی از غذا منقذ قوی قاطع اخلاط لاجیه و جهت در شکم و اسهال نافع است
و چون پوست بچ آنرا در روغن زیتون مهر بچوشانند جهت بواسطه اراض تعدی بخت و فواید و مسواک پوست بچ
منقذ و باغ از اخلاط و باغ نسیان و مسواک پوست زرد او مقوی لثه و طلائی نشانه چوب او با کبر جهت
سرخ کردن خضاب و با زفت جهت قوی کردن عضوی مخصوص و خیسانیدن او چند روز در روغن زیتون
یا با نوا آنقدر بچوشانند که روغن سیاه گردد پس روغن را صاف نموده در شیشه کوزه بریده بر روی آتش
کنند که بقر شیشه رسد و درین آنرا خوب مسدود ساخته خاک پوشانند و وقتیکه درخت بارور گردد و در آن
چیزی بچیده جدا در شیشه خواهد بود و آن خضاب است که در تنها اثر آن بماند و صاحب تلک که تلک سال احمد نموده
و چون قبل از آنکه بدن مو برانیشان در حمام طلا کنند باغ رویدن مو میگردد و در شیشه روغن گردگان اخلاط
کنند خائیده او است و محل و مسخر و آتشامیدن او در روزی سه دریم تا یک هفته جهت در و درک مجرب جهت
از رخی با نوا نافع طلائی او جهت آکل و نوا چیر شیم و نرم کردن اعصاب و دفع درد های بار و بدنی در آن
قوت اول و اول شلب مجرب و مسخر او جهت لقمه و فالج و تشنج نافع و بیل مغز گردگان حبه الحفر و بن و او در
سد اسب و مغز گردگان الحاصیست مسکن و مصلح قروح است شراب و فماد او اگر دره بوزنی کلیه گویند

در دمانی

در دمانی

در دمانی

بطی المقوم و موهظ علی طبع الفسار و مقوی کرده و کمره برین و از حیوان جوان فربه و مصلحت او در حاره
 و آب کامه و سرکه است و پیله اولین و اورام صلیه گریه برین منور و قطره بندی بلبل و بلان مانند بلبل و حشر
 ایلمی در دوم گرم در طوبت او غلبه پوشیدن پوست او شترین و گوشت او موافق صاحبان نفس
 و مشق و طلای محرق او تمامه که خاکستر شود با سرکه جهت شقاق انگشتان یا بعدیل و گرگین می شود
 و طلای او بار غش کل روز نوبت رافع چوب حمل و بجز آن سسقط مشیره و ضار گوشت تازان را در
 و قدیر مسحق او جاذب میکان غلزان بدن و جهت جبر استخوان شکسته نافع و مجاورت فصل و خوردن شکسته
 موجب نزال و سول و مغز سر او با آب جبر شیر با جهت تقطیر بول و در درگاه و سوط نه که بربسیه بار و غش
 جهت لغوه و سیاه کردن موی سفید و شتر و سحر و اندیشه او جهت خدام بنایت نافع و خوشی او و جبر فعال
 از نالی و در دوم گرم خشک و بجز مغز سر او جهت سقر و لطفه محرب و جلوس و بلبل او جهت در مکر و نفس ناب
 بطیخ کف است اگر آب بجز زب و بندی بجز شیر با گویند جبر و نیست در سوم گرم خشک و جگرش
 جهت امراض جگر بنای نافع و یا آب و شراب رافع است و حمیات بارده و با بکعبه جهت تیرقان
 و یا آب کرفس جهت سیر نافع و غافست مقوی افعال و دست و شتر یک و انگ گریه و لب با گرم و حل
 قوی و بهترین او بسیار سفید است که یا خشونت باشد و شر و طایک شقال با آب گرم و یا شراب سفید و کذا
 یا ناضل و نمک جهت تولخ و سریر الاخر حتی تعلیق آن و غرغره آن با غسل جهت خنای بلغمی یا بنیت مغزی
 جهت جمیت موشان در آن موضع و بول و خن و اطفال محل زنان شرا و جمل و او که از غصه او و نیز طایفه
 ایشان و کینه شقال از خشک او با آب شتر یک جهت درد پهلوسینه و یا صقر جهت در و سیاه بسیار
 و نیزه او بقدر دانگی با غسل جهت تب ریح و قلع و استسقا و یک نخود او با مینوخ جهت قنوس باه
 بنیظیر و بستر طلای آن و ریناب مؤثر است و رافع تشنج و کزاز و جراثیم و سوط آن جهت
 نزلات غلیظه و با آب چغندر رافع حرمت چشم در میان ساعت و با قلیلی مشک جهت سرخ و احوال
 در یک و در واقع عشا و با غسل جهت تیرگی چشم و زول الماء و شاموش یا در جهت بهق مبرص و یا او
 مناسب جهت تقطیر حلیه و الو شلب و در و فاصل قدر یک رنگ او شش کفیت او با شیر تازه و جهت
 و امراض شش بنایت مفید و پیله او و جهت دال و شلب و او و الحیه و درم و خرس و کبیره او از دماغ او با شیر
 صر و بجز موی او سبب گزینت هوام و نماد استخوان ساق محرق او که با کز شربسوزند جهت بوسه طلا و

در مکره

در مکره

موی محلول او با نود و شش و محلول او را در آب و روغن و نیکو که چاه پاپان باعث نفرت گنگ از آن مکان
 و پشیدین دوست گوشت که گشت گرفته باشد صورت غارش بدن تعلیق بر چشم او مانع صرع و تشنج است
 و سیاه و طبعی که حبیه او بر زانو جهت دفع درد در کجی زانو در دست حرکات مفید من کردن او در خوابگاه کلاه
 باعث پاک آنها از خون و صورتیکه از آنجا محل گزینی نهشته باشد و چون در صبح که بوی آن گذاردند و سار
 موفی داخل آن نگرند و در من کردن سرد و سیلاب منع سیلاب از آن و موجب و چون زهره او را
 خلوص کرده مجامعت نمایند و یکی قانودان زن نگرند و موجب نهشته اند که در صبح آن جز است
 گویند و بهندی گاهی مانند در دم گرم و تر و گویند در اول تراست بهی طفت و در لیل منفتح شده و طبع
 بلغم و قوی معده و ملین طبع و جهت سرفه و در سینه و معده و یک و خارج حصاة و لطفک طبعی و طبعی او
 خول با در کاه و نهایت بهی و قوی اجشا و رحم و با خمر و بر و زهره او که در نمک جهت اذیت بهی و خول
 و قوی معده و یک و دو و شتاب آن و بر برای آن و بنید آن که آب فشرده آنرا با طبع آن غسل
 جوشانیده در خم بخت بکند تا مسکه شود و یا غایت مست کنند و بطی اللاندر و صرع و عرق او که از
 مناسبه گرفته شود و در جمیع آثار نایب مناسبه است مگر در اسکار و ضما و هر که جهت آنکه نافع و جرم او
 بطی اللاندر و قفاخ و منصف و سرد و درین و طبعش ادریه حاره و آب که در سینه او آب گوشت نیز غایله و در خلط صلیح
 و در شربت ادریم او تا شد و جهت شقال و از بهر دانه چاه شقال و از بهر دانه چاه شقال و از بهر دانه چاه شقال
 مثل اصل و چون بگوید تا آب یک در نیم شلغم و در جوف زرب و در یک شلغم و در جوف زرب و در یک شلغم
 و نشانه و در سول و در شربت و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول
 گرم و در خول خشک و بالذک جلدی و در افعال سوای تحریک به قویتر است و در سول و در سول و در سول و در سول
 خام آن جهت سموم و قفاخ و جهت اصل و یک آن جهت و قفاخ و جهت اصل و یک آن جهت و قفاخ و جهت اصل
 باعث که بختن جوام و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول
 که فله و موجب آن که راجع و در شربت که است که بهندی مانین گویند و در شربت کلام یعنی اشل و از بهر دانه
 و این در غاص مانند غایب است در اشل و در شربت که است که بهندی مانین گویند و در شربت کلام یعنی اشل و از بهر دانه
 و قفاخ و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول
 و جهت شقال آن با شکر ششی منوم و مانع تخمه و صود بخار و باغ خصوصاً که در مساق و جرم او مسکن فله و از بهر دانه

از آنجا که

که در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول و در سول

نفس و بوییدن و طمائی او جهت در دس چار و در چشم و با تر نفل جهت بار و آن لحظه او جهت تقویت دل
و خشی و پیوستن و تقویت دماغ و حواس باطنی و نشاط نفس و رفع خمار مفید و با لحاظ صیقل مضرب و باعث سفید
و صلحش جلاب و نبات و قدر شربش تا بحده شقال و گلاب مکرر بقدر و اوقیه سهل است کل حکمت
بهری طین الحکمه مانند ضماد او جهت شکستگی اعضا و تقویت استخوان و خنجره و عصب مؤثر است و جهت شد
حصول رطوبت طریقت و شمع آن متعدد و بهترین اقسام آنکه مقوی مقصود نمک طعام و ذوال طعمی است
جنبش الحیدر گلابش تخم کبک و کبک و گل یکیزه و جوهر و با هم نمیشوند گندم بعضی حفظه ویر و میسوزی گیرند
بهترین آن تازه بالیده مائل بر زردی بعد از آن جنس سفید است در اول گرم و در پیوسته مرطوبت معتدل
و تازه او که خشک نشده باشد در دوم تر و بهترین غذای اسحاق و کثیره غذا و مسویج مسدود و مضار حیوان سده و عروق
و خام او مود که مده و معطش سر که گند و مفرزان حامله و خفته او نفاخ و در پیوسته مولد راج و معطش شیرین و نود
آب بالای آن موت قویج ریجی و آر و گندم که خفته باشند و نان فطیر القیض آرد و مطبوخ او با شکر و بادام
سرفه و نفث الدم و در در کرده و سینه تسهین بدن بغایت موثر و باغلیاء و روغن تازه جهت خشونت سینه
و ضحاک گندم مضوع جهت نفیج و مل و طمائی آرد با سکنجبین جهت بشور لبینه و با عصا بخت جهت منع نفث و نفل
اما عصاب و نفث السعال و شرب و سر که جهت هم هوام و یا آب کشیده جهت روغن و تحلیل او را هم حاره و خاثر و در دس چار
و خفته او با آب و روغن زیتون تحلیل او را هم حاره و در در او و موضع گردیده سگت یوانه بغایت مفید و چون
خمیر گندم را بر موضع گردیده سگت چند ساعت لبته پیش سگ اندازند اگر تناول نکنند بداند که سگت یوانه
گردیده است و روغن گندم که با قریع گرفته شود جهت قویا و مضوع و خزان و کانت نافع و نهاده گندم سرخ
با موم و روغن گل جهت جلای خنجره بعدیل است گندم را بعضی که گندم را مطلق آن کرکات لبیک کرکات
نیز گویند مراد است در سوم گرم و در روغن خشک و خوردن آن بعد غذا نافع ترش شدن طعام و طین طریقت
و ملطفت و مهبی و رافع قویج و مفتوح سده جگر و مقوی کمر و قوت باضمه و منقی قصبه ریه و اکثرا بقدر شقال
و نیم قاطع خون بواسیر و حرکات و با غسل جهت جمیع امراض بارده و طریقه سینه و با مائل حاصل جهت سهو نافع
و مطبوخ او یا جوهریت رطوبه و در سینه مفید و عصاره خشک کرده او مسهل خون و بسکه بریده او متفتح
و سپر و رافع قویج و حمل برگ کومیده او به تنهایی و با ادویه مناسبه محفوف و نبات رحم و نافع از لاق
جنین و جکوس و بطبخ او که با سرکه و آب نمک باشد جهت انضمام فم رحم و ملائمت آن مفید و ضماد او

در پیوسته مرطوبت معتدل

الطیفا

گزیدن بهرام دانسی و با سهاق جهت شری و تالیل و با تمک جهت قروح خبیثه و طلاهی و طلوع اخلاص و جهت بواسیر
 و قطره آب و بار غن کمل و سرکه که جهت درد گوش و دوی و جوی و آب کند و سرکه جهت نزف الدم و رعایت
 مفید و چون گندم را و و بار خبیثه میفشارند و جرم او را در آب سرد بخیسانند و با الطمه اعمال کنند رفع لفع و
 میکند و باعث لذت الطبع میگردد و اقسام آن از پیاز و پیوسته و قنار و فستق و در دندان و فم و درین و منجر
 و محرق خون و مورث تاریکی چشم و مصلحت کشنیز و کاسنی است و تخم آن در آرد و گرم و خشک و بهی بشر آب
 نبات مرکب یاه و و و منقال او با تخم و در قاطع نزف الدم و منفع سده بلخی جگر و محرک اشتها و قوی کرده و شانه
 و رافع امر صافی بوده آن و بوداده آن به تنهایی و با جرئت با بلی قاطع اسهال خرمین و زهر محمل را با اسهال و
 جهت گزیدن انسی و کلفت و آثار و در ویای بارده و بخور و جهت بواسیر و بواسیر و قطران بخور و جهت درد دندان
 و گرم آن موثر و چون کوبیده در سرکه بنزدن و ترشی سرکه میکند و مضر میوه و مصلحت غسل و تخم کرات شامی قوی
 قوی است و کرات بری بسیار تند و قطع و قطع و با نیت مدربول و حیض و حمل آن جاذب جنین و عصاره
 سسل سودا و مورث اسهال دموی و تخم او پنج قیراط باشد تا چند روز در او مته رافع بواسیر جهت گزیدن بهرام
 قوی از تخم سایر اقسام و ضماد آن رفع برص و تالیل و متقح اعضا است کوزن یعنی این بهند
 باره سنگها و جنگار و حشیل گویند انواع آن در خواص تفاوتی ندارند گوشت اقسام او غلیظ و مولد بواسیر و
 و مدربول و قوی یاه مبرودین و دنباله همه انواع و جمله سموم و گوشت آنچه در بهای گرم ابدان و مانند بسیار
 فرج کنند با سمیت است و مصلح گوشت او نهایت طبع است و بار غن و آشامیدن شراب ماکول و البسل و بول
 و شاخ سوخته و ایک منقال با یک منقال کثیر که مصلح ضرر است بشا جهت نفث الدم و قرحه اسهال و قطع
 خون و اسهال خرمین و قوی صعب دیر قان و در دهنانه و سیر و سیلان تخم نافع و چون بری و کرده در کوزه
 گذاشته در تون حمام بسوزانند تا سفید شود و با سرکه بر بوق طلا کنند و در آفتاب بشینند بهی و از آن کس
 و بار غن جهت شقاق نافع و بهرگاه مثل اقا قیا سفول کنند جهت آقویه با صبر و متع سیلان مو او و نفع
 و حشیم مفید و سئون او جهت آقویه لکه و جلانی ندان قنار و نبات نافع و طلاهی او بر عانه پستان و حشیر
 و تعلیق شاخ و پوست و ضعیف و بهر یک جهت منع گزیدن مار و بهرام و بهر یک جهت منقال از خون شیر او
 جهت اسهال خرمین قرحه اسهال و طلاهی و دنباله سوخته آن با سرکه بر زکر کچ را ن و عانه باعث نفوذ طانی افور
 بهر حیوان نبات مؤثر و زهر شاخ او جهت گزیدن بهرام و بهر یک جهت و حشیم او بهی و حشیم و حشیم

از زهر و سوزش
 و زهر و سوزش
 و زهر و سوزش

و زهر و سوزش

بعد از آن که در میان با بحث تحفه جمع کردن او باشد غیر محرم باشد و بهر بخانه که بیدار
و بخین آن کند بهر که گشت آب بنامه المصلح المنفوذ و موافق با تفسیر حضرت اوست و بعد از آن که
حرف اللام

حرف اللام

لاون رطوبت و رخی است بهتری از وزم و خوشبوی سیاه مایل به سبزی یا سبزیست در دم گرم بود
خشک لطیف و با زب و با قوت قابضه و منضج و محلل و مفتوح و بهر که با در لول و حقیق و حق و شیر و مرغ و خنجر
و مقوی معده و رافع فواق و اوجاع بارده و با شراب قابض طبع و طلاوی او جهت صلاح و صلابت معده و دیگر
و الدیام زخمهای که با شراب جهت آثار قروح و آب و فرجه او جهت صلابت رحم و اعتقاد و احتباس جنین
و بار و غن گل که بر با فوخ اطفال طلا کنند جهت نزلات و سرکه ایشان بر جوده جهت تقویت آن و رفع
غشیان و سیلان آب و دیان و با سیر خوک و پیه گاه جهت ورم مقعد و در و جفیه آن
بار و غن گل جهت سحج بار و دطلما و بار و غن گل جهت سحر و خشکی آتش و بار و غن گل و جفیه
و منع خنجر و جفیه را جهت گزینیدن بهوام موش و چون زن بعد از بول کردن بان بخور کند پس اگر
در حال باز بول آید آن زن قابل حمل خواهد بود و الا لا تضر سفل و آشامیدن او و حبس کردن و حبس کردن
و تفتیش آن جهت کرم است و در غن لادن که یک و قیبه او را در یک طبل روغن بنون که خنجر جل نموده و در
بر آتش خاکستر کنند که قریب سدر روغن بسوزد جهت بر و روت اعضا و تقویت معده و زکام طفلی و سیاه کردن
و تقویت آن بغایت مفید است لا جورد و لار و رو بندی را و ش خوانند بهترین اوصاف
شفاف است که کمبودی او و سبزی مائل باشد و شتمن منخول است و غیر منخول در اول گرم و
در اول سرد و در دوم خشک و سهل و معده و اخلاط غلیظه مخلوط بخون و صاف کشته آن اگر در است باقی
رافع سودای حوالی قلبی حالی است و تعلیق امراض خفوف و اوج فوخ و مقوی دل و جلی و با قوت قابضه و رافع
امراض سوداوی و غم و هم و خوش و عیارت غلیظه و در حقیق احتمال و جهت سلاق و برده و معده و بیاض و در
و بخین مژگان و در معده و جهت آکله و قروح سبزی و فوخ او جهت رفاف و فرجه او بار و غن جهت خنجر
از اسقاط و طلاوی او با سیر که جهت تخم بود و قلع و ثلیل و بر صنفید و مضمض معده و مصلحش و در کرب
و غشیان و مصلحش کثیرا و محسل و شربش از نیم مثقال تا یک بشرب حرامی است و مقعدین جهت آشامیدن
غسل آن بشرط ندانست با بحث ضعف عمل سید اندک لیلاب بهندی چاندیل نماند است

لاون

لاورد و لار و رو

لاورد و لار و رو

لاورد و لار و رو

بزرگ را کبیر و خور و صغیر نامند و هر دو اقسام اند ساق جمیع اقسام شیر دار و مرکب القوی و نر و جالبینوس و هم سرد
و خشک است و در خون گرم و افشاح سرد و بدین طبع محمل و آب آن سهل مره الصفا و مطبوخ و افشاح غالب سال
کندر و آب افشاده آن یکس است و بزرگ کبیر فید او که مستعمل لسان است جهت جراحت غلیظه و سوزنکی آتش و
و امراض سینه و آب او جهت سرفه و قلیج حار و یا بخار شنبه حبت ورم مفصل و احتشا و قرحه امعاء و یوجیل و سیم
از گل او جهت قرحه امعاء و غماد بزرگ تازه او جهت درد سینه و مطبوخ او در روغنها جهت تحلیل او را هم در روغن
عصاره او یا ایسافطرون و سسل حبت صایع و من و یا روغن زیتون جهت درد گوش و حرکت آن و یا بوم
جهت سوزنکی آتش مفید و عصاره قسم سیاه شرب سیاه کند و مود گیش جهت قرحه خبیثه و کل قسم بی اثر شرب
و نرجه آن در حیض و بخار و بعد از طهر بالغ محمل و آب او شدید الحرارة و جهت رسته و مره و قلیج و سیم و
با نر آب جهت گزیدن ریه و بزرگ تازه او مطبوخ جهت القیام جراحات خبیثه و سوزنکی آتش مفید و سیم
بگیش با شنبوت و در نایل و یا بوم سیم است سرد و خشک و جهت سرفه و قلیج و سیم و پنهانی نه در ریح
و سینه و ریح طلل آب او با در ورم مفره قاطع نزف الدم جمیع امعاء و خشک و رافع امراض خبیثه و تازه او
القیام و سینه جراحات و اقسام بلبلاب نفع عصب مثانه و صمغ خشک و بالغ محمل و قاطع حصین است و قدر شرب
از آتش انکاب و قویه ناسی سیم و بلبلاب صغیر با قوت محله و قلیج و سیم مره الصفا و اسلم از اسام اقسام طبع
سرفه که با سیم است طبع باشد و قلیج حار و محمل ورم مفصل و یا بخار شنبه حبت او را هم احتشا و افشاح سرد و اکثر
حمیات نافع و قدر شرب از آب او تا نیم طلل یا بلبست در سیم نهات لب الفاسی فرشته و بهندی پوی نامند
یکه و قویه او ده طلل شیر را غلیظ میکنند و در سیم بدن بخار کیه یا به محوین مفره و لبانیت مسدود و ورث فوان
حصاه و در سیم مصلحش و سیم یا سیمه التیس مختلف فیه است و در سیم نیز و بعضی سیم است و در سیم
داری بر در آخر اول مرود و سیم خشک و قلیج و قاطع نفث الدم و حوض اسهال حراری و در سیم رافع قرحه
و قرحه و مضاد و قوی عضمای ضعیفه و فم حده و بزرگ و در سیم افعال قویه الا قویه و قدر شرب از عصاره او
تا سیم و در بزرگ کل او یا بوم و روغن جهت سوزنکی آتش او را هم حار و خوردن آن جهت قرحه امعاء و قویه
مسدود و سیم بخار و مفره و در سیم مصلحش و لب و سیم حوض و قلیج است و محمد ابن ذکوان خوردن سیم
رافع سیم و لسته لسان الفاسی از این بهندی جبهه گویند از جمیع حیوانات سراج الا الخار و مطب بلبلاب
و با در و قیه مملانی و سیم الاستحاله بخلاط المنغن و مصلحش که در سیم فیه است لسان البصافیر

در سیم و سیمه التیس مختلف فیه است و در سیم نیز و بعضی سیم است و در سیم رافع قرحه

سراج البصافیر

و بهترین آن جابل کل جاجی نیز بهترین است در اول گرم گرم خشک و در شراب بسیار جهت استفاد
 و او را هم در آن جابل کل بسوزند جهت خراش و در شراب و در جهت اخراج حصاة و لیث قتل جهت تسکین
 مفید و خاکستر آن فنی دندان جهت اراض لثه و التیام جراحات و در رفع بوق و بریدن و باغیر چشم نافع است
 لیث میوه سیب زمینی و در جیب خاص مانند ترنج و پوست زرد او در گرم گرم خشک و مقوی معده و دل و طایض
 و محرک لثه و درین چشم غذا و رفع سده گرده و کلل و تلخ ریجی و آرنج آورنده و مصلح کیفیت اخلاط و یه باذیر
 سمم مشرب و در دله و در سائر افعال قانم مقام پوست ترنج است و آنجا پابین پوست زرد و ترشی است
 در افعال مانند پوست ترنج و در ترشی او در دوم سرد و خشک و مقوی معده حار و لطیف و بسیار جالی و قاطع
 غلیظه و لزج و ملطف آن در جالی بهی سیاه و کلفت و قوی و مسکن غلیان خون و صفرا و التهاب معده جهت
 حمیات حاره و وی و صفراوی و عفونت خون و بشور و شری و صفت و در دل و درم حلق و للمات و گریه و غم
 و قی صفراوی و غلیان و تقلب طعم و بدگذشتن الطعم و در جیب و در جیب مواد حاره و جگر و معده جهت صداد و در
 که از بخار اخلاط غلیظه باشد و خفقان سوداوی و غلبه خلص و غیر خلص و خمار و سموم او و یه و مثاله مفید در اکثر
 قانم مقام سرکه جهت لیث تیرازان و در غصه و صاحب سرفه و مبر و درین و اکثرا او در خلای معده
 مسهفت امعاء و موت و چیت و مصلح شکر و عسل و اگر جویبار آب لیمو نیساند حل شود و قهقهه و درم و خلون
 و نوشادر و در اندک زمانی براف بوق و آنجا جلد است و تخم او در دوم گرم و در آخر اول خشک و در رفع سموم
 و آن ترنج و قی و در لثه و در غلیظ و در شترش از یکدیگر هم تاد و با آب بگرم یا شراب و باید که متفکر پوست باشد
 و خائیدن و آن ترنج و در لثه و در غلیظ و در شترش از یکدیگر هم تاد و با آب بگرم یا شراب و باید که متفکر پوست باشد
 خوشبوی آرنج و لیموی شیرین و در نافع بسیار ضعیف و در است اما در غصه نیست و پخته و پخته و پخته و پخته
 ترنج و نارنج کرده باشند و ترنج و لیمو و چون لیمو را به خشک ساخته با وزن او شکر بسیار جهت
 صحو و جارات و تفهیت سد و جیدیل و برگ لیمو در تفهیت ترنج ضعیف تر از برگ ترنج است

حرف المیم

ماء لباسی آب و بنندی پانی و جل نیز کوبیده ترین آبها آب باران است بعد از آن آب جاری
 کثیر المقدار که بر زمین پاک سرخ لون و زمین سنگدار گردد و وسبب المنع و تند رفتار و سبک و درین
 و از مغرب و جنوب بطرف شمال مشرق آید و آبهای به مانند آبکی درنی زار و کوه کوهی و امثال آن از آن است

نیز کوبیده ترین

نیز کوبیده ترین

و از مغرب و جنوب

و بعد از آن آب قطره که مانند گلاب عروق کشند و آب قطره که از کوزه سفال ترشح شود تراوش کنند و بعد از آن
 آبیکه چو شانه نیده تا نصف رسانند و آب چشمه که شیر المقدار و آب کپری و چاه است و تفاوت آنها بقلیت
 و کثرت مواضع مختلفه است و از خالص در دوم سود و در نهایت طریقت که از طریقی چیزی نیست و اگر چه بسبب
 بساطت غذای حیوان می شود لیکن نسبت بروح طبیعی قوت غذازیه حکم می آید و در نسبت بروح حیوانی قوت آن
 پس با دامیک آب بوقت مناسبی بقدر لالیق خورده شود باعث حفظ طریقت غریزی از تحلیل و ترقیق غذا
 و بدتر و حصول آن با عصا و غسل عروق و طراوت و نرمی بدن تلین طبع و اعانت بهم طبع غذا و تر
 و تیر روح حیوانی در حقیقت میور و در فضیلت ترقیه بدنی است یعنی آن مراقت و صراحت که ضعیفه پاره
 و امراض رطوبتی و قروح جراحت و دبیلات و قوایج و اکثر او و عدم مراعات است و سستی اعضا و ضعف
 احتشای و فهم و فساد رنگ و خسار و نسیان و بلاد و عروق و خللات و تهیج و قس و کس و گرانی بدن و بیات
 و امراض بارده و طبع است و شرط است که قبل از آن غذا را معده نیاشناسد که صاحبان معده و دیگران
 و بعد از پیوه های تازه موثک نکون می آید و اگر و امثال است و بعد از رجوع و حمام باعث عیبه و خدر و شعف
 و بعد از خواب موجب لطفای حرارت غریزی و شرب و الی شاده و بر برداشته موثک و عصبه است
 و پیروز نشا خور و در موثک امراض عصب که در پیوای بسیار گرم و دایم طاعت صاحبان احتشای بسیار
 که از عدم مراعات مذکوره متضرر نگردد مصابیت تشنگی صاحبان خارج حار را باعث احتراقات است
 و آب بسیار در فترت عصب صاحبان سرد و بسیار گرم محلل و باغ و موافق باغی و لیا و آب میجندل گرمی
 مسکن خارش بدن و تحلیل از غاسل معده باشد و آب نیکرم طبع خوشی و مفید طعام و موثک استسقا
 و محلل سیر و فساد و تجارت و باغ و جهت ورم حلق و نفثه معده و تحریک مسهل و اذابت بلغم و ترقیق آن
 سوداوی و فترت شور و اعانت و دایمی معی موثر است و آب رین و پنج موافق معده و دیگر مزاج حار و پیوای
 و فتر عصب احتشای ضعیفه و مصلح آبهای بد خوردن و پیاز است و چو شانه بدن او را با صد یک او را که و کذا
 مخلوط نمودن او با گل و خاک کپری و عروق کشیدن و در مصیبت جمیع آبهای شور و تلخ شیرین می خورد و فترت
 و مزاج در آب که باعث تصفیه آن ماء البحر آب دریا گرم و تند و طبع مسهل و بلغم و در و مزاج محلل
 و فتر او را و فترت چش و طول کرم او جهت در عصب حکم و شقاق و جرب و قویا و طبع در آن
 گزیدن بر آب و امراض بارده و استسقا مفید و فتر معده و مصاغیر شرب گوشت آب مرغ و سفورای باهی است

[illegible]

حضرت شرای بلغمی نافع و طلائی او با خندا در حمام جهت صلاح بار و مجرب و بزرگ خشک با غسل جهت آثار
خون بنجم چشم و با سرکه جهت گردیدن عقرب و جهت کلفت در بدوی هوق و با موم و بن جهت التواء ای
و او را بلغمی و با مغز جهت ورم جگر و چشم نافع و با زرد الفیج جهت اورام امتحان مجرب و بدوی جهت سرد
منخبرین و در مانع و تقویت مستی شراب و منع خمار و سحر آب او جهت تنقیه دماغ و لقوه و صرع و غایب از بانگ
و خرد کردن آن جهت رفع سیلان آب و مانع انتقال آب او جهت ابتدای نزول آب منصف با موم و بنفید الکین
آب او بر موضع حجامت رافع اثر نرم آن فرجه او در جنین و قدر شربت ارجم افکار و شلال و طویج و شفا
مشال و مگر کرده و صلیح کاستی و تخم قره و لپش و سنبه و روغن منخوش که آب او با مثل آن روغن تن
بجوشانند تا روغن نماید جهت فالیج و عشه و کز از و صلیح شقیقه بار و تحلیل ریا و قلع سده و گران سانس
و بخور منخوش رافع و شربت هوای و بالی و گریز اندام و ام است هر بندهی بول خوانند آب بنجر و روغن است
و بهترین او با بلغمی و تند بود سبک وزن و زرد و شکری صاف است که بعد از شکستن آن با سفیدی نازک و بن
و در سر که کرم و چشم و نقش ناست سال باقی میماند و تحلیل ریا و قلع سده و گران سانس
و شربا و غسل با صفر و با ترس و حیض مسقط جهرین قاتل کرم شکم و با تخم بنیست نذر سیم و رافع سیلان
حیض و جرب و جهت سفر که کند و غفران و در بدلی و سینه و اسهال خمرین قره اسعا و در گرده و مثانه و قلع سده
قابلص بلغمی و در ورم و خنایر و فاصل و درم سپر و روغن موم یا رده و طلائی او جهت گردیدن موم و در
منز و با شنب بانی جهت بدوی زیر بغل و کتف و دران منخوش و بار و روغن بود و ولدان جهت بخیرین او و با سیخ و
جهت تامل و کلفت و با آب ترنج جهت جرب و سفت و با سرکه جهت قویا و ضا و ان با روغن از تون ابراهام با آرا
گویند که بوی محرک جمیع است که تا زائل نکند و اسکیون یا بد طلائی او جهت حفظ جهت است و قلع سده و گران
موش و با حیوان و جهت التیام زخمهای عصب و رویانیدن گوشت بر استخوان و غرغره و با سرکه و آب بنفید
جهت فتق و ادره و با آب ترنج جهت خون بنجر تحت جلد و با گرده جهت جرب و اکتمالا با ادره عین جهت
بیاض خصصا با آب شقایق التیام با فلفل جهت ضعف و بر محجوب با غسل جهت سلاق و با شیر زان
و با آب حلیه و گلاب جهت قرحه و با آب بود و جهت ورم و جرب و موم و با گرده و در غفران افیون جهت سردی
موجر و غفران و با شربا و روغن زیتون جهت تقویت و زنان و لثه و قلع سده و گران سانس جهت خون گران
و در در او جهت قرحه و در آن زخمها خصوصا چون قبل از آن با آب بازنگا بشویند و غفران او با قلع سده و گران

در بنی نازی

یا ادویه مناسبه ایست و سحر است و جالی کلفت و مسکن است و ادویه تند و جیت رفع بد بوی اعضا
 و عرق و منع ادران سحر جلد نبات مؤثر است خاصه یار و غن مورد و غن گل سرخ و طلائی ادرار و غن
 بر جوالی قلع در بغل بالغ سختین بر او است بدل و جیت رفع آثار و کرم و جیت تحلیل خون جاد تحت جلد و
 آتش آب گرم و بار کرم و غن زیتون جیت رفع فعل در اکتحال جیت سلاق و جیت پخته و قرحه مفید و جیت
 زیتون بسیار سحر شانه تا غلیظ گردد و بهترین ادویه شقاق و سائیده آن با مثل آن گوگرد در غن مورد طلا
 جیت شری خوشنمای صرباب نافع و امین الدوله التیام تنفیه زخمها را با لذات از دنیا اندک
 ادویه مناسبه دانسته و گفته که خوردن نیم در نیم از ترک با جلاب مخمخ اقدام کرم شکم و مجرایست و بر اهرام
 اطفال نیز میزدند و با شیر جیت کرم میزدند است که بعد شرب حرکت نمایند و آن با کرم نافع شود و اگر کرم
 و در ورم اکتشده با صلباس لیل و نوافح شکم پیش عظیم ضیق نفس طریق سفید کردن او است که در
 و شیم سفید چیده با با قلاب جوشانده تا با قلاب از شیم سیاه گردد و در ورم تبخیر شیم با قلاب نمایند و در سنگ
 بحد سفیدی رسد و طریق غسل نیکه و سنگ را با مثل آن نمک نرم بپایند و آن مقدار آب بر وزن یک
 چهار انگشت بالای آن بایستد و هر روز سه بار بهیم زنند تا کینه طبعش تخیر آب کنند و در صورت سرفه و جیت
 تا چهل لیم بگذرد و پس خشک نمایند و قشیشا بهندی سونا کنی گویند سنگی است که در بینی فتنی و نحاسی
 و حدیدی میباشد و نیزین همه نحاسی است و در آخر ورم گرم و خشک و محل و قلاب و نافع و شرب
 جاکزرد و اما میکه یا نند غبار بپایند و اطلای فی نند ادر و محرق او که حبس کرده در کش سر کینه الطیف و
 مبر است طلا و بار کرم جیت بهق و جیت منش و تنفیه زخمها و حرارت عقل و بار ایتانج جیت تحلیل ادر و
 جیت تقویت بصیر و ظلمت آن تعلیقاً رفع فزع اطفال است هر چنان بهندی نمک گانامند و نوز و بعضی
 مراد از بسید و جیت و جیت و جیت کتا از بسید و در سایر افعال است و دیگر هم او با نوز و جیت و جیت
 هر روعی حجر السطریط نامند و محرق او با نوز جیت تحلیل نمودن ادرام صلبه و با موم و غن جیت درد
 فم معده و سوزنا جیت تقویت اثر نافع است هر و اید روعی لولو و در ویت و قی نامند و کون او که
 یا تریس آن می کنند خلط و نافع و اصلی ندارد بهترین او عافانی سفید و بزرگ است و زیتون و قلاب
 سیاه و غیره و آنکس بسیاری در زرد و غیره و در و سوراخ را و شعل اطباء نیست و غن و عرق و با بوی که مضار
 و جوشانیدن او در آب سرخ و امینک پیاده نافع چرخ زردی آن و در ورم سرد و خشک و نافع و جیت

در شیم نند و سنگی

در نوز و جیت و جیت

در نوز و جیت و جیت

وخرام و اختراعی بدن و مطلقه و قوی اعضاء و نفع انواع خفطان و خوت و دفع سودای و جفت اسهال
مراری و رموی و ضعف جگر و گره دانه منحل و بدبوئی و بیان و حرقت البول و سسته و بیرون نفع عموم و سودا
و ضیون و بلوغ و در بر او جفت طبع سیلان غلظت اعضاء و التیام زخمها و التخلال و جفت رسوای و طبعیت بصیر
و بیاض و سبیل کز و سنون آن جهت پاک کردن دندان قویت لثه و طلاهی محلول و دفع برص و طلاهی و اب
و طلاهی محلول جهت جرم و جمیع آثار و فرجه او در نفع حمل موجب و لکها برآوردن آن قوی حل و در دندان شستن جهت
از اگر غم و ضعف دل و موثر و دفع مثانه و مصلحت شستن و شستن شستن شستن شستن شستن شستن شستن شستن شستن شستن
بعد از شستن کوبیده و شسته کرده آب لیمو یا آب شکر منجم صاف بقدریکه او را بپوشاند اضافه نموده چهارده
بست روز در سر کین نهاد گذارند تا حل شود و منجم آبی لبرنی آفرزاند اقسام آن در آن دل و دم گرم و تا آخر دم
تر و سمرقانی غلظت غذا و دیگر منجم و محرک یاه مبرورین اند بهتر آنکه با روغن چهاره بنزد منجم آن آبکاهه آب انار است
و طلاهی موثر است جهت درم مقعد و جرب و بیاض و جفت طلایات و شقاق مقعد و جلد و نقشه جلد و طلاهی
و طلاهی و جفت دفع است ایست در گوش فته باشد و با آرد با قلا جهت ورم لیسان یا لیسانیت مقید و در دهان
جهت افزونی عقل و تطویر او با روغن زیتون نیم گرم کرده در جرم جهت احتباس صفت نافع و گوشت مهر خنجر او
جهت التیام فتوق مزایده کردن و در زانیدان سنگ کرده و دانه موثر و چون خون آنرا با آب نمک بشویند
جهت در دانه حصاة لب یا نافع و پوست تخم آو سحر و جفت اسهال رموی تیرین ادویه و بیاض و زایل او
جهت سرخ و خشک مقید مسکه بوی زنبور و بیهودی کهن و نیمه گویند و مراد اطباء از آرد از گوشت مقید و گاو و بیا
در اول گرم و صفا و حرکات و تولید و شفع و مسدود و جفت تصفیه صوت و تصفیه ریه و شش و خلق و برطرف
خشک و او را هم طلاهی و باطنی و او را در فرسودن فضلات و با غسل جهت ذات الحسین و ذات الریه و دفع
سینه و دفع آن و پاک کردن دندان او یا خشک و ششاش خوردن او یا نهایت موثر و قوی و با یا با هم تلخ جهت
دفع فضلات ریه و با قوا و این است اسهال و حج که از حدت احتلاط باشد و یا شربت کحل جهت قطع فعل او
اسهال و باز در تخم نیم شستن جهت دفع احتلاط و یا نرود شقاق او یا شربت شقاق جهت دفع عسل البول
موجب و طلاهی او یا نهایت تعذیه بدن میکند و موقوف بر و آلات غذا نیست و جهت نفخ و مریه
و گزیدن افعی و غیره و این جهت سرعت برآمدن دندان طفل و دفع حصف تازه و کهنه
و با ادویه مقید جهت ورم اعصاب و حجاب بلوغ و راحت مثانه و قویا و ضعف و جرب خصوصاً چون بعد طلاهی

الاصحاب

الاصحاب

[illegible]

و غوغو او بارش ثوت مانند آن جهت درم گاو و با شیر جهت امراض اعضای جناسی که یک قیراط او را بدو دانگ
 کل از منی و یکد انگ زعفران جهت صدره و جگر مریحه و آب کاسنی و جنبه اشک لب نیز طلال او بارش گاو و جهت
 گزیدن عقب و حمل او بارش عن زیتون باز منی جهت تقطیع البول و انترهای مقعد و غده و دکر که در عسل
 جهت لکنت زبان و سوج او بارش نازحل مانند آن ترضیه و انقیاد و حملی آن جهت تحریک یا به با شیر و کینه
 جهت تب رایج نافع و قهر و درین مصلحت سکنجین و شیرش در شکستگی اعضا بنده و در سائر امراض از یک قیراط
 تا یکد انگ و در شش قهر الیوه و است و چون موسیالی خوب را با این حرکت غیر عکس و در گوش احم و در دانه
 رافع کرمی است و اگر در قبور مرقی حاصل شود و در جهال موسیالی انسانی خوانند که در انتر ساقه جهت جگر
 میت در موسیالی و غیره طلالی نمودند اگر چه در جگر کفنی میکند یک کس شرب آن حرام و در کرمی و میادین
 و در قهرهای دیگر است موسیالی طالع و بهندی یکد مانند شیرش و اگر چه می خوردن در دود تر و مسمن و در کس
 معده و طبع سینه و بعد از نیم کشته غذا و مولد خون و حرکت باه و درین جهت لاغری کرده و در غیر و خشونت
 حلق و طلالی او بارش که و آب این جهت کچلی و سرفه و جرب و کله و باب تخم خیزه جهت کلفت و دیگر کردن و با کاست
 پوست او و پوست درخت آن جهت انقیام زخمها و رفع زرق الدم مفید و فمادیرش جهت تقطیل و انقیام
 و مولد رایج و سد و وضعه با شیره و مصلحت غسل و شک و در باخی بنجید است موسیالی و در زیتون و تلخه و بانی
 بصل اندی بصل الی لکول بصل الزیز و بهندی سیاه مانند آن مثل پیاز توپ تو نیست بلکه مانند سیاه است
 در اول سوسم گرم و خشک و گویند در آخر اول خشک است میوه چایه و چالی و حاد و بیخون بطا و چایه و در سوسم گرم
 بر که در حوالی تقصیب جهت تقویت باه و التواء و حصی که کفلی استخوان با عسل جهت تقویت بدن و سوسم گرم
 و گزیدن سنگ و دیانه و یا لطف جهت در مریحه و باز در تخم مرغ جهت کشته تخم و با او و به مناسبت جهت
 مسهاریه و سکنجین جهت بشور و بنیت و با آرد و جو جهت شکاف و فصل و ناخرن یا خالق الف جهت کلفت و بهن و آثار
 قروح و با سکه جهت خوب و طلالی خجسته او در زیر خاکستر یا او به ارشی جهت نکال سوزنهای تازه و حمل آن
 جهت اخراج خنجرین و شیمه نافع و مولد خلط غلیظ و در غصه و مورث و مصلحت کاسنی و شیر تازه و با عسل
 که در کرمی و در حرکت یا به طریقی و شیمی طعام است موسیالی و چیر چیرنی مثل و بهندی چیر و یا چیرنی مانند
 انواع مختلف میباشد رنگ سیاه را بری و کچلی بلندی و گویا پریده را طیار و سیاه است و یا بلند و
 ناله فارس نامند و بهر با سمیت و در سوسم گرم و خشک و قوت شانه او و غالب بر جمیع حیوانات و طلالی و حق او

در کرمی و میادین

در کرمی و میادین

در کرمی و میادین

محمودین جیت جمع اراهن هم کسی که اطعمه نذالقیه و لذت نیاید نافع و ضار و آب سفیدی تخم مرغ جیت تا آب آید
موجب و با حسن جیت در جمیع اعضا تحلیل درم آن موجب خاصه باطن قیولیا و بدستور در فرغ خون
بمعیدل و با او در بر جیت آنکه قوی فعل آن بار و غنما جیت شور لبینه و با خاک و ترس و غفران جیت هم
آشیا و تحلیل آب و جیت رفیع در در گردیدین و غریب سیرج الاثر و قتل و آن جیت گران سامه و بخور و فرغ و جیت
جیت نفی در جم از طوایب با لوب نافع و خور و ن و طلال نمودن بریدن با الجصیت مورت زردی جلد و شرب و شرب
در یک رطل شیر جوشانیده که نصف سد با یک قیو شکر که بر بالای اللحم خورده شود باعث قوی با فرط اگر در
و ناشتا خوردن همین رافع رنگ گرده و مشتاده و غریب مصلح محمودین و مصلح کشنده و قتل شیر و مصلح
ترس و شرب نشین تا سد و هم و شرب غیر تسهیل تا سد و هم شون است و عرق مانجا و جیت فای و عرق و ام و شرب
مفید و غفران در حال رفیع میکند چون با دار چینی و گاو زبان عرق کشته و رفیع نایب نایب خمر است و در
که رفیع گشته شود بهترین او در ریاچ و در دمای غریب در ام بارده است و چون در آب لیقود یک یک گشته
در این پودانه چیسانند و خشک کنند و هفت بار تکرار نمایند جیت اعاده اشتهای ابوسین موجب تامل
بخوبی جوشندی و بهندی نایل گویند و عرق او که از درخت حاصل میکنند و سندی نامند و سکار
و تقویت باه و رفیع بهتر از هر است و تا یک روز شربین بسیار شد و بعد از آن مانند کمر ترش میشود و یک بار درخت
تا که قسم نرنا جیل است سستی تا سستی و در افعال مانند آن در فیکه از جوب و رخت او ترتیب و بهر حیوانا
موزی پیرامون مضر و مت آن نمیکند و در غایت جیل را آخر دوم گرم و در اول آن خشک و تکه آن بسیار گرم و
و با صفت است و آب آن گرم و تر و سکر که او در اول گرم و در دوم خشک و مغزنا جیل مولدنی و سخن کرده و
و سخن بدن برودین و در خون و جیت تقطیر المول و سوسوی متاثر و در مفاصل غریب جوش و نمودن آن
در رفیع مواد بارده بلغم مسودا و می مانند آن فای و حیوان و امثال آن و جیت سگ و قروح باطنی و با سکر
جیت تولید خون صالح و تقویت حرارت غریبی نافع در جرم او و سقیم و مولد خلط غلیظ و مصلح آن سکر
و نبات و مضر محمودین و مصلح میده های ترش و لیو و فاسد کج مورت غشیا و غشلی است و قد شرب جرم
از و قال شقال از آب اوقاسه قیو شرب او جیت جنون و با لوب و تقویت باه در که او مسهل کرم شکم جیت رفیع
و جیت تقویت با خور و مهر کردن اللحم کوفه و خاکستر لوب است او جالی دندان و کلف نیکو کننده خرد و رفیع شرب
و جیت و با خور و مقوی مود و عرق که از او است خشک آن تقطیر میکنند جیت جرب و قوی نافع و نهایت در

در این پودانه چیسانند و خشک کنند و هفت بار تکرار نمایند جیت اعاده اشتهای ابوسین موجب تامل

و آن در اول روم گرم و خشک مانع صعود بخارات دماغ و تقوی دل و جگر و معده و اعصاب و مطلقا و در اول
ارواح و همت النجوا و استمالان نزول الدم و ضلالتا جهت فیه عرق و جفیفه زخمها مانع و منفر شاه و در وقت زردی
خسار و صلتش بر غنای با هم و کاستنی خنجر تیش و اشتغال و بدش نبودن او پوست سبزه و بوزن آن بخیل و سبیل
سبیل الطیب است تا آن خشک بجزی قیمت ناست و مستعمل او از آن گندم است قلیل از آن جفیف
و پوست معده و مولد ریا و سود او در چشم و منفر اشتیاق حقیقه و کشته او بوزن تر و در وقت قوی و در سبیل و سبیل
نبیند اسم بی هیچ مسکرات است این خمر و هر یک بی مخصوص و قیاس قسمی از پوست و مجموع آن محقق آن محقق
دماغ و کله کننده حواس اند و اقسام او از یونیز و خربا و غسل و دوشاب و شکو و جو و نیم و در این اقسام
و طریق عمل آن نزول مقدسین است که اگر آثار را بیه باشد از ماده مثل آن آب یک شبار و خیسانه و جو
تا به صفت رسد پس صاف او را بجوشانند تا ثلث او بماند و بعد از آن در ظرفی کرده سر آن را محکم و در قیاس
بگذارند و در وقت آخرین آب بیخ مثل آن و جوشانیدن بقدر نصف است و هر چه از جو بیات مانده اند بجا بمانند
که با آب یکسالان گردد و با سه مثل آن از شکو و غسل غیره آمیخته بعد از یک هفته صاف کنند و در وقت
و اصلاح آن مفرجات و مقویات مانند جو و پودا و چینی و غیره آن از یک یک پنجدریم با زایا هر دو طنز ریا و پسته
از اول جوشیدن تا آخر صاف کردن اضافه نمایند و هر چه از غسل و شکو و جو با ترتیب بقدر باشد مثل آن آب بپوشانند
تا ثلث یا نصف او بماند و هر طریقی که در وقت باشد برون آن بپوشانند تا ثلث یا نصف او بماند و در وقت قوی آن اگر خورد
بستور دیگر از دینا و سیاق و کف و قیاس آنست که آن قدر از نگارند که بچوبت مسکوک گردد و هر گاه در آن از نگارند بپوشانند
و از جمله بپید مسکوک و در وقت عمل آنست که از او در وقت سیاق بهای جو بیات و میوه و پوست طلای بهای که در وقت سیاق از هر یک
و هر یک از آن در وقت سیاق و هر یک از آن در وقت سیاق و هر یک از آن در وقت سیاق و هر یک از آن در وقت سیاق و هر یک از آن در وقت سیاق
و آن در اول و در طب بدین جهت سه و در اول و در طب بدین جهت سه و در اول و در طب بدین جهت سه و در اول و در طب بدین جهت سه
و آنچه از زمان و در طب بدین جهت سه و در اول و در طب بدین جهت سه و در اول و در طب بدین جهت سه و در اول و در طب بدین جهت سه
عسل و خربای و موزی سی است نبیند این سیب بفراسی موزیاب نماند و در وقت سیاق و در اول و در اول و در اول و در اول و در اول و در اول
و قیاس سه و در با هم من بدن و تقوی معده است چون قدر عسل اضافه نمایند در بیل محمل ریا و حرک باه
و قیاس سیب و در وقت سیاق و در وقت سیاق و در وقت سیاق و در وقت سیاق و در وقت سیاق و در وقت سیاق و در وقت سیاق
و در وقت سیاق و در وقت سیاق و در وقت سیاق و در وقت سیاق و در وقت سیاق و در وقت سیاق و در وقت سیاق و در وقت سیاق

اصول الملاحی

نظیر کرب و عینا سیب

و تپ بادی یار نبود و صورت بودن تپ با آب باید داد و چون کیشب در سر کمر خیسانیده ناشتا تناول نمایند
و در آن روز چیزی دیگر بخورند جهت کشتن گرم سده بخور است و چون در آب خیسانیده طعام تناول نمایند و آب
منقطع را با آنکه غسل نباشد جهت اعاده شدت باه یا یوسین معید است و چون لیس از آن ترتیب داده بکر
نمیکنند و در طبیح او نشیند جهت اصلاح امراض مقوده تنقیه رحم و اخراج گرم شکم مقدر بهتر است از دیگر است و خوردن این
مایین دو طعام معین میخورد و طبیح خود سیاه مسقط خنجر و منقش حصاة و منقش ملات و در افحال قویتر از سفید است
تر یا تید و جهت استفاده و جذام و یرقان سدی و سده بکر و تحلیل ریا فحصول طلالی قسام او جهت خاثرین
و مصلح و دفع زردی خیار و سحر و خزان و کلفت و قویت و در دفع حیسی اعضاء امراض مصلح و خوردن برشته شود
که سر نشسته باشد جهت بلای میوه ای آید سده است و در خون نخود که در ترغیر گرفته شود در سوم گرم و خشک و تند
و با قوت نفوذ و بنایت مقوی مویشی و جهت تسکین درد دندان امراض تشبیه بیل و جهت در کباباده
و زردی و اشال آن نهایت موثر و بخور و منبر تازه و موثر فصول و قیج او جهت تحلیل مرم نشسته و در دندان نافع است
و چون در لعل لال بعد ثانیل هر یک از آن یک عدد و نخود را لایده و مجموع را در لسته لسته از میان بر و با یا از بالا
بالای نشاندن آن لسته را بجانم بختلاند از در آن که تمامه جمع ثانیل بر طوط شود و در دفع زردی نشانه و مصلح و خفاش
و مولد ریا فح و ثقیل و بلخش کوفی و زردی و شربت و کلفت و در مخور و کینجین سده و خشک شرم بدش
در قوت باه و بیا و در سارا و نال تر و سر خوردن آب بجهت ناول نمودن شود و بنایت مضر است کس
متریب آن تر جیل است و بغیر از اینها مانند قه چی را بر می مضاعف را البستانی گویند و چون پیاز او را بشکل
اصلی بشوکرده غرس نمایند قه چی مضاعف گردد و در سوم گرم و خشک و ترش و در دوم گرم و در اول تر و قویتر
و سیال باقی میماند جلی و با زردی کشته اقسام گرم شکم و تحلیل قوی و شرب سیخ مطبوخ او بنایت قوی خصوصاً
با غسل منقش رحم و مسقط خنجر زنده و مرده و مخور هر چه در غده جمع شده باشد و التیام و سنده زخمهای ظاهری
و باطنی است و در تمامه و جهت التیام جراحت و غیره و در باطله عصب و مقطوع معید است و در جوت و باطله
در دمای غرقه مفاصل و فقر و با کرسنه و غسل جهت تنقیه قوی و کشتن و دیگر دوا الفیج و با آرد گندم جهت
پیکان امثال آن از بدن و با کرسنه جهت در التیام و بقی و آثار جلد و به تنهایی جهت قوی کردن قضیت باطله
جهت دفع غنیت موجب بشرب طبع که او را سه روز در شیر خیسانیده خشک کنند و تمام او جهت دفع غنیت و ترش
اعضا نافع و در رطوبت خون جراحت و التیام و بقی و آن و دفع سبل و ناخورد و بکیدن آن جهت در دیگر دوا

در بنامی مخصوص و بهترین آن طبع اندامی معنیست پس طبع مائی و بیدار ندان نمک طعام و اصلاح مصنوعه از خاکستر
 بعضی از نباتات که آب از اوصاف نموده با آنش که در کتاب مفقود سیاق و سوره و لایب حیوانات و انسان بلایع و حقه غا
 یسانند و بهترین آن محرق محلول معقود صاف است و در او از مطلق آن نمک طعام است و مجموع آن مسهل بلغم
 و سودا و امای اصفه و رافع بلوبات از هر دو سود و نمک طعام و فساد آن و شیمی نیکو کنند که خسار و مصلح اغذیه بارده و
 اخراج آن و بعضی در اسهال خلط خاصه می قوتیر اسهال از چنانچه ذکر باید و بود داده او قاعین سوخته و الطیف نهم آن
 حاصل اسهال و حین طبع سودا از اقامه بدنی رافع یا رفرکی الطیف و مانع حدوث جذام و باسکین نیز آن آب مفتوح پیچ
 و با عسل و سکبجین رافع سقرت افیون هموم مخدر و گزیدن بود و هم جهت استسقا و افراس سودا و بی بلغمی نام
 و تمی کردن با نمک و سکبجین منقعی معده و با مسهلات جهت قطع اخلاط و یا صفت جهت رافع غویات و اخراج راج
 با ترخ و با مسهل منقعه و جهت قطع خون لته و دندان قلع کرده و ضماد او با صبر جهت نزلات و بار غرض بیون
 و غیر آن عسل از رفت جهت فتح و کوفتنکی اعصاب و دنی و با مسکه و کفت مایلون جهت ورم بلغمی در ریه و تنگی
 کتان جهت گزیدن مخمر با مسکه و عسل جهت گزیدن زنبور و با شکطرا شمع جهت گزیدن لایفی و بازفت
 و دندان جهت مار شاخ و از زنگ و بازفت و عسل جهت او و بلغمی با عسل جهت خون منجمد تحت جلد و با عسل
 جهت سفیدگی آتش و حکم و جرب و تخم کبابه جذام یا جرب جهت و اخضر یا جرب یا بل جهت ورم انشای با نمک
 دل و بیدار جهت توبای و مسخر و الکحال و جهت یا من و سلاق و بل و قوت بلغم و سوخته آن با سوخته نوشادر
 و شب سوخته جهت سبل یا بیدار جهت بیاض حجب و در پاک کردن دندان بعدیل و شستنی نمک یا ع
 و اکلا و جوشش با نمک و مسکه رافع آن و بستن با عسل و تخم قاطع خون آن و حین گرم کرده او بر اعصاب
 و روی بلغمی و ریحی مفید و مضر و مرغ و تاریکی چشم و افشار و محرق خون قلیل منی و دوش خارشن و جرب
 و منقذ ایدان خیف و محش و حرج و بیاد و اشیا می بارده و رطبه است و حلیق او در بار چرخ بسته بطرف چپ
 زبان باعث سرعت و لاوت و عرق آن که بقرع و انبیه نقیض کنند بغایت ترش و خوش طعم و بجهت بلوبات
 معده و امعا و فتح سودا و رافع استسقا و سبز و اکثار او باعث لاغری بدن و کسان بغایت عالی دندان
 و رافع گوشت فاسد لته است نمک سنگ که بقیه بلور می نیز خوانند بفرنی بلایع اندامی و بهترین آن
 ندانند و بهترین آن فاسد و در آخر دوم گرم و خشک و مسهل بلغم و از وجات و در تقویت قمع و در رافع طعام و قوتیر و در
 عین استعمال غیر از جایز نه کشیدن مسلی از آن خسته ساخته و شیمی بر رزخید و فله و با رافع خسته جهت سوزن حال

نمک سنگ که بقیه بلور می نیز خوانند بفرنی بلایع اندامی و بهترین آن

بالا ذکر یافتن شک طبر و بهندی سینه سینه باشد شک معدنی و جلی می باشد شک سنگ است
 شک طعام یعنی بلع انجیر و بهندی سینه گویند بالوان شغفیه باشد اکثر او سفید یعنی بال بلخی
 و سیاهی و زردیست و بهترین او سفید و در آخر و گرم و در افعال مانند شک سنگ شک هندیست
 شک چینی نمکست شفاف و رخ بایل سیاهی و قطعات او بزرگ و در اول سووم گرم و خشک و پس بایل
 و سودا و بلغم و حرکات شتاب و محلل راجع در سائر افعال مانند سائر اقسام و ششش تا یکینم در سیم است شک فطری
 از جواهر معدنی و سیاه و یو و بالقطیت که از آتش فطریست او زائل شده سفید میگردد و در سووم گرم و خشک و ششش
 اقسام نمک متقی و در خارج بلغم و سودا و قوی از سائر و طلا و بارغن گل و دفع جرب و ششش آب و عجب فیض و ششش
 بیا یکینم ششش سیاهی و بهندی چنانکه گویند گوشت اگر گرم و خشک و هیچ جریالی گوشت او را نمی خورد و اکثر احوال
 و زرد و او هم قتال که در دماغ و در سینه است بیا یکینم و در افعال کافه و بهی و آمار و طلا و او را قوی
 محل چشم و طلا و سیاه گوشت مهر خنجر او در آب زیتون دراز اکثر شری در ششها و جوارز و بعدیل و طوط و خرسر او
 با آب جرب و زیتون و او را حلل قوی و حرکات جماع و حمل آن کند احوال مغز استخوان او را دفع در ورم و زرد اکثر سیاه
 بهترین طلا و فالج و در قاصد او امراض بارده است و جلوس بر جلد او و مال کردن بر بدن او و مسکن او و اسیس و سیس
 بیه کفار بر تمام بدن خود و بال یک قصد او نمی کند بحدیکه تواند او را بدست گرفت و او بسیار محب غم است
 که بتیانه می شود و چون بر زخمی بیا یک شوش ل کند بجات نیاید و از که بفری نماند و حیوانیت نماند
 بیا یک که از قوی صید و شوش میکند حرارت و سوومست او کثر از بیا یک و در جمیع افعال قریب باوست
 نوش او در آخر سووم گرم و در اول آن خشک و لطیف و طرب از عمق بدن لطیف و خفیف و قوی قاطع
 خون جاری و جالبس قوی و دفع سودا و التیام میده و زخمهای باطنی و رانی چرک سینه و صلابت سپر طلا و او
 جنت خنثاق و بارغن و قوی جنت بر من با غسل جنت و او التیاب و حیه و جفته و بارغن و کج و جنت و جنت و جنت
 با آب سرد و جنت زو و یک در خلق مانده باشد و احوال و جنت التیام قوی و دفع بیاض و ورم و بار و ورم و ورم
 با نسل انسان یک شقال شربار و قوی و جنت و جنت و جنت و جنت و جنت و جنت و جنت و جنت و جنت و جنت
 از امکان و در گدازش کانه که در محلول آن بر فتنه نماید و در اطراف خود مانع و داخل و در سیر امین آنکس
 و در شقال آن هم قاتل است تیغ احشایش که از بی قصایا اسکو و بهندی گدازد و گدازد و گدازد و گدازد
 تا سواد اقسام آن در هند و با و خنجر و جنت و در اول گرم و در دوم سرد و آب او سیمین و جنت و جنت و جنت و جنت

بالا ذکر یافتن شک طبر و بهندی سینه سینه باشد شک معدنی و جلی می باشد شک سنگ است
 شک طعام یعنی بلع انجیر و بهندی سینه گویند بالوان شغفیه باشد اکثر او سفید یعنی بال بلخی
 و سیاهی و زردیست و بهترین او سفید و در آخر و گرم و در افعال مانند شک سنگ شک هندیست
 شک چینی نمکست شفاف و رخ بایل سیاهی و قطعات او بزرگ و در اول سووم گرم و خشک و پس بایل
 و سودا و بلغم و حرکات شتاب و محلل راجع در سائر افعال مانند سائر اقسام و ششش تا یکینم در سیم است شک فطری
 از جواهر معدنی و سیاه و یو و بالقطیت که از آتش فطریست او زائل شده سفید میگردد و در سووم گرم و خشک و ششش
 اقسام نمک متقی و در خارج بلغم و سودا و قوی از سائر و طلا و بارغن گل و دفع جرب و ششش آب و عجب فیض و ششش
 بیا یکینم ششش سیاهی و بهندی چنانکه گویند گوشت اگر گرم و خشک و هیچ جریالی گوشت او را نمی خورد و اکثر احوال
 و زرد و او هم قتال که در دماغ و در سینه است بیا یکینم و در افعال کافه و بهی و آمار و طلا و او را قوی
 محل چشم و طلا و سیاه گوشت مهر خنجر او در آب زیتون دراز اکثر شری در ششها و جوارز و بعدیل و طوط و خرسر او
 با آب جرب و زیتون و او را حلل قوی و حرکات جماع و حمل آن کند احوال مغز استخوان او را دفع در ورم و زرد اکثر سیاه
 بهترین طلا و فالج و در قاصد او امراض بارده است و جلوس بر جلد او و مال کردن بر بدن او و مسکن او و اسیس و سیس
 بیه کفار بر تمام بدن خود و بال یک قصد او نمی کند بحدیکه تواند او را بدست گرفت و او بسیار محب غم است
 که بتیانه می شود و چون بر زخمی بیا یک شوش ل کند بجات نیاید و از که بفری نماند و حیوانیت نماند
 بیا یک که از قوی صید و شوش میکند حرارت و سوومست او کثر از بیا یک و در جمیع افعال قریب باوست
 نوش او در آخر سووم گرم و در اول آن خشک و لطیف و طرب از عمق بدن لطیف و خفیف و قوی قاطع
 خون جاری و جالبس قوی و دفع سودا و التیام میده و زخمهای باطنی و رانی چرک سینه و صلابت سپر طلا و او
 جنت خنثاق و بارغن و قوی جنت بر من با غسل جنت و او التیاب و حیه و جفته و بارغن و کج و جنت و جنت و جنت
 با آب سرد و جنت زو و یک در خلق مانده باشد و احوال و جنت التیام قوی و دفع بیاض و ورم و بار و ورم و ورم
 با نسل انسان یک شقال شربار و قوی و جنت و جنت و جنت و جنت و جنت و جنت و جنت و جنت و جنت و جنت
 از امکان و در گدازش کانه که در محلول آن بر فتنه نماید و در اطراف خود مانع و داخل و در سیر امین آنکس
 و در شقال آن هم قاتل است تیغ احشایش که از بی قصایا اسکو و بهندی گدازد و گدازد و گدازد و گدازد
 تا سواد اقسام آن در هند و با و خنجر و جنت و در اول گرم و در دوم سرد و آب او سیمین و جنت و جنت و جنت و جنت

در آب سرد

فصل در احوال

مخصوص نبشی بود که کلمات اینجی خواص کلیه شسته بشود و هیچ سیمعات و رغایت گری و غشکی و اکثر آن
در مرتبه چهارم و با سمیت اندر جراحت کشنده جلد و مسل قوی از جوهر و زورث اسهال و مونی قرطه اسهال و حیر
و حشیر غشیان و انقلاب معده و قلب و غشی و ستم حال اینها و خارج بدن جاننده و اگر خوردن بعضی از آن
اصحیاج افتد زیاده از دوسه قطره از شیر آن بدون مصلحتی نیاشاند و مصلحات آن نشان است که در جو
در غش با دادم و رب سوس و کثیر است و در غش هر کده رافع افراط عمل و دست بپوش و شمشیر است
در آخر و در هر شک و مونی معده و قاطع تر از الم و زهر و قرح باطنی و غشیان و حرقت یول شش و
و با شتر آب سفید رقت حصه و تعلیق او بر گردن جهنت خنای و بر مرغی معده بهت قوتیت معده و بر
جهنت و عسل لادیت و قدر و شش یک رنگ است

خاتم در بیان اوزان مشهوره و غیره و نیز آن منیر لکن اول در اوزان مشهوره آنکه در اطباء
هر چه کثیر از طل باشد سیمی به صفا است و مافوق آن مشهور یکبار و اختلاف هر یک از صفا و کثیر
آنکه و از حد و مصلحات بسیار است آنچه اعتبار داشته قلمی میگردد و مع اوزان هر چه مندر از زهره و
نامند و اوزان دو دانه خریل بر سیت است و چهار نیم شقال است و زهره و بعضی چهار شقال و اوقیه
که اوقیه نیز خوانند بهت و نیم شقال است که در تولد و نه باشد و پنج سرخ پا و بالا میشود یا قلم اسکندریه
نیز قراط است و هر چه چل و شش جو متوسط است که یکدیم باشد و مراد از مطلق او از اونی تا نیم دیم است
سندق یکدیم و زهره و بعضی یک شقال است و هر چه دو قیر از شقال است تولد و از ده باشد
که سه و نیم شقال و سه قراط باشد و شاک استی و دو سرخ است که چهار باشد باشد چه از دیم که چو
از چیل و شش جزو دیم است یعنی شش و مراد از شقال و شعیره است که چهار از ده باشد و هر یک از آنک
و نیم شقال از هر یوب مراد از مطلق او یک قراط است و از شاک چهار شعیره فضی و سه شعیره و بی و آنک
که هر یک آن و الق است از دیم و قیراط است که سیمی و دو سرخ باشد و از شقال سه قراط و یک شعیره
که چیل از ده است و در خمی زهره و اکثر یک شقال و زهره و طبعی یکدیم که دیم و هر یک آن دانند و دیم
که دیم نیز خوانند و دیم باشد است و در قیراط شش و آنک بوده و در زمان جدید شش و آنک است
که دوازده قیراط فضی باشد و طبعی است و چهار و بی چیل و شش و آنک است که نو و شش شعیره و یکدیم
و نو و در سرخ پیش و دیم ناقص که از دیم طبعی مراد است چهار و آنک و نیم شقال منیر فی است و در دیم سرخی

خاتمه الطبع و تیار طبع از فکر نقاد سخن صاحب دانش عالی نسبت بمقبول زینت
مولوی سید محمد عزیز حسن صاحب سلسله التذاتعالی خلف اصغر جناب مولانا حکیم
سید محمد صادق علی صاحب ضو غنی الک لکنوی مدظله العالی موهبت کتاب نهال که این
در غر فاخره هم تالیف کرده جناب مستنوق لا انقاب است

الغیر ترین کلامیکه جای هر دو برابر معانی نور انیش آبی و تابی نماید حمد غایت که نام نامیش تا گل سر بیان
نگردد بسم قول انظار شخصی بنجان معنی آفرین انصارت نه پذیرد لجان که کید و حیرت کن موالید سگانه
در ریح مسکون انجود آورده پنج زینت و فرائد الی خود و شش جهت انالیم شمع بلند آوازه گردانیده
قصور شت جتان و افلاک تسخیر نموده ایست از صنعت کلامه او و ایجاد عقول عشره دلیل حکمت باور
واضح ترین عبارتیکه گوهر شجر ابرار کمال چون چراغ پیش آفتاب بمقابل آن بی نور نماید یعنی
حضرت ختمی پناه محمد مصطفی احمد مجتبی صلی اللہ تعالی علیه و آله و صحابه و سلم که اسم که پیش تا شکوه نهال کلام
نماید پذیرای خواطر حقیقه سخنان نکته گزین برگرد و بار و لونی که مشام جان و دیده دل را طراوتی و تازگی
یرانی نگردد و غیر حکمت تذخیر حکامی و الا تدبیر و الطبای فلاحون نظیر اسطوره تفریخ افغانماند که درین انشگفتگی
راحت عنوان در مطبع سامی و در کتای در بای سخاوت غواص محیط ناپید کناره بجز فوار معلومات برسانی
و قبایح خجسته صفات مخدوح ممکنات پندت بیجا تخرص صاحب الکات مسم مطبع شمعند
با کس نام این خریدیه زیبا بنوس خالص جان و کالسمی به انیس الاطبا که از تالیفات عالم الکمل و افضل
اهل و سربند طبع عطار و تحریر اسطوره زبان انظر اطواران مولیان بافضل اولیاست احضرت
حکیم مولوی سید محمد صادق علی غالسب لکنوی ادا موالید اللہ القوی ایست
از زیالیشت طبع در شهر شوال الحکم سنه ۱۲۹۲ هجری نبوی صلی اللہ علیه و آله و سلم مطابق ماه
نومبر سنه ۱۳۵۰ عیسوی شفاخی بخش حکامی جهان و روح افزای طبایس دوره دوران شده
فروده صحت رسان دور و نزدیک گردید و خریدار الی انش تا جبران خریدیش لازم که این نسخه نادر را
عوض بیعانه جان دل خرید و بایند فقط

تمام شد

آقطعه تاریخ طبع

انیس الاطبا جو دروغ و افوات	از ہی نسخہ بہت حکمت نشان	تاریخ طبعش گھڑیہ
	برائی خود بہت این آرمخان	
	۱۲۹۲ھ	

قطعه تاریخ طبع و شاعر گلین	کے خیال کنویند چھی سہا	نہاں خاں
		۱۲۹۲ھ

نسخہ چہا بہ اہم مطبوع خلق ہے	ہر ایک لفظ اسکا ہے قفل باب حکمت
تاریخ سال کی ہے لکری نہاں خواہش	لکھو۔ پسند ہے یہ تار کتاب حکمت
	۱۲۹۲ھ

قطعه تاریخ طبع و شاعر محمود	نقش نشی تاج بہادر عرف لالہ خدیش
	غریب

چرخش نسخہ طب شفا بخش شد	غم و درد از درد سندان گذشت
چنان مصرع سال گفتہ غریب	انیس الاطبا خوشا طبع گشت
	۱۲۹۵ھ

CALL No. { R: 41. } ACC. NO. (5) 13352

AUTHOR

TITLE

صادق علی سرحدی
ایس الاطبا

Class No. R: 41. Acc. No. 13352
Book No. 9115

Author

Title

Borrower's No.	Issue Date	Borrower's No.	Issue Date

REISSUED
ACTION

AT THE TIME

MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of **Re. 1-00** per volume per day shall be charged for text-books and **10 Paise** per volume per day for general books kept over - due.

